

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดย
ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับ
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ศิริภรณ์ ศรีนาค

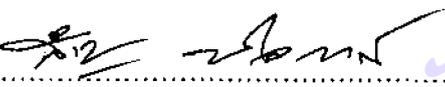
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2550

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดย
ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับ
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

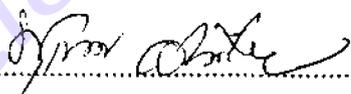
ศิริภรณ์ ศรีนาค

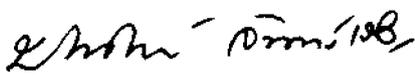
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2550
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เสนอโดย นางศิริภรณ์ ศรีนาค เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา หลักสูตรและการสอน

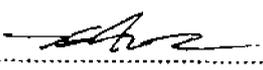

.....รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำราญ พงษ์โอภาส)
วันที่ 26 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2550

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใส)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง)

.....กรรมการ
(นายชาเลียง ตริเดชา)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.วรรณิ ไทยานันท์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง นายชำเลียง ศรีเดชา
ชื่อนักศึกษา	ศิริภรณ์ ศรีนาถ
สาขา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากเลือกโรงเรียนและจับสลากอีกครั้งเพื่อเลือกห้องเรียน ได้กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 35 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ชนิดเลือกตอบ แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสถิติทดสอบที (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้แล้วคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่ด้านความรู้ทางภาษาของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนทั้งสองวิธีไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

2. the students who were taught through both Total Physical Response (TPR) and Communicative Approach had significantly different attitudes at a .05 level of statistical significance but the TPR method had a higher mean value.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ คุณข้าเลื่อง ศรีเดชา กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะแก้ไขในการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง คุณวิเชียร สุคันธี คุณประภาพรพรณ นาคข้าพันธ์ คุณปรีชา ยิ้มสรวล คุณชัยรัตน์ โชติสิทธิเมธา ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก ที่ได้ให้ความกรุณาในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางพิมพ์ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณจุฬามาศ สุธรรมรักษ์ ครูโรงเรียนอนุบาลวัดปิตุลาธิราชรังษฤษฎี คุณลลอบ ปิ่นทอง ครูโรงเรียนวัดทุ่งแฝก และผู้ที่ให้ความรู้ ข้อคิดต่าง ๆ ทุกท่านที่มีได้กล่าวนามซึ่งได้ให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณนพวรรณ อารยกุล คุณดุสิต อารยกุล ที่ช่วยกรุณาดำเนินการพิมพ์ การแก้ไข การจัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งให้การอุปถัมภ์ช่วยเหลือเป็นกำลังใจอย่างสม่ำเสมอ

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ จากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อบุชาพระคุณของคุณพ่อ ธนู ศรีนาค คุณแม่สุพรรณ ศรีนาค และพระคุณของครูอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันให้แก่ผู้วิจัย

ศิริภรณ์ ศรีนาค

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	12
โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	12
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	12
บริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	17
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	18
วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	20
ความเป็นมาของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	20
ความหมายของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	21
แนวคิดพื้นฐานของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	22
หลักการสอนภาษาของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	22
ลำดับขั้นตอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	24
กลวิธีการสอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	25
กิจกรรมที่ใช้สอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	26
ข้อดี - ข้อบกพร่องของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	27
การวัดผลและประเมินผลการสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	29

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ) วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	29
การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	29
ความหมายของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	30
แนวคิดพื้นฐานและแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	30
หลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอน.....	31
ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	33
กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	35
การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร.....	35
เจตคติและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	36
ความหมายของเจตคติ.....	36
องค์ประกอบของเจตคติ.....	37
เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ.....	39
การสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติ.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
งานวิจัยในประเทศ.....	40
งานวิจัยต่างประเทศ.....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	58

	หน้า
บทที่ 4 (ต่อ) ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	61
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	65
สมมติฐานในการวิจัย.....	65
กลุ่มตัวอย่าง.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	72
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	72
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	73
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	81
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	158
ภาคผนวก ค การหาคุนภาพเครื่องมือ.....	168
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	189
ภาคผนวก จ	195
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์.....	203

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง 1	แสดงเกณฑ์การให้คะแนนมาตราวัดเจตคติ.....	50
ตาราง 2	แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized group post-test design.....	52
ตาราง 3	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	59
ตาราง 4	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	59
ตาราง 5	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	60
ตาราง 6	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	60
ตาราง 7	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	61
ตาราง 8	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	63
ตาราง 9	แสดงผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผลความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	171
ตาราง 10	แสดงค่า p, r และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.....	174

	หน้า
ตาราง 11 แสดงค่า t - test และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	178
ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยโปรแกรม SPSS for windows.....	190
ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยโปรแกรม SPSS for windows.....	191
ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยโปรแกรม SPSS for windows.....	192
ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยโปรแกรม SPSS for windows.....	193
ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยโปรแกรม SPSS for windows.....	194

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคสังคมแห่งความเจริญก้าวหน้าทางด้านการสื่อสารที่ไร้พรมแดน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในประชาคมโลกที่ได้รับผลกระทบอย่างมาก ทุก ๆ วันจะมีสารสนเทศที่มีมวลมหาศาลเข้ามายังประเทศไทยสังคมไทย และคนไทย (กรมวิชาการ, 2539, หน้า 1) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศถือได้ว่าเป็นความจำเป็นสำหรับด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านธุรกิจ การเดินทาง การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการทำความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งในบรรดาภาษาต่างประเทศที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกนั้น ภาษาอังกฤษนับได้ว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญ และแพร่หลายที่สุด ทุกวันนี้บทบาทของภาษาอังกฤษอยู่ในฐานะเป็นภาษานานาชาติที่มีผู้ใช้และผู้เรียนจำนวนมากในโลก (จันทร์ทรงกลด คชเสนี, 2548, หน้า 59) ภาษาอังกฤษได้ถูกจัดอันดับว่าเป็นภาษาสากลของโลกที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งในปัจจุบันการสื่อสารต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็ว ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาเอกที่แทรกอยู่ในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เหล่านั้นและข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสาร ตำราทางวิชาการตลอดจนสินค้าประเภทต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ จึงถือได้ว่าภาษา ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาสังคม คนที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีจะเป็นผู้ที่มีโอกาสดีในสังคม (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 2) ดังนั้นระบบการศึกษาไทยในสมัยนี้จึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารสารสนเทศไปยังประชาคมโลกได้ถูกต้องเหมาะสม ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยจะช่วยให้ประเทศไทยติดต่อกับประชาคมโลกได้ด้วยความเข้าใจอันดี อันจะก่อให้เกิดสันติสุขในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ (กรมวิชาการ, 2539, หน้า 1)

จากบทบาทสำคัญของภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าวจึงได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา เริ่มตั้งแต่การใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) นอกจากนี้แล้วแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2539 หมวด 3 ข้อ 10 ยังกล่าวถึงเรื่องการส่งเสริมให้มีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า การติดต่อสื่อสารในด้านวิชาการ ทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) ขึ้น ซึ่งมีเป้าหมายที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมี

ความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้โดยสามารถรับและส่งสาร มีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (กรมวิชาการ, 2539, หน้า 2) ต่อมากระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้สถานศึกษาใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในการจัดการศึกษา โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษา และพัฒนาการของผู้เรียน (proficiency – based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ กล่าวคือ ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับเตรียมความพร้อม (preparatory level) ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นระดับต้น (beginner level) ช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับกำลังพัฒนา (developing level) และช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นระดับก้าวหน้า (expanding level) ซึ่งมีแนวการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา ควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกฝนผู้เรียนให้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 2)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีการพัฒนาวิธีการสอนมากมายหลายวิธีด้วยกัน เช่น วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (the grammar- translation method) วิธีสอนแบบตรง (the direct method) วิธีสอนแบบฟัง – พูด (the audio-lingual method) วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (the cognitive code learning theory) วิธีสอนแบบเงียบ (the silent way) วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (the total physical response method) วิธีสอนแบบชักชวน (suggestopedia) วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (community language learning) และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (the communicative approach) เป็นต้น ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ได้ยึดวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และเป็นวิธีสอนที่ได้รับความนิยมจากครูผู้สอนมากที่สุด (นิตย แก้วแสนไชย, 2537, หน้า 11) วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีการสอนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีเป้าหมายหลักคือ การปลูกฝังและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน (บัญญัติ อึ้งสกุล, 2545, หน้า 53) เป็นแนวการสอนที่เน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับ

ผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจจดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 109) แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ที่มีจุดเน้นเพื่อให้มีความสามารถในการสื่อสารได้ก็ยังมีประสบปัญหาต่าง ๆ มากมายอยู่ดี ทั้งนี้ จากการสำรวจของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนไทย มาจากทั้งตัวผู้เรียนและครูผู้สอน (ปราณี กุลละวณิชย์, 2548, กันยายน 23) ซึ่งตัวนักเรียนขาดความสนใจ ไม่เห็นประโยชน์ในการเรียน และในชีวิตประจำวันก็ไม่ได้นำภาษาอังกฤษไปใช้แต่อย่างใด จึงทำให้ขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจและตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรม อีกสาเหตุหนึ่งมาจากตัวครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและวิธีการสอน รวมไปถึงไม่รู้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสอน ซึ่งส่วนใหญ่ครูผู้สอนจะเน้นไปที่ทักษะเขียนและการอ่านก่อนที่จะสอนในทักษะการฟังและการพูด และจากการจัดการเรียนการสอนที่ผิดหลักธรรมชาติและผิดหลักธรรมชาติของการสอนภาษาเช่นนี้ทำให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ สอดคล้องกับผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่มีทักษะการสื่อสาร คือนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา ครูไม่มีเทคนิคที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้ ครูขาดความรู้ ความมั่นใจ และทักษะในการสอนในด้านโรงเรียน มีบุคลากรที่เชี่ยวชาญและเหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ขาดการบริหารจัดการที่ดี และไม่เห็นความสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 82)

ปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจากรายงานการสอบวัดผลสัมฤทธิ์นักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในปีการศึกษา 2545 ได้คะแนนเฉลี่ย 43.87 ปีการศึกษา 2546 ได้คะแนนเฉลี่ย 41.25 ปีการศึกษา 2547 ได้คะแนนเฉลี่ย 45.55 และปีการศึกษา 2548 ได้คะแนนเฉลี่ย 43.96 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3, หน้า 43) ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ จากสถิติดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาความล้มเหลวในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นความผิดพลาดของกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน ตัวผู้เรียนและครูผู้สอน (วงกต จันทพานิช, 2546, หน้า 14)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นชั้นที่เรียนภาษาอังกฤษในขั้นพื้นฐานระดับเตรียมความพร้อม (preparatory level) การสอนภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานแก่นักเรียนเป็นระยะที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนเกิดความ

สนใจ ผู้รู้ในการสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ตามแนวธรรมชาติ ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เน้นความสามารถด้านการฟัง และการพูดเป็นเบื้องต้น เพราะเด็กที่มีอายุระหว่าง 4 - 10 ปี สมองจะมีความยืดหยุ่นได้มากที่สุด และมีความสามารถพิเศษเกี่ยวกับการพูด (บัญญัติ อึ้งสกุล, 2545, หน้า 53) รวมถึงชอบการมีส่วนร่วมหรือทำกิจกรรมแปลก ๆ ใหม่ ๆ สนุกสนานและไม่ชอบอยู่หนึ่งชอบการเคลื่อนไหวร่างกาย ซึ่งนำไปสู่การสื่อสารในระยะเริ่มต้น ส่งผลต่อแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 12) สอดคล้องกับทฤษฎีของเพียเจท์ ที่กล่าวว่าเด็กในระยะนี้ชอบการเคลื่อนไหวมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ การเรียนรู้โดยประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อโดยการเคลื่อนไหวจะช่วยให้การเรียนรู้มีความคงทน (พรรัตน์ ชูทัย, 2545, หน้า 128-133) วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หรือการโต้ตอบทางสรีระหรือ TPR (total physical response method) เป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นวิธีการสอนที่เน้นบทบาทความเข้าใจ การรับรู้ภาษาเป็นภาษาที่สองของนักเรียนโดยใช้หลักการสำคัญคือเน้นบทบาทของความเข้าใจในการฟัง ด้วยการให้ปัจจัยที่มีความหมายและใช้คำสั่งง่าย ๆ และสั้น ครูจะพูดภาษาเป้าหมายพร้อมแสดงท่าทาง หรือปฏิบัติตามประโยคคำสั่งนั้น ๆ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม จนนักเรียนพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีแบบ การแสดงท่าทางในการฝึกด้วยประโยคคำสั่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้โดยตรงที่สุด (Asher, 1979, p.34) จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบโต้ตอบทางสรีระสรุปว่าเป็นวิธีการสอนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจและความคงทน การเรียนรู้ การฟัง การพูด คำศัพท์ ความเข้าใจภาษา ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค ความมั่นใจในการแสดงออก การออกเสียง การจดจำลักษณะตัวอักษร เนื่องจากนักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่กังวลว่าจะผิด จึงทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็ว (ศศิธร พรหมอินทร์, 2536, บทคัดย่อ ; พัทธพิมล บุญรัมย์, 2538, บทคัดย่อ ; เกศินี วัชรเสถียร, 2540, บทคัดย่อ ; จุฑามาศ สุธรรมรักษ์, 2541, หน้า 49 ; อุไรวรรณ ชูพันธ์, 2541, บทคัดย่อ ; Rashad, 1990, p.732 - A ; Wang, 1991, pp.2090 - A) และยังพบว่าการสอนแบบนี้สามารถใช้ได้ดีกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานการฟัง การพูดภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนทั้งที่มีพื้นฐานดีและพื้นฐานที่ด้อยกว่าไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนและยังให้ผลดีแก่ผู้เรียนด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษอีกด้วย (สนทยาพรพรษ์ ยาหวัม, 2538, หน้า 9 ; แรกขวัญ ครองงาม, 2547, บทคัดย่อ)

สำหรับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ว่าผู้เรียนกำลังทำอะไร เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความหมาย เน้นการจัดกิจกรรมให้มีการเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติจริง ให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษาให้มากที่สุด ให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ให้แต่ละกิจกรรมมีความสัมพันธ์กันและมีคุณลักษณะเหมือนการสื่อสารในสถานการณ์จริงมากที่สุด (อุไรวรรณ ชูพันธ์, 2541, หน้า 3 ; ชูชาติ หล้าเพชร, 2541, หน้า 4) นอกจากนี้แล้ว พิศรวัลย์ โกวิทวาทิ (2538, หน้า 25-26) ได้กล่าวถึงวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ไว้ว่า เป็นการสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะในสถานการณ์จริง หรือ สถานการณ์จำลอง กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีชีวิตชีวาและสนุกสนาน เป็นการ สอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความตั้งใจ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนด้วย การสอนใช้ กิจกรรมทางภาษาเป็นหัวใจของการสอน เน้นกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อ ความหมายตามสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกการใช้ความคิด สติปัญญา ความกล้าใช้ภาษา ซึ่งมีผลให้ นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน แต่ละคนด้วย นักเรียนจะเรียนรู้ด้วยการฝึกฝนการใช้ภาษาเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้แล้วยังเป็น การสอนที่ทักษะรวมมากกว่าการเน้นจุดย่อย เพราะในสภาพชีวิตจริงการกระทำใด ๆ ต้องอาศัย ความรู้ความสามารถหลาย ๆ อย่าง

จากการที่ได้ศึกษาวิธีสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และวิธีสอนตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของวิธีการสอนทั้งสองวิธี ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจที่จะนำวิธีสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาทำการศึกษาทดลองกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาว่าวิธีสอนทั้งสองวิธีนี้จะมีข้อแตกต่างกันหรือไม่ ใน ด้านผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลจากการศึกษามาเป็นแนวทางใน การจัดการเรียนการสอน และเพื่อเป็นข้อเสนอแนะให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงและ พัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร

ความสำคัญของการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายทำให้นักเรียนได้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาที่ส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่ดี
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนและเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้สอนภาษาอังกฤษ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการสร้างพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงและสามารถปรับตามแนวการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยการวิเคราะห์จากสาระ (strand) มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น (standard) ตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลัก ซึ่งสาระ/เรื่องหลักที่สภายุโรป (council of europe) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 12) ได้ศึกษาวิจัยว่าเป็นเรื่องหลักที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ในระดับสื่อสารได้ ใช้ในการเรียนมีทั้งสิ้น 14 เรื่องหลัก ผู้วิจัยเลือกเรื่องที่เหมาะสมกับการสอน นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ได้จำนวน 4 เรื่องหลัก ประกอบด้วย foreign language (ability), free time and entertainment (sport), place (my classroom), health and welfare (parts of the body)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ในสหวิทยาเขตเมืองสามชุก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 จำนวน 14 โรงเรียน จำนวน 416 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยจับสลากเลือกโรงเรียนและจับสลากอีกครั้งเพื่อเลือกห้องเรียน ได้กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 35 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 35 คน

2.3 ระยะเวลาในการวิจัย ใช้เวลาในการทดลอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

3.1.1 วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

3.1.2 วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

3.2.2 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึง เป็นวิธีการสอนภาษาที่ใช้ประโยคคำสั่งต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนใช้การเคลื่อนไหวทางร่างกายตอบสนองความเข้าใจต่อคำสั่งที่ได้ฟังอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. **ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้** ครูผู้สอนทบทวนบทเรียนและนำเข้าสู่บทเรียนโดยการพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ แสดงท่าทางประกอบคำสั่ง ๆ ละ 2 – 3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนฟังและแสดงท่าทางประกอบ
2. **ขั้นปฏิบัติ** เมื่อครูผู้สอนสังเกตว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูผู้สอนจะสั่งให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบจากครู อาจให้ปฏิบัติพร้อมกันทั้งชั้น เป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล
3. **ขั้นประเมินผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ** ครูผู้สอนจะประเมินการปฏิบัติโดยวิธีการสังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) โดยการพูดหรือแสดงการชมเชยเมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง และให้คำแนะนำแก้ไขถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจ
4. **ขั้นทำแบบฝึกหัด** ครูผู้สอนจะสรุปย่อ และประเมินสิ่งที่ผู้เรียนเรียนมาจากการทำแบบฝึก

วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึงเป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนให้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. **ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (presentation)** ครูผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน โดยการทำกิจกรรม ทบทวนกิจกรรมที่เรียนมาแล้ว บอกจุดประสงค์ในการเรียน นำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยคเนื้อหาใหม่ โดยเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (accuracy)
2. **ขั้นการฝึกปฏิบัติ (practice)** เป็นการฝึกของผู้เรียนที่อยู่ในความดูแลของครูผู้สอนในช่วงแรก เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจดีแล้วให้ผู้เรียนฝึกกันเอง ครูผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดหลังจากการฝึกเสร็จสิ้น โดยเน้นความคล่องแคล่วในการพูด (fluency)
3. **ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนจำนำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียนในการเรียนหลังจากเรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจบแล้ว วัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวิธีสอนภาษาต่างประเทศ พบว่า วิธีการสอนภาษาต่างประเทศมีวิธีการสอนหลากหลายรูปแบบ ครูผู้สอนจำเป็นต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในแต่ละระดับชั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้ สนธยาพรพรักษ์ ยาท่วม (2538, บทคัดย่อ) ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนวอรรถฐาน และการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม พัชรพิมล บุญรัมย์ (2538, บทคัดย่อ) ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบ TPR สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เกศินี วัชรเสถียร (2540, บทคัดย่อ) ทำการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และการสอนแบบสนองตอบด้วยท่าทาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดไว้ จุฑามาต สุธรรมรักษ์ (2541, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้กิจกรรมตามแนวการสอนแบบโต้ตอบด้วยสระ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในการพูดได้ดีมีปฏิสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ พวงพยอม แก้วเขียว (2542, บทคัดย่อ) ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนเพื่อการสื่อสารและการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการสอนเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการพูด การอ่านและการเขียนไม่แตกต่างกัน ไพโรจน์ แก้วกันหา (2542, บทคัดย่อ) ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบการโต้ตอบทางสระกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนแบบโต้ตอบทางสระกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมและเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะไม่แตกต่าง

กัน แรกขวัญ ครงงาม (2547, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง - พูดโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นแนวการสอนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมต่อการนำมาจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ที่เน้นการพัฒนาความสามารถในทักษะด้านการฟังและการพูดและใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาทุกภาษา เนื่องจากใช้หลักการเดียวกับการเรียนรู้ภาษาของเด็กทารก ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้เร็ว มีความคงทนในการเรียนรู้ มีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อไป ส่วนวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ มีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น ส่งเสริมความคงทนในการจำและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน ที่สำคัญวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นที่ยอมรับว่าเป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้วยังพบว่าวิธีสอนทั้งสองวิธีมีข้อดีต่าง ๆ ที่สนับสนุน ส่งเสริมและเป็นที่ยอมรับในการนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษกันอย่างมาก ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาและเปรียบเทียบวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าการสอนวิธีใดจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์และเจตคติการเรียนของนักเรียนมากกว่ากัน เพื่อเป็นข้อสังเกตให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุง และพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำวิธีสอนภาษาอังกฤษทั้งสองวิธี คือ วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย แสดงได้ดังภาพ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแตกต่างกัน
2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 1.1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 1.2 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 1.3 บริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 1.4 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.1 ความเป็นมาของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.2 ความหมายของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.3 แนวคิดพื้นฐานของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.4 หลักการสอนภาษาของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.5 ลำดับขั้นตอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.6 กลวิธีการสอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.7 กิจกรรมที่ใช้สอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.8 ข้อดี – ข้อบกพร่องของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.9 การวัดผลและประเมินผลการสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
3. วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.2 ความหมายของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.3 แนวคิดพื้นฐานและแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.4 หลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
 - 3.5 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.6 กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.7 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร

4. เจตคติและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 ความหมายของเจตคติ
 - 4.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 4.3 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 4.4 การสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1. โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 5) ได้จัดทำโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1.1 ระดับช่วงชั้น ได้กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

1.2 สาระการเรียนรู้ ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ที่ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรม แบ่งเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

1.2.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

1.2.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

1.2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

1.2.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

1.2.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

1.2.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

1.2.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กรมวิชาการ (2546, หน้า 1 - 2) ได้จัดโครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกำหนดวิสัยทัศน์ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศและวิสัยทัศน์

โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดโดยคำนึงถึงระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียนเป็นฐานโดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับคือ

ช่วงชั้น ป.1 - 3 ระดับเตรียมความพร้อม

ช่วงชั้น ป.4 - 6 ระดับต้น

ช่วงชั้น ม.1 - 3 ระดับกำลังพัฒนา

ช่วงชั้น ม.4 - 6 ระดับก้าวหน้า

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

2.2 คุณภาพของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2545, หน้า 2 - 5) กล่าวถึงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานว่าได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิด การทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังที่กล่าวมา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้น ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงเฉพาะช่วงชั้นที่ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งได้แก่ ช่วงชั้นที่ 1 เท่านั้น

ช่วงชั้นที่ 1 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

2. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พูดตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในวงคำศัพท์ 300 - 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

3. ใช้ประโยคคำเดียวและประโยคเดียวในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้

2.3 สารของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ใช้มาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งแบ่งได้ตามสาระหลัก ดังนี้

2.3.1 สาร

สารของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง กรอบเนื้อหาหรือแก่นที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ใช้เป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ สารของหลักสูตรประกอบด้วย 3 สาร ดังนี้

2.3.1.1 สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

2.3.1.2 สารที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยมและความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

2.3.1.3 สารที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หมายถึง ความสามารถทางภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น

2.4 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน โดยกำหนดจากสาระหลักทั้งสิ้น ประกอบด้วย 8 มาตรฐาน ดังนี้

2.4.1 สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานที่ ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อความ ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และสุนทรีย์ภาพ

2.4.2 สารที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานที่ ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานที่ ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

2.4.3 สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐานที่ ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

2.4.4 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานที่ ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐานที่ ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

2.5 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นผลการเรียนรู้ที่ต้องการหรือคาดหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนเรียนจบแต่ละช่วงชั้น ในที่นี้ขอกล่าวถึงเฉพาะช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชั้นที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษากำทางและประโยคง่าย ๆ สถานการณ์ใกล้ตัว
2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง
3. เข้าใจคำ กลุ่มคำและประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ง่าย ๆ

4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น ๆ หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ

มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้สื่อนวัตกรรมง่าย ๆ
2. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความต้องการของตนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีง่าย ๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา
3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล และสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ

4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตนโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล

มาตรฐานที่ ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และสุนทรีย์ภาพ

1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งใกล้ตัวทั่วไปด้วยท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้น ๆ

2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในกิจวัตรประจำวัน

3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้อง

4. นำเสนอกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยตามความสนใจด้วยความ

ความสนุกสนาน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานที่ ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวนง่าย ๆ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาลงานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มาตรฐานที่ ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องเสียงสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ

2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย

3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง

4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐานที่ ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

1. เข้าใจคำและกลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2. ถ่ายทอดความหมายของคำและกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานที่ ๓ 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา

มาตรฐานที่ ๓ 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

1. ใช้ภาษาต่างประเทศอย่างง่าย เพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตน

2.6 กระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 19) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียน ครูผู้สอน และการจัดการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิด ทฤษฎี และวิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย วิธีสอนบางวิธีเป็นที่นิยมใช้กันอยู่นาน บางวิธีถูกนำมาใช้เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ทางด้านจิตวิทยา ด้านภาษาศาสตร์ และด้านการศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากนักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ ซึ่งได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า แนวคิด ทฤษฎี และวิธีสอนใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดและสมบูรณ์แบบที่สุด เพราะแต่ละแนวคิด และวิธีต่าง ๆ จะมีข้อดีและข้อด้อยแตกต่างกันไป ดังนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาวิวัฒนาการของทฤษฎีการเรียนรู้และวิธีสอนเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจเลือกแนวคิด ทฤษฎี และวิธีสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน ทั้งทางด้านวัย วุฒิภาวะ ความต้องการ ความถนัด และความสนใจ รวมทั้งจุดมุ่งหมายและกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล และเกิดศักยภาพสูงสุดตามความสามารถของแต่ละคน

3. บริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เอลเลียตต์ เอล จู๊ด (Elliott L. Judd, 1989, pp.35-39) ได้แบ่งบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามผู้ใช้และวัตถุประสงค์ของการใช้ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สอง เป็นการใช้อย่างภาษาอังกฤษในการสื่อสารของผู้พูดที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษา การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ไปพร้อมกัน

2. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาเสริม การใช้ภาษาอังกฤษระหว่างผู้พูดที่ได้เรียนภาษาแตกต่างกัน ซึ่งพบในประเทศที่ใช้ภาษามากกว่า 2 ภาษา การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ไปพร้อมกัน

3. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารในวงกว้าง เป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อระหว่างประเทศ เพื่อเป็นสื่อกลางในการหาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการติดต่อในด้านการพาณิชย์ การจัดการเรียนการสอนเน้นทักษะการอ่านมากกว่าทักษะการฟัง พูดและเขียน

4. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่เรียนในโรงเรียน ซึ่งมีการใช้ค่อนข้างน้อย การจัดการเรียนการสอนมักเน้นวรรณคดีและวัฒนธรรมชั้นสูง

พีเตอร์ สตรีเวนส์ (Peter Strevens, 1977, pp.90–92) ได้แบ่งบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษทั่วไป เป็นการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อหาประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและการพัฒนาทางอารมณ์และสมองของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนเน้นภาษาอังกฤษพื้นฐาน คือ เน้นไวยากรณ์ของรูปประโยคต่าง ๆ รวมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เป็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสนองความต้องการโดยเฉพาะของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาวิทยาการใหม่ ๆ เช่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

2.2 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการงานและอาชีพ เป็นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เช่น มัคคุเทศก์ เป็นต้น

4. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีการพัฒนาวิธีสอนขึ้นมาหลายวิธีด้วยกัน บางวิธีนิยมใช้กันอยู่ชั่วระยะหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระแสการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาทั้งทางด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาและการศึกษา ซึ่งทำให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเปลี่ยนแปลงไปด้วย ส่วนวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบใดเป็นวิธีสอนที่ดีและสมบูรณ์ที่สุดในขณะนี้ ยังไม่สามารถกล่าวได้เพราะแต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อเสียด้วยกันทั้งนั้น เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะศึกษาวิธีสอนแต่ละวิธีให้เข้าใจ เพื่อที่จะสามารถเลือกนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน กองวิจัยทางการศึกษา (2544, หน้า 57-114) ได้กล่าวถึง วิธีสอนภาษาอังกฤษที่รู้จักกันดีและนิยมใช้อยู่ในปัจจุบัน ดังนี้

4.1 วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (The Grammar – translation Method) หรือวิธีสอนแบบคลาสสิก เป็นวิธีสอนที่มีจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน

และเห็นคุณค่าของบทประพันธ์ภาษาต่างประเทศ และเชื่อว่าวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ ไวยากรณ์ของภาษาตนเองมากขึ้น ช่วยให้ผู้พูดและเขียนภาษาของตนเองได้ดีขึ้นด้วย

4.2 วิธีสอนแบบตรง (The Direct Method) เป็นวิธีสอนที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถนำภาษาต่างประเทศที่เรียนไปใช้ในสังคมที่พูดภาษาต่างประเทศนั้นได้ เน้นการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของผู้พูดภาษานั้น จึงนิยมใช้เจ้าของภาษาหรือผู้ที่มีความสามารถใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน

4.3 วิธีสอนแบบฟัง – พูด (The Audio – lingual Method) หรือวิธีสอนแบบภาษาศาสตร์ เป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศที่เรียนได้ โดยผู้เรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนนั้นซ้ำ ๆ จนติดเป็นนิสัย สามารถพูดได้โดยไม่ต้องหยุดคิด ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ ส่วนผู้เรียนนั้นเป็นผู้ลอกเลียนและปฏิบัติตามผู้สอน

4.4 วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (The Cognitive Code Learning Theory) เป็นวิธีสอนที่มีจุดประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถเข้าใจภาษาเป็นสำคัญ การเรียนภาษาต่างประเทศควรให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาษา และการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นที่กระบวนการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาที่เรียน และเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ตั้งแต่แรก แต่ไม่ใช้การฝึกซ้ำ ๆ ตามวิธีสอนแบบฟัง – พูด

4.5 วิธีสอนแบบเงียบ (The Silent Way) เป็นวิธีสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ความสามารถที่จะใช้ภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น ผู้เรียนจะต้องพยายามนำสิ่งที่ตนรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์และจะต้องจดจ่ออยู่กับบทเรียนตลอดเวลา

4.6 วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response Method) เป็นแนวการสอนภาษาต่างประเทศแบบใหม่ที่ทำให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศ และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ต่อไปหลังจากเรียนในระดับเริ่มต้นแล้ว

4.7 วิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) เป็นวิธีสอนที่อิงแนวคิดที่ว่าสมองของมนุษย์นั้นเปี่ยมด้วยพลัง แต่ถูกนำมาใช้เพียงเล็กน้อย ผู้สอนจึงควรโน้มน้าวให้ผู้เรียนได้ใช้พลังสมองของตนอย่างเต็มที่ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยความสนุกสนาน ผ่อนคลายทางจิต จัดบรรยากาศห้องเรียนให้สะดวกสบาย สนุกและผ่อนคลาย จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วและมีประสิทธิภาพ มุ่งให้ผู้เรียนภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

4.8 วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) เป็นวิธีสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นหลัก เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ผู้สอนต้องมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิริยาตอบโต้ทางกายของผู้เรียน รวมทั้งปฏิริยาตอบโต้เพื่อป้องกันตัวตามสัญชาติ-

ญาณและความต้องการในการเรียน เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ยังต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองเพื่อเพิ่มความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้

4.9 วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นให้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ไม่เน้นไวยากรณ์

วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

1. ความเป็นมาของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหรือที่เรียกอย่างย่อว่า TPR เป็นแนวการสอนที่ได้รับแนวคิดจากการวิจัยด้านจิตวิทยาพัฒนาการและทฤษฎีการเรียนรู้โดยนักการศึกษาและนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ชื่อ เจมส์ แอชเชอร์ (James. J. Asher) ซึ่งได้แนวความคิดการสอนภาษาแบบนี้มาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก โดยก่อนที่เด็กจะสามารถพูดได้คำใดคำหนึ่งนั้น เขาจะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังมาอย่างมากมาย ซึ่งเป็นการสะสมทีละเล็กละน้อยมาก่อน ชั้นแรก ๆ เด็กจะเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะของร่างกาย และแนวคิดจากการทำงานของระบบสมองที่ได้จากงานวิจัยของศาสตราจารย์ ดร.โรเจอร์ สเปอริรี่ ที่พบว่าสมองส่วนยอดของมนุษย์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน แต่ละส่วนมีกระบวนการทำงานที่เป็นอิสระจากกัน สมองซีกซ้ายซึ่งทำหน้าที่รับรู้และควบคุมการปฏิบัติการในการเคลื่อนไหวของร่างกายซีกขวามีความสามารถในการสื่อออกมาเป็นคำพูด จะทำหน้าที่ในการแปลหรืออธิบายลักษณะของพฤติกรรมที่ได้สังเกตจากการกระทำของสมองซีกขวา ส่วนสมองซีกขวาทำหน้าที่รับรู้และควบคุมการปฏิบัติการในการเคลื่อนไหวของร่างกายซีกซ้าย มีลักษณะเป็นใบไม้ไม่สามารถสื่อออกมาเป็นคำพูดได้ แต่สามารถแสดงออกถึงการรับรู้ได้โดยผ่านการสื่อความหมายโดยตรงด้วยการปฏิบัติ และจากการทำงานของสมองนี้เองทำให้แอชเชอร์ สังเกตเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารกในขณะที่ยังพูดไม่ได้ นั้น เป็นระยะที่สมองซีกซ้ายยังไม่มีวุฒิภาวะพอที่จะพูดได้ แต่การทำงานของสมองซีกขวามีพัฒนาการที่ก้าวหน้ากว่าสมองซีกซ้ายมาก ซึ่งเห็นได้จากความสามารถในการเข้าใจประโยคคำสั่งของเด็กทารก แอชเชอร์ จึงเชื่อว่าการเรียนภาษาต่างประเทศให้ได้ผลดีก็ควรเรียนในลักษณะเดียวกันกับภาษาแม่ ฉะนั้นการสอนภาษาต่างประเทศควรเน้นสมองซีกขวาเพราะจะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว สมองซีกซ้ายมีพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาที่ช้ากว่าสมองซีกขวามาก วิธีสอนภาษาจึงไม่ควรเร่งการทำงานของสมองซีกซ้ายด้วยการเร่งให้เด็กพูด แต่ควรให้เด็กค่อย ๆ สร้างความเข้าใจในภาษาเพื่อเป็นการสร้างแบบแผนการเรียนรู้ภาษาที่สมบูรณ์ต่อไป (Asher, 1979, pp.19 - 24) นอกจากนี้ แอชเชอร์ ยังพบว่าถ้าผู้เรียนพยายามเรียนรู้ทักษะทางภาษาหลาย ๆ ทักษะพร้อม ๆ กัน ความสามารถในการเข้าใจภาษาจะลดน้อยลง ซึ่งเขาเห็นว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาหลายทฤษฎีใช้การฝึกด้วยประโยคคำสั่ง เช่นกัน แต่ในวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ ไม่มี

การเปล่งเสียงพูด จนกว่าผู้เรียนจะได้พัฒนาความเข้าใจภาษาเสียก่อน การที่ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งในระหว่างเรียนภาษานั้นจะจำได้นาน เพราะเป็นการเรียนรู้ด้วยสมองซีกขวาก่อนที่จะเชื่อมโยงมายังสมองซีกซ้ายอย่างสมดุล ผู้เรียนมีการตอบสนองสิ่งเร้าเป็นคำพูดด้วยการปฏิบัติก่อนที่จะพูดออกมา นับเป็นการเรียนรู้และการตอบสนองที่ง่าย ในกิจกรรมของการฝึกพูดแบบต่าง ๆ ไม่มีแนวทาง การเรียนรู้ภาษาที่สองแบบใดจะสำเร็จได้ ถ้าในขั้นแรกของการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่จะตอบสนองโดยการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน

จะเห็นได้ว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นแนวการสอนภาษาที่มาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก ซึ่งเด็กจะมีความสามารถในการฟังอย่างสูงและจากการมีความสามารถในการฟังอย่างสูงนี้ได้นำไปสู่ตอบสนองด้วยวิธีการปฏิบัติโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะของร่างกายและการลอกเลียนแบบซึ่งได้พัฒนาไปสู่ความเข้าใจในภาษาแล้วจึงออกมาเป็นการพูด

2. ความหมายของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

กรมวิชาการ (2545, หน้า 138) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ว่า เป็นวิธีสอนที่มุ่งพัฒนาความเข้าใจในการฟัง ในช่วงต้นของการเรียนรู้โดยการแสดงท่าทางใช้คำสั่งเป็นหลักในการสอน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ออกคำสั่งแล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ผู้เรียนคนใดมีความพร้อมก็สามารถเป็นผู้ออกคำสั่งแล้วให้ผู้เรียนคนอื่นปฏิบัติตาม

เบน ซีรอน (Ben Shearon, 2549, พฤศจิกายน 10) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ว่า เป็นวิธีการสอนภาษาโดยใช้การเคลื่อนไหวทางร่างกายเพื่อตอบสนองต่อคำพูดที่ผู้เรียนได้ฟัง

พจนานุกรมการสอนภาษาและภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics, 1992, p.385) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ว่า เป็นวิธีการสอนภาษาที่ถูกนำมาใช้ในการนำเสนอภาษาต่างประเทศ โดยการใช้ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง โดยต้องการให้ผู้เรียนเกิดการโต้ตอบการรับรู้ภาษาโดยใช้อวัยวะในร่างกาย

สารานุกรมวิกิพีเดีย (Wikipedia Encyclopedia, 2549) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ว่า เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยการฝึกการฟัง เพื่อพัฒนาความเข้าใจก่อนการนำไปใช้ และผู้เรียนตอบสนองคำสั่งโดยใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย

อาร์โนลด์ มูเรน (Arnold Muhren, 2549, พฤศจิกายน 10) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ว่า เป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนได้รับคำสั่งจากครูแล้วปฏิบัติตามหรือตอบสนองด้วยท่าทาง โดยเน้นทักษะการฟังและพูด

พจนานุกรมลองแมน (Longman Dictionary, 2549) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ว่า เป็นวิธีสอนที่ให้ผู้เรียนเข้าใจคำสั่งที่ได้ฟัง และตอบสนองอย่างเป็นธรรมชาติโดยการตอบสนองทางร่างกาย

จากทัศนะของนักการศึกษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่าวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการสอนภาษาที่ใช้ประโยคคำสั่งต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนใช้การเคลื่อนไหวทางร่างกายตอบสนองความเข้าใจต่อคำสั่งที่ได้ฟังอย่างเป็นธรรมชาติ

3. แนวคิดพื้นฐานของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

แอสเชอร์ (Asher, 1979, p.4) ให้คำอธิบายถึงวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางว่าเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น โดยมีความเชื่อตามทฤษฎีที่ว่า เด็กจะมีความสามารถในการฟังสูงและความสามารถในการฟังจะมาก่อนการพูด นอกจากนี้ทักษะการฟังยังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนอีกด้วย วิธีสอนแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพและตามทฤษฎีการจำของเพียเจต์ พบว่าการเรียนรู้ที่ใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหว จะช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้อย่างถาวรและเป็นวิธีสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา คือ สอนตามลำดับทักษะ ฟัง พูด อ่านและเขียน โดยคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน

สุมิตรา อังวัฒนากุล (2539, หน้า 85 - 86) กล่าวถึงวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางว่า วิธีสอนนี้เองแนวคิดที่ว่า การสื่อความหมายของภาษาต่างประเทศอาจทำได้โดยการปฏิบัติหรือการใช้กริยาประกอบ ผู้เรียนจะจำได้ดีกว่าถ้าได้ปฏิบัติ หรือแสดงการโต้ตอบด้วยกลุ่มคำที่มีความหมาย ไม่ใช่เรียนคำเดียวโดด ๆ และเน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกพูด ผู้เรียนจะเริ่มพูดเมื่อพร้อมที่จะพูด นอกจากนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้จากการสังเกตการกระทำของผู้อื่น และจากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างดี การแก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิดก็ควรกระทำอย่างนุ่มนวล โดยผู้สอนอาจพูดคำสั่งซ้ำ หรือปฏิบัติให้ดูซ้ำอีก

จุดมุ่งหมายของวิธีสอนนี้ เน้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุกสนาน และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ ในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนยังไม่ต้องพูด แต่จะเป็นผู้ฟังและปฏิบัติตามผู้สอน เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะพูดก็จะพูดได้เอง ผู้สอนสามารถสื่อสารกับผู้เรียนทั้งชั้นหรือเป็นรายบุคคล ผู้เรียนก็จะสามารถเรียนรู้จากผู้สอนและจากการสังเกตผู้เรียนด้วยตนเอง ลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ทำให้การเรียนภาษาเป็นเรื่องสนุกและง่ายขึ้น ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจและจำได้ดี

4. หลักการสอนภาษาของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

แอสเชอร์ ได้พัฒนาการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหรือ TPR มาจากขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติ ประกอบกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ในการสอนภาษานั้น แอสเชอร์ให้ความสำคัญกับทักษะการฟังเป็นอันดับแรก เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ โดยใช้ประโยคคำสั่งเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ขั้นต้นจากทักษะการฟัง แล้วจึงต่อเนื่องไปสู่ทักษะอื่น ในขณะเดียวกันกับผู้สอนต้องรู้จักนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนด้วย

ขั้นแรกของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จะเน้นการฟัง และถามด้วยการเคลื่อนไหวทันทีใช้เวลาเรียนในการฟัง การทำตามคำสั่งร้อยละ 70 การพูดร้อยละ 20 ส่วนการอ่านและการเขียนเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น ลักษณะการสอนแบบนี้จะเน้นการฝึกด้วยประโยคคำสั่ง โดยผู้สอนพูดคำสั่งพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบ ให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม และพูดคำสั่งประโยคนั้นซ้ำ ๆ ประมาณ 2 - 3 ครั้ง จนกว่าผู้เรียนจะพร้อมที่จะทดลองด้วยตนเองโดยไม่มีแบบอย่างจากผู้สอน การออกท่าทางเป็นสิ่งสำคัญในการฝึกด้วยประโยคคำสั่ง เพราะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และสื่อความหมายได้ตรงที่สุด

คำสั่งที่นำมาใช้ในระยะเวลาแรกควรสั้นและเข้าใจง่าย ต่อมาจะเป็นคำสั่งที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นตามลำดับ แต่ต้องไม่ซับซ้อนเกินไปจนผู้เรียนสับสน เช่น

- Start.
- Stand up.
- Sit down.
- Point to the door.
- Walk to the door, and open it.

เกี่ยวกับการแก้คำผิด และการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น แอชเชอร์ เห็นว่าหลังจากที่ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน แต่ละคนจะพยายามพูดออกมา ผู้สอนไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ข้อบกพร่องของผู้เรียนในขณะนั้น แต่ถ้าจำเป็นจริง ๆ การวิจารณ์ควรเป็นไปอย่างนุ่มนวล และแตกต่างกันไปตามความหนักเบาของข้อบกพร่องของแต่ละคน ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้คำผิดทุกครั้ง หากข้อผิดพลาดนั้นไม่ร้ายแรงนัก ควรปล่อยผ่านไปก่อน การแก้ไขควรทำอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้คำพูดที่เหมาะสม การแก้ไขคำผิดในขณะที่ผู้เรียนยังพูดไม่จบ อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขัดขวางความก้าวหน้าที่จะแสดงออกอีกด้วย

การฝึกมาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียง และสำเนียงที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับที่ชัดเจนและถูกต้อง การที่ผู้เรียนได้ยินตัวเองออกเสียงอย่างไม่ถูกต้องในขั้นแรก ๆ อาจทำให้ผู้เรียนสับสนในการแยกเสียงและการจำแนกเสียงที่ถูกต้อง ถ้าให้ผู้เรียนฝึกพูดและให้ผู้เรียนมีระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลไม่มากพอ ตั้งแต่เริ่มเรียนความผิดพลาดจะมีมากและเป็นสิ่งที่ขัดขวางการเรียนรู้อีกด้วย แต่ถ้าให้มีการฝึกทักษะการฟังก่อนทักษะการพูด ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์แรกเริ่มในการเรียนภาษาที่ดี สามารถตอบโต้ได้อย่างถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาด้วย (Asher, 1979, pp.5 - 9)

แอชเชอร์ (Asher, 1979, p.4) สรุปหลักสำคัญของทฤษฎีการสอนภาษาไว้ 3 ประการ คือ

1. การสร้างความเข้าใจในภาษาพูด จะต้องได้รับการพัฒนา ก่อนการพูด
2. ความเข้าใจภาษาพูด จะได้รับการพัฒนาด้วยการที่ผู้เรียนได้แสดงท่าทาง ผู้สอนจะใช้ประโยคคำสั่งเป็นสื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ และพัฒนาความเข้าใจในการฟัง ผู้เรียน

จะสามารถเรียนโครงสร้างประโยค คำศัพท์ต่าง ๆ ผ่านการใช้ประโยคคำสั่งที่ผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติ

3. ไม่บังคับให้ผู้เรียนพูดในขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนภาษาที่สอง ผู้เรียนจะเริ่มพูดได้เองซึ่งอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคล

5. ลำดับขั้นตอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

แอสเชอร์ (Asher, 1979, pp.24 - 25) กล่าวว่า หลักสำคัญของวิธีการสอนนี้ คือ การสอนด้วยประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งแสดงท่าทางของคำกริยา เพื่อปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ซ้ำประมาณ 2 - 3 ครั้ง ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามจนสามารถปฏิบัติด้วยตนเองโดยไม่มีแบบจากผู้สอน

ลำดับขั้นตอนการสอน

1. ขั้นนำและทบทวนการเรียน ผู้สอนทบทวนบทเรียนและนำเข้าสู่บทเรียน โดยการพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ แสดงท่าทางประกอบคำสั่ง คำสั่งละ 2-3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนฟังแล้วแสดงท่าทางประกอบ

2. ขั้นปฏิบัติ เมื่อผู้สอนสังเกตว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ผู้สอนจะสั่งให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบจากครู อาจให้ปฏิบัติพร้อมกันทั้งชั้น เป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

3. ขั้นประเมินผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้สอนจะประเมินการปฏิบัติโดยวิธีการสังเกต และให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยการพูด หรือแสดงการชมเชยเมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง ให้คำแนะนำแก้ไขถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ ผู้สอนต้องให้การสังเกตและแสดงการชมเชยตลอดเวลา และทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรม

4. ขั้นทำแบบฝึกหัด เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนจะสรุปย่อและประเมินสิ่งที่ผู้เรียนเรียนมาจากการทำแบบฝึก

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 87 - 88) กล่าวถึงขั้นตอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ดังนี้

1. ผู้สอนพูดคำสั่งเป็นภาษาต่างประเทศ แล้วปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง พร้อมทั้งให้สัญญาณแก่นักเรียน 3 - 4 คน ที่เป็นตัวแทนให้ปฏิบัติตาม ทำเช่นนั้นหลาย ๆ ครั้ง นักเรียนไม่ต้องพูดอะไรเลย จากนั้นผู้สอนจะออกคำสั่งใหม่ พร้อมทั้งปฏิบัติตามคำสั่งให้ดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนที่เลือกมาปฏิบัติตามเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับผู้สอน ผู้สอนออกคำสั่งเหล่านั้น แล้วให้นักเรียนที่เลือกมาปฏิบัติตามคำสั่งเป็นกลุ่มและทีละคน จากนั้นผู้สอนออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม

2. เมื่อผู้สอนเห็นว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งที่สอนไปแล้ว ผู้สอนจะเริ่มคำสั่งใหม่ ให้นักเรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามไปพร้อมกับผู้สอน และฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และพร้อมกันทั้งชั้นเช่นเดียวกับขั้นที่ 1

3. ผู้สอนออกคำสั่งให้นักเรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามคำสั่ง โดยผู้สอนไม่ได้แสดงท่าทางให้ดูเป็นตัวอย่าง ซึ่งเป็นคำสั่งที่ไม่เคยฝึกมาก่อน แต่มีคำศัพท์ที่เรียนรู้อยู่จากชั้นที่ 1 และ 2 บ้างแล้ว ซึ่งนักเรียนก็ปฏิบัติตามได้

4. ผู้สอนเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดานดำ โดยในการเขียนคำสั่งแต่ละครั้ง ผู้สอนจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้นักเรียนดูด้วย ผู้เรียนจดประโยคเหล่านั้นไว้ในสมุด

นิลัย แก้วแสนไชย (2537, หน้า 134) กล่าวถึงขั้นตอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ดังนี้

1. ขั้นสาธิต ผู้สอนแนะนำเป็นตัวอย่างให้นักเรียนดูด้วยการออกคำสั่ง และแสดงท่าทาง 2 – 3 คำสั่ง นักเรียนแสดงท่าทางตามผู้สอน

2. ขั้นสังเกต ผู้สอนออกคำสั่ง แต่ไม่แสดงท่าทางที่ถูกต้อง นักเรียนจะเกิดการไม่แน่ใจในสิ่งที่ผู้สอนแสดงว่าถูกหรือไม่ ถ้ามีการทักท้วงจากนักเรียนแสดงให้เห็นว่านักเรียนเริ่มเกิดการเรียนรู้

3. ขั้นทดสอบ ผู้สอนออกคำสั่งสลับกับขั้นสาธิต นักเรียนปฏิบัติทีละคน

4. ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ แปลก ๆ ผู้สอนออกคำสั่งที่มีเนื้อหาเพิ่มเติมจากคำในขั้นสาธิต เพื่อให้เกิดบรรยากาศสนุกสนานในห้องเรียน

5. ขั้นสลับบทบาท นักเรียนสลับบทบาทเป็นผู้ออกคำสั่งแทนครูผู้สอนโดยมีครูผู้สอนและเพื่อน ๆ แสดงท่าทางตามคำสั่ง

จากทัศนะของนักการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่าขั้นตอนวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ของแอสเชอร์ (Asher) ดังนี้ 1) ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้ 2) ขั้นปฏิบัติ 3) ขั้นประเมินผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ 4) ขั้นทำแบบฝึกหัด

6. กลวิธีการสอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 88 - 91) ได้สรุปกลวิธีการสอนไว้ดังนี้

1. การใช้คำสั่งเพื่อกำกับพฤติกรรม

การใช้คำสั่งต่าง ๆ เป็นเทคนิคการสอนที่สำคัญของการสอนวิธีนี้ คำสั่งทำให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติ การปฏิบัติของผู้เรียนทำให้คำสั่งนั้นมีความหมายที่ชัดเจนเนื่องจากแอสเชอร์ (Asher) เสนอแนะให้จัดการเรียนการสอนอย่างมีชีวิตชีวา ผู้สอนจึงจำเป็นต้องวางแผนการสอนล่วงหน้า ในการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะใช้คำสั่งใดบ้าง

ในขั้นตอนแรกเมื่อผู้เรียนเข้าใจความหมายชัดเจน ผู้สอนต้องปฏิบัติไปพร้อม ๆ กับผู้เรียนด้วย ต่อมาจึงจะสั่งผู้เรียนเท่านั้น การแสดงออกของผู้เรียนจะช่วยให้ทราบว่าผู้เรียนเข้าใจหรือไม่ นอกจากนี้ แอสเชอร์ (Asher) เสนอแนะว่าผู้สอนควรเรียงลำดับคำสั่งให้ต่างกันในแต่ละครั้ง เพื่อไม่ให้ผู้เรียนใช้วิธีจำลำดับการปฏิบัติเพียงอย่างเดียว โดยมีได้เชื่อมโยงการปฏิบัติกับภาษาเลย

แอสเชอร์ (Asher) เชื่อว่าเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเขาประสบความสำเร็จในการเรียน ฉะนั้นจึงไม่ควรให้คำสั่งใหม่เร็วเกินไปและควรให้คำสั่งใหม่ครั้งละ 3 คำสั่งเท่านั้น เมื่อผู้เรียนเข้าใจดีแล้ว จึงให้คำสั่งใหม่อีกครั้งละ 3 คำสั่ง เช่นกัน

2. การสลับบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

ผู้เรียนมีโอกาสนำออกคำสั่งแก่ผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้นให้เป็นผู้ปฏิบัติตามได้ แอสเชอร์ กล่าวว่า ผู้เรียนต้องการจะพูดหลังจากได้เรียนไปแล้วประมาณสักระยะหนึ่ง ผู้เรียนไม่ควรถูกกระตุ้นให้พูดจนกว่าเขาพร้อมที่จะพูดเอง

3. การปฏิบัติตามคำสั่งที่ต่อเนื่องกันตามลำดับ

ในขั้นแรก ผู้สอนออกคำสั่ง 3 คำสั่ง เช่น ให้ขึ้นไปประตู เดินไปที่ประตูและให้แตะประตู เมื่อผู้เรียนเรียนภาษามากขึ้นแล้วก็จะให้คำสั่งมากขึ้นและเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน คำสั่งที่ต่อเนื่องกันเป็นลำดับ เรียกว่า Action Sequence

7. กิจกรรมที่ใช้สอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

จุฬามาต สุธรรมรักษ์ (2541, หน้า 22) ได้รวบรวมข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ ดังนี้

กิจกรรมการสอนทักษะการฟัง

1. ในระยะแรกของการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูด แต่จะเป็นผู้ฟังและทำตามผู้สอน ผู้เรียนจะเป็นผู้เลียนแบบการกระทำของผู้สอน โดยผู้สอนออกคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งให้ดู 2 – 3 ครั้ง จากนั้นผู้เรียน 2 – 3 คน เป็นตัวแทนนักเรียนออกมาปฏิบัติตามคำสั่ง โดยที่ผู้สอนก็ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นด้วย ทำเช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง จากนั้นผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนนักเรียน 2 – 3 คนนั้น ปฏิบัติตามคำสั่งเป็นกลุ่ม และที่ละคนให้ผู้เรียนทั้งชั้นดูตัวอย่าง ต่อมาผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม โดยทั้งผู้สอนและผู้เรียนที่เป็นตัวแทนก็ปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน

2. เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่สอนแล้ว ผู้สอนจะเริ่มออกคำสั่งใหม่ให้ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามไปพร้อม ๆ กัน และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเอง จากนั้นฝึกพร้อมกันทั้งชั้น เช่นเดียวกับข้อ 1

3. ผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามคำสั่ง โดยผู้สอนไม่ได้แสดงให้ดูเป็นตัวอย่าง แต่มีคำศัพท์ หรือประโยคคำสั่งที่เคยเรียนรู้ออกมาแล้ว ซึ่งผู้เรียนก็จะปฏิบัติตามได้

กิจกรรมการสอนทักษะการพูด

1. ผู้เรียนจะมีทักษะการฟังอย่างเข้าใจ จากการที่ผู้เรียนฟังผู้สอนพูดประโยค คำสั่ง และปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง และจากการที่ผู้เรียนดูตัวอย่างการกระทำของเพื่อนที่เป็นตัวแทนนักเรียน ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน เมื่อผู้สอนให้ผู้เรียนพูดคำสั่งที่เรียนมาแล้ว ผู้เรียนจะสามารถพูดได้โดยไม่ต้องกลัวผิด เพราะได้ฟังอย่างเข้าใจมาหลายครั้งแล้ว

2. ผู้สอนจะเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดาน จากนั้นจะพูดคำสั่งทีละข้อให้ผู้เรียนฟังพร้อมกันนั้นผู้สอนจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้ดูเป็นตัวอย่างด้วย จากนั้นจึงให้ผู้เรียนพูดประโยคคำสั่ง สั่งให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติตามโดยใช้คำสั่งบนกระดาน

3. ให้ผู้เรียนพูดคำสั่งเอง โดยดูประโยคคำสั่งบนกระดาน สั่งให้เพื่อน ๆ ในชั้นปฏิบัติตามเป็นกลุ่มหรือทีละคน

4. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม

5. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนใช้บทสนทนาหรือประโยคคำสั่งต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

6. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา

7. ให้เล่นบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่เรียน

กิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน

1. ผู้สอนเขียนประโยคคำสั่งหรือประโยคต่าง ๆ บนกระดาน แล้วอ่านให้ผู้เรียนฟัง 2 – 3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านประโยคคำสั่งหรือประโยคต่าง ๆ ตาม

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านประโยคคำสั่งหรือประโยคต่าง ๆ ที่ผู้สอนกำหนดให้บนกระดานหรือบนแผ่นกระดาษ

3. ผู้เรียนอ่านประโยคคำสั่งต่าง ๆ แล้วพูดประโยคคำสั่งนั้น ๆ สั่งให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติตาม

4. ให้แสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่เรียนไปแล้ว

กิจกรรมการสอนทักษะการเขียน

1. ผู้สอนเขียนประโยคคำสั่งต่าง ๆ บนกระดาน โดยผู้สอนจะแสดงออกด้วยท่าทางปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้ผู้เรียนดูด้วยแล้วให้ผู้เรียนเขียนประโยคเหล่านั้นลงในสมุด

2. เขียนคำศัพท์ หรือประโยคคำสั่งตามคำบอก

3. เขียนประโยคคำสั่งที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

4. เขียนคำสั่งลงในช่องว่างที่เว้นไว้เพื่อความสมบูรณ์

จะเห็นได้ว่าการใช้คำสั่งต่าง ๆ เป็นวิธีสอนที่สำคัญของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คำสั่งต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติ การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้เรียนทำให้คำสั่งนั้นมีความหมายชัดเจน ดังนั้น ผู้สอนควรวางแผนการสอนก่อนล่วงหน้าว่าในการเรียนแต่ละครั้งจะใช้คำสั่งใดบ้าง

8. ข้อดี – ข้อบกพร่องของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ข้อดีของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (จุฑามาศ สุธรรมรักษ์, 2541, หน้า 23-25)

1. ไม่เสียเวลาในการเรียนมาก เพราะผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยตรงจากการปฏิบัติ วิธีสอนนี้จึงไม่จำเป็นต้องนำภาษาแม่เข้ามาเกี่ยวข้องในการเรียนรู้ ผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาในการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ความหมายของประโยค
2. ประโยคคำสั่งที่ใช้เป็นประโยคที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นลักษณะการสื่อสารโดยตรงระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง วิธีสอนนี้จึงสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาในปัจจุบันซึ่งเน้นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เป็นวิธีสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา คือ สอนตามลำดับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน คำนี้ถึงความพร้อมของผู้เรียนในการที่จะพัฒนาแต่ละทักษะ และช่วยทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ในแต่ละขั้นได้ดีมาก
4. เป็นวิธีการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน
5. ในด้านภาษาศาสตร์ โครงสร้างประโยคคำสั่งเป็นพื้นฐานของโครงสร้างประโยคต่าง ๆ ฉะนั้น การสอนโดยใช้ประโยคคำสั่งนี้ จึงนับว่าเป็นวิธีสร้างความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานที่ดีต่อผู้เรียน
6. ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดน้อยหรืออาจไม่มีเลยเพราะผู้เรียนได้ปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้สอนแสดงท่าทางให้ดูแล้ว
7. การสอนวิธีนี้ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในบทเรียน การเรียนการสอนมีบรรยากาศที่สนุกสนาน แต่ละฝ่ายได้ข้อมูลย้อนกลับอย่างรวดเร็ว
8. ผู้สอนไม่ต้องแก้ไขการสะกดคำผิดหรือด้านการออกเสียงไวยากรณ์ซ้ำซาก และทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย เนื่องจากผู้เรียนใช้ทักษะการฟังจนเกิดความพร้อมที่จะพูดแล้ว
9. ช่วยให้เกิดความทรงจำที่ถาวรและต่อเนื่องไปยังทักษะอื่นได้เป็นอย่างดี เพราะการเรียนที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้สระในการตอบสนองสิ่งเร้าที่เป็นประโยคคำสั่งภาษาต่างประเทศนั้น ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ประสาทสัมผัส และกล้ามเนื้อในการเรียนรู้ ซึ่งตามทฤษฎีเกี่ยวกับความทรงจำ กล่าวว่า การเรียนรู้โดยวิธีนี้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความทรงจำที่ดี คงทนและไม่ลืมง่าย
10. เป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของสมอง จึงช่วยให้เกิดการเรียนรู้เร็วและสมบูรณ์
11. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป เพราะผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนตั้งแต่เริ่มแรก
12. ผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างรวดเร็ว และกระทำได้อย่างรวดเร็ว สามารถควบคุมพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปสู่เป้าหมายของการสอนได้อย่างดี

ข้อบกพร่องของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

1. การสอนทักษะภาษาที่สลับซับซ้อนอาจได้ผลดีไม่เท่าที่ควร เช่น การสอนทักษะการเขียน วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางอาจจะได้ผลดีเท่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบอื่น

2. ผู้สอนต้องวางแผนการใช้ประโยคคำสั่งในการสอนแต่ละช่วงเป็นอย่างดี และเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้เกิดความสุขสนุกสนานน่าสนใจและไม่เกิดความเบื่อหน่าย

9. การวัดและประเมินผลการสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

วิธีการที่จะนำมาใช้ในการวัดและประเมินผลการสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้แก่ การสังเกตในเวลาสอน ผู้สอนควรสังเกตผู้เรียนในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความสนใจและความเอาใจใส่ต่อการเรียน รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในแต่ละครั้ง
2. การฟังอย่างตั้งใจและสามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้อื่นสั่งให้ปฏิบัติได้
3. ความถูกต้องในการใช้ภาษาให้ผู้อื่นได้เข้าใจ
4. ความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่าน

วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้หลายวิธี ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงจุดเน้นและวิธีการสอนอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากทฤษฎีและความคิดเห็นทางด้านภาษาศาสตร์ในปัจจุบัน ทฤษฎีและแนวความคิดทางด้านสังคมศาสตร์กำลังมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนภาษา คือ มีความเชื่อว่าการเรียนเกี่ยวกับตัวภาษาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้สื่อความหมายในชีวิตจริงได้ จะต้องอาศัยองค์ประกอบที่นอกเหนือไปจากภาษามาช่วย คือ องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมปัจจุบัน มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เน้นการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแนวการสอนนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของสังคม โดยมีเป้าหมายหลักคือการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปพร้อม ๆ กัน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2. ความหมายของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

มีหน่วยงานและนักการศึกษา หลายท่านให้ความหมายของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้หลายความหมาย ดังต่อไปนี้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526, หน้า 40-41) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของสำนวนภาษาให้สอดคล้องกับความสัมพันธ์ทางสังคม ของบุคคลผู้ส่งสารและรับสาร

กรมสามัญศึกษา (พิตรวัลย์ โกวิทวที, 2538, หน้า 25-26) ได้ให้ความหมายของ ความสามารถในการสื่อสาร คือ ความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม ซึ่งแนวคิดนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปของนักภาษาศาสตร์

ฟินอคเซียโร (พิตรวัลย์ โกวิทวที, 2538, หน้า 27-28) ได้ให้ความหมายว่า การใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งรวมถึงความเหมาะสม และ การยอมรับในสถานการณ์ทางสังคมที่ใช้ภาษานั้นอยู่

จากทัศนะของหน่วยงานและนักการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนให้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา และความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. แนวคิดพื้นฐานและแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นับตั้งแต่การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษแล้ว ได้มีนักวิชาการศึกษาเสนอแนวคิดและแนวการสอนไว้หลายท่าน ดังนี้

พิตรวัลย์ โกวิทวที (2538, หน้า 25-26) ได้เสนอแนวทางการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. เป็นการสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงไม่ว่าในสถานการณ์ จริงหรือสถานการณ์จำลอง ปริมาณเนื้อหาที่เรียนไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการใช้ภาษา มีเจตคติที่ดี เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมี ชีวิตชีวาและสนุกสนาน

2. เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความตั้งใจ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมของ นักเรียนด้วย

3. การดำเนินการสอนใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นหัวใจของการสอน เน้นกิจกรรม ของนักเรียนมากกว่ากิจกรรมของครู ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกการใช้ความคิด สติปัญญา ความกล้าใช้ภาษา ซึ่งมีผลให้นักเรียนมี ประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละคน ด้วย

4. นักเรียนจะเรียนรู้ด้วยการฝึกฝนการใช้ภาษาเป็นส่วนใหญ่ มิใช่จากการสอน ของครูฝ่ายเดียว นักเรียนเรียนจากกิจกรรมและสื่อการเรียนต่าง ๆ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก

สะดวก แนะนำให้กำลังใจและช่วยเหลือ นักเรียนเรียนจากการทำงานเป็นกลุ่มเป็นคู่หรือตามลำพัง นับเป็นการสร้างนิสัยในการแสวงหาความรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนได้เป็นอย่างดี

5. บทบาทของครูผู้สอนจะเปลี่ยนจากผู้สอนหรือผู้แสดงมาเป็นผู้ชี้แนะหรือผู้กำกับการแสดง เป็นผู้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับการฝึกฝน คอยกระตุ้นชี้แนะแนวทางในการเรียนการสอนคล่องตัว มีชีวิตชีวา และมีความหมาย

6. เน้นการสอนภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ มิได้มุ่งเนื้อหาวิชาและลักษณะทางภาษาอย่างเดียว นอกจากนี้ยังเป็นการสอนทักษะรวมมากกว่าการเน้นจุดย่อย เพราะในสภาพชีวิตจริงการกระทำใด ๆ ต้องอาศัยความรู้ความสามารถหลาย ๆ อย่าง

4. หลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสื่อสาร

วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพทางสังคม จึงมีความจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้และใช้ภาษาให้มากที่สุดซึ่ง มอร์โรว์ (Morrow, 1983, pp.60-66) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่าตนกำลังทำอะไร การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องมีจุดประสงค์และเป้าหมายที่แน่นอน สิ่งที่จะสอนจะต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้และนำไปใช้จริง เช่น อ่านคำแนะนำต่าง ๆ ให้เข้าใจ เขียนจดหมายจองห้องพักได้ ฟังรายการวิทยุได้ ฟังพยากรณ์อากาศได้ พูดถามทิศทางได้ เป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมต่าง ๆ แม้แต่การฝึกรูปแบบทางภาษา ที่ครูจัดให้ผู้เรียนนั้น ถือว่าเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ผู้เรียนสามารถตอบกับตนเองได้ว่า ทำไมจึงต้องฝึกเช่นนั้น ฉะนั้นการฝึกในที่นี้ก็คือ การฝึกอย่างมีความหมายนั่นเอง

2. ส่วนทั้งหมดของภาษาสำคัญกว่าผลรวมของส่วนย่อย หมายความว่า การสอนจะต้องเป็นไปในลักษณะบูรณาการ การแยกสอนเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เท่ากับการสอนทั้งหมด เพราะการใช้ภาษาจริง ๆ นั้น จะต้องใช้ส่วนที่เป็นภาษา และส่วนที่ไม่ใช่ตัวภาษา เช่น การเดา การทำนายล่วงหน้า การตีความหมาย เป็นต้น

3. กระบวนการสื่อสารมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบของภาษา ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรมีการจัดกิจกรรมให้มีลักษณะเหมือนกับการสื่อสารที่มีสถานการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุดเหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดการสื่อสารในชีวิตจริงมีดังนี้

3.1 ช่องว่างระหว่างข้อมูล คือ ความต้องการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เนื่องจากคู่สนทนาไม่มีข้อมูล หรือมีข้อมูลแต่ไม่เพียงพอ ทำให้ต่างฝ่ายต่างต้องการที่จะทราบหรือให้ข้อมูลซึ่งกันและกัน

3.2 การเลือก ผู้เรียนมีโอกาสเลือกที่จะกล่าวอะไร และกล่าวอย่างไร ในการสื่อความหมาย ผู้เรียนสามารถเลือกเขียนสิ่งที่ตัวเองต้องการ และเลือกใช้รูปแบบภาษาที่ตนเองต้องการด้วย

3.3 ข้อมูลย้อนกลับ ผู้เรียนมีโอกาสทราบว่า การสื่อสารของงานประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวในการสื่อความหมาย จะได้ปรับปรุงแก้ไขในทันที ทั้งนี้เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างต่อเนื่องและประสบความสำเร็จในที่สุด

4. การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติก็คือ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษาให้มากที่สุด การให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ให้เลือกใช้ภาษาตามที่ต้องการ และให้ประเมินการสื่อสารของตนเอง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษา และยังเป็น การปรับบทบาทของผู้สอนให้จัดกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา

5. ข้อผิดพลาดไม่ใช่สิ่งสำคัญจะต้องแก้ไขได้เสมอ ผู้สอนจะต้องพิจารณาแก้ไขสิ่งที่ผิดเฉพาะที่สำคัญ ๆ อันอาจทำให้เกิดความผิดพลาดหรือสับสนในการสื่อสารเท่านั้น เพื่อให้ไม่ให้ผู้เรียนเกิดการท้อถอยที่จะสื่อสาร อย่างไรก็ตามผู้สอนควรได้เตรียมผู้เรียนให้พร้อมก่อนที่จะใช้ภาษา โดยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษาให้มากกว่าก่อนที่จะได้ใช้ภาษาจริง

สรุปได้ว่าการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีแนวคิดคือใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ส่วนหัวใจในการสอนคือการใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นสื่อในการสอนโดยมีหลักการดังนี้

1. สอนให้เกิดการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. เนื้อหาที่ใช้มีพอสมควรเท่าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. การใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นเครื่องมือในการฝึก และถือเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินการสอน
4. การสอนยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
5. การสอนเน้นทักษะรวมมากกว่าทักษะเดี่ยว (ทักษะสัมพันธ์) และเน้นการพัฒนาการทางภาษา

การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับผู้สอนซึ่งใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ผู้สอนจึงควรมีความสามารถดังที่ ฟินอคเชียโร และโบโนโม (Finocchiaro and Bonomo, 1973, pp.24-25) เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ควรวางแผนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ควรวางแผนในการจัดสถานการณ์ รวมทั้งอุปกรณ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายเรื่องที่น่ามาสอนใหม่

3. ควรจัดบทเรียนแต่ละบท ให้มีทั้งการฝึกเพื่อให้เป็นนิสัยและการฝึกให้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร
 4. ควรใช้ภาษาของผู้เรียนให้น้อยที่สุด แต่อาจใช้ภาษาของผู้เรียนเมื่อเห็นว่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อมูลที่สำคัญบางประการได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
 5. ควรหาวิธีการให้ผู้เรียนได้ฝึกพร้อมกันทั้งชั้น ฝึกเป็นกลุ่มและฝึกเป็นรายบุคคล
 6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกเป็นคู่บ้าง
 7. ควรจัดเตรียมการฝึก บทสนทนา ตลอดจนจบบทความต่าง ๆ เพื่อให้บทเรียนมีหลากหลายลักษณะ ซึ่งจะช่วยให้เสริมเนื้อหาในบทเรียนและช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร
 8. ควรมีความคล่องตัวในการใช้เครื่องบันทึกเสียง และสามารถนำการฝึกในห้อง ปฏิบัติการมาประสานกับการจัดกิจกรรมในห้องเรียนได้
 9. ควรจะรู้ว่าจะใช้กิจกรรมการอ่านและกิจกรรมการเขียนเมื่อใด
 10. ควรจัดเตรียมบทเรียนสำหรับการฝึกอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนทั้งความรู้และประสบการณ์
 11. กิจกรรมการเรียนที่ผู้สอนจะจัดให้กับผู้เรียน ควรมีส่วนส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนโดยให้เขียนอย่างอิสระ
 12. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทั้งจากบทสนทนาและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
 13. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในชาติ และภาคภูมิใจในตัวเอง ขณะที่เรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
 14. ควรเลือกใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและข้อเท็จจริงด้านวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ
 15. ควรจัดให้มีการประเมินผล เพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและประสิทธิภาพในการสอนของผู้สอน แล้วจัดซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล
- จากแนวคิดและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น สรุปได้ว่าการเรียนการสอนได้มุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ในการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย
5. ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - สมิตรา อังวัฒนากุล (2539, หน้า 112-115) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชั้นเสนอเนื้อหา เป็นขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทำกิจกรรม warm up กิจกรรมทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว การบอกจุดประสงค์ในการเรียน นำเสนอศัพท์ใหม่ โครงสร้างประโยคหรือการอ่านและเขียน ในขั้นตอนนี้นั้นเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา
2. ชั้นการฝึก ขั้นนี้เป็นการฝึกที่อยู่ในลักษณะ ของการฝึกแบบควบคุม โดยอยู่ในความดูแลของครูผู้สอนเมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจแล้ว จึงให้ผู้เรียนจับกลุ่มฝึกกันเอง ในขั้นนี้เมื่อพบข้อผิดพลาดแก้ไขภายหลัง ขั้นตอนนี้ต้องการความคล่องแคล่วในการพูด
3. ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

กระทรวงศึกษาธิการ (2548, หน้า 6-7) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชั้นการนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นตอนสำคัญขั้นหนึ่งในขั้นนี้ครูผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์
2. ชั้นการฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากชั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกควบคุมหรือชี้แนะ โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกันในการฝึกครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อนจนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียนเพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ ซึ่งไม่ควรใช้เวลามากนัก ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้
3. ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้จากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วย โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น วิธีการฝึกมักฝึกในรูปแบบของการจัดกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงาน หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้

จากทัศนะของนักการศึกษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ขั้นตอนวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา ครูผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทำกิจกรรม ทบทวนกิจกรรมที่เรียนมาแล้ว บอกจุดประสงค์ในการเรียน นำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยคเนื้อหาใหม่ โดยเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ เป็นการฝึกของผู้เรียนที่อยู่ในความดูแลของครูผู้สอนในช่วงแรก เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจดีแล้วให้ผู้เรียนฝึกกันเอง ครูผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดหลังจากการฝึกเสร็จสิ้น โดยเน้นความคล่องแคล่วในการพูด

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นขั้นที่ผู้เรียนจำ นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง

6. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายหลักการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนภาษานั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและใช้ภาษาที่ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลือกใช้กิจกรรมจึงต้องขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ และเนื้อหาของบทเรียนเป็นสำคัญ สำหรับกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ และความสามารของผู้เรียนควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา
2. เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา
3. เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ
4. เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้

7. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ ทำได้หลายวิธีทั้งโดยการทดสอบและไม่มีการทดสอบ การวัดและประเมินผลโดยไม่มีการทดสอบอาจทำได้โดยการสังเกตความสนใจ ความเอาใจใส่ในแบบฝึกหัด การซักถามในเนื้อหา ตลอดจนความร่วมมือในการทำกิจกรรม ส่วนการวัดและประเมินผลโดยการทดสอบมักใช้แบบทดสอบที่ผู้สอนเป็นผู้จัดทำ ซึ่งแบบทดสอบนี้จะมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

มอร์โรว์ (1983, pp.34-39) ได้เสนอเทคนิคในการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารว่า ในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการสื่อสารนั้น ควรจะตอบคำถามต่อไปนี้

1. ผู้สอนต้องการวัดพฤติกรรมการแสดงออกอะไรบ้าง
2. ผู้เรียนควรมีความคล่องในการใช้ภาษาระดับไหน

3. ทักษะอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ และควรจะวัดแต่ละทักษะแยกกันหรือไม่

4. ขอบเขตของเนื้อหาชนิดใดที่จะชี้เฉพาะ ซึ่งจะส่งผลสะท้อนไปถึงรูปแบบการเรียนการสอนรวมทั้งแบบเรียนที่เหมาะสม

5. คำถามชนิดใดที่ควรจะใช้ ซึ่งจะมีทั้งความเที่ยงและความตรง

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน เช่น ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ จึงจำเป็นต้องใช้การวัดหลาย ๆ แบบ เพื่อให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายในการเรียน การประเมินผล ต้องจัดทำเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผู้สอนควรได้ตระหนักถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ฉะนั้นการทดสอบจึงไม่ควรแยกเป็นส่วน ๆ หรือเป็นทักษะ ควรเป็นข้อสอบที่วัดได้ทั้งในด้านความเข้าใจและการแสดงออกทางภาษารวม ๆ กันไป เช่น การสอบสัมภาษณ์ ข้อสอบแบบโคลซ (cloze) ซึ่งเป็นการเว้นคำให้เติมอย่างมีระบบ นับว่าเป็นการทดสอบด้านการอ่าน และการเขียนหรือการเขียนตามคำบอก เป็นการทดสอบความสามารถแบบรวมอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการทดสอบทั้งทักษะการฟังและทักษะการเขียนพร้อมกันไป

เจตคติและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitudes) เป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจิตใจ เป็นตัวกำหนดการแสดงออกและบุคลิกภาพบางประการของบุคคล มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของเจตคติ ดังต่อไปนี้

กู๊ด (Good, 1973, p.48) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหา หรือการต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้น ๆ

พรณี ชูทัย (2545, หน้า 76) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องของความรู้สึก ทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนตอบสนองต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 106) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านก็ได้

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2544, หน้า 255) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงของจิตใจ หรือความรู้สึกในทางที่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุนต่อการกระทำหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

กาญจนา นาคสกุล (2549, กันยายน 27) กล่าวว่าเจตคติเป็นคำที่บัญญัติให้ตรงกับคำว่า attitude ในภาษาอังกฤษ หมายถึงท่าทีหรือความรู้สึกนึกคิด ความชอบความชังของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติเกิดจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็ก และเป็นไปตามสภาวะของสมองและอารมณ์ที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า เจตคติของคนหนึ่ง ๆ จึงมีทั้งที่มีลักษณะดีและไม่ดี ในทางการศึกษาเชื่อกันว่าหากเด็กมีประสบการณ์ที่ดีกับสิ่งใดเด็กก็จะชอบสิ่งนั้นและจะทำสิ่งนั้นได้ดี ในการสอนครูจึงพยายามสร้างเจตคติที่ดีให้แก่เด็กด้วยการสร้างสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่เป็นเชิงบวก

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2549, กันยายน 27) กล่าวว่าเจตคติ (Attitude) หรือท่าทีความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและแสดงออกแตกต่างกัน เป็นรายบุคคล หรือเป็นหมู่เป็นเหล่า

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับสิ่งนั้นและความรู้สึกเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นได้ทางหนึ่ง ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. องค์ประกอบของเจตคติ

แมคไควร์ (McQuire. 1969, pp.155-156) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา คือ ความรู้ความคิดและความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ จากการได้รับรู้ประสบการณ์หรือข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นก่อนจึงจะสามารถกำหนดท่าที ความรู้สึกต่อสิ่งเร้าได้

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก คือ ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ความพอใจ ความชื่นชม ไม่ชอบหรือรังเกียจ ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้จะเกิดขึ้นโดยมีความรู้ความคิดหรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ของแต่ละบุคคลเป็นตัวกำหนด

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม คือ แนวโน้มในทางปฏิบัติที่จะสนองต่อสิ่งเร้าใด ๆ ทั้งด้านบวก หรือด้านลบ เช่น การยอมรับ การไม่ยอมรับ ความเต็มใจ หรือไม่เต็มใจ

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2549, กันยายน 27) กล่าวว่า เจตคติ มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านที่เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเจตคติที่เชื่อว่าเป็นผลของการเรียนรู้ที่ได้จากพ่อแม่ ครูอาจารย์และเพื่อนวัยเดียวกันเป็นเจตคติที่เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ การชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล สิ่งของหรือเหตุการณ์ เช่น

การรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อนาย การชอบหรือไม่ชอบดนตรีงานศิลปะ อาหารบางชนิด เป็นต้น ดังนั้นองค์ประกอบนี้จึงเป็นสภาพทางอารมณ์ควบคู่ไปกับการประเมิน

2. องค์ประกอบด้านที่เกี่ยวกับความนึกคิด เป็นอีกส่วนหนึ่งของเจตคติที่เป็นด้านความรู้ การรับรู้ ความเห็นและความเชื่อของบุคคลซึ่งมีที่มาจากกระบวนการคิดที่ใช้เหตุผลเชิงตรรกะเป็นหลัก จึงเป็นเจตคติที่ผ่านการประเมินของผู้นั้นแล้ว เช่น ความเชื่อว่าคนหรือสิ่งของนั้นดีหรือไม่ดี หรือผู้บังคับบัญชาที่มีความคิดหรือความเชื่อที่ ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนมีความเป็นผู้ใหญ่พอ สามารถที่จะปกครองตนเองได้ ดังนั้นเขาจึงให้ความเป็นอิสระในการทำงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการวินิจฉัยสั่งการ เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านที่เกี่ยวกับพฤติกรรม เป็นเจตคติอีกส่วนหนึ่งของบุคคลที่ตั้งใจที่จะกระทำต่อคนอื่นหรือวัตถุสิ่งของด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น การแสดงความเป็นมิตร ให้ความอบอุ่นหรือก้าวร้าว เป็นปฏิบัติหรือเอื้ออาทร เป็นต้น แนวโน้มของพฤติกรรมเป็นผลมาจากความคิดความเชื่อความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ตัวอย่างเช่น ถ้ามีบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตยหรือมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตย แนวโน้มพฤติกรรมผู้นั้นก็จะรับฟัง เคารพต่อสิทธิผู้อื่น ชอบการเข้ามามีส่วนร่วมหรือแสวงหาความร่วมมือ ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีเจตคติไม่ดีในเรื่องนี้ ก็จะแสดงพฤติกรรมต่อต้าน ถอยหนีหรือหลีกเลี่ยงต่อเหตุการณ์เหล่านั้น

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2549) กล่าวว่าเจตคติมีองค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา เป็นความรู้ ความคิด ความเข้าใจอาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง แตกต่างกันไป เช่น เมื่อนึกถึงพยาธิใบไม้ตับ ทุกคนอาจเห็นภาพต่าง ๆ กันไป

2. องค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึก เป็นส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่จะเป็นตัวเร้า "ความคิด" อีกต่อหนึ่ง เช่น การกินปลาดิบ ก้อยดิบ กินเหล้าตามเข้าไปก็สามารถฆ่าพยาธิได้

3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติหรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือมีกริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ตั้งใจกับตนเองและครอบครัวว่าจะไม่กินปลาดิบอีก

4. เจตคติและพฤติกรรม บุคคลมักเชื่อมโยงเจตคติและพฤติกรรมในใจได้ และมีเหตุผลว่าพฤติกรรมของคน เป็นผลมาจากเจตคติของเขา แต่เจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด และพฤติกรรมอาจไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของเจตคติทั้งสามด้านมีความสัมพันธ์กัน เพราะการแสดงออกทางด้านท่าทางหรืออารมณ์ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกัน ในทางกลับกันความรู้สึกนึกคิดจะส่งผลถึงองค์ประกอบด้านท่าทางและอารมณ์ ดังนั้นในการเรียนการสอนผู้สอนจึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้าน คือ 1) ด้านที่เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก 2) ด้านที่เกี่ยวกับความนึกคิด 3) ด้านที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน

3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น เจตคติมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของภาษาด้วย ดังที่ คราเชน (Krashen, 1983, pp.19-39) กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษาต่างก็เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน แต่ไม่ขึ้นต่อกันและกัน ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดต่ำ และมีเจตคติที่ดี หรือมีความถนัดสูงแต่มีเจตคติในทางลบก็ได้ ซึ่งเจตคตินั้น ๆ ไม่ว่าจะ เป็นประเภทใดต่างก็มีส่วนในการกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการที่เป็นเหมือนเจ้าของภาษา แต่มีความเห็นวาทภาษาต่างประเทศนั้นมีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนั้น เจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศย่อมมีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน

นอกจากนี้ ออลเลอร์ (Oller, 1979, p.145) เชื่อว่า เจตคติเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนภาษาต่างประเทศ เจตคติสังเกตไม่ได้ แต่สามารถตีความได้จากพฤติกรรม การที่บุคคลมีเจตคติที่ดีต่อตนเองในการเรียนภาษา จะทำให้มีจิตใจรักภาษานั้น และพยายามใช้ภาษาในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างดี

ในแง่ของเจตคติต่อการเรียนภาษานั้น เจตคติในทางลบของผู้เรียนภาษาที่เรียนหรือเจตคติที่มีต่อวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาที่เรียนมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเด็กเล็ก ๆ ความรู้ด้านเชื้อชาติ และภาษาอื่นยังไม่มี หรือยังมีน้อยไม่ถึงขั้นที่เรียกว่าเจตคติในระดับเดียวกับกับผู้ใหญ่ ความแตกต่างในด้านวัฒนธรรม ภาษาและเชื้อชาติต่าง ๆ เหล่านี้จะไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กเล็ก ๆ แต่เมื่อเด็กมีอายุถึงวัยเรียนและมีความรู้และมีเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ และลักษณะเฉพาะต่าง ๆ ของบุคคลแต่ละกลุ่ม สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน เจตคติเหล่านี้จะได้รับจากการสั่งสอนโดยตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจจากพ่อแม่ ผู้ใหญ่ หรือเพื่อน ๆ ดังนั้น การที่เด็กมีเจตคติที่ไม่ดีต่อบุคคลที่พูดภาษาต่างประเทศหรือภาษาต่างประเทศ มีผลต่อความล้มเหลวของการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ๆ

จะเห็นได้ว่า เจตคติมีบทบาทในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างหนึ่ง และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญจะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียน ทั้งนี้เพราะเจตคติที่ดีต่อการเรียนก่อให้เกิดความตั้งใจ อยากรู้อยากเห็นในวิชานั้น ๆ เอาใจใส่การเรียนอย่างแท้จริง อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

4. การสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติ

เนื่องจากเจตคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด เกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถที่จะวัดได้โดยตรง การวัดเจตคติจึงต้องวัดออกมาในรูปของความคิดเห็น หรือจากการแสดงออกทางภาษา และในการใช้ความคิดเห็น

เป็นตัวบ่งชี้ถึงเจตคติของแต่ละบุคคลนั้น ต้องยอมรับว่าอาจจะมี ความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น ถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง แต่อย่างไรก็ตามความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น ก็เป็นลักษณะธรรมชาติของการวัดโดยทั่วไป และผู้กระทำการวัดจะต้องพิจารณาให้ดี

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกองค์ประกอบในการวัดเจตคติ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านที่เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก 2) ด้านที่เกี่ยวกับความนึกคิด 3) ด้านที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและเลือกใช้วิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติตามวิธีของ เรนีส ลีเคิร์ต (Renis Likert) ซึ่งวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติของลีเคิร์ตนั้น ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. เขียนข้อความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุด ซึ่งข้อความต่าง ๆ เหล่านั้นควรมีทั้งข้อความที่เป็นข้อความเชิงนิมมาน (positive) และข้อความเชิงนิเสธ (negative)
2. นำข้อความที่รวบรวมไว้นั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและระบุว่าข้อความแต่ละข้อความนั้นเป็นข้อความที่เป็นข้อความในเชิงนิมมาน นิเสธ หรือเป็นกลาง ๆ
3. ตัดข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่าเป็นข้อความในเชิงกลาง ๆ คือ จัดไม่ได้ว่าเป็นข้อความในเชิงนิมมาน หรือนิเสธออก เนื่องจากเทคนิคของลีเคิร์ตนั้น ใช้ 5 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. นำข้อความที่คัดเลือกมาแล้วมาเรียบเรียง เป็นแบบวัดเจตคติโดยมีคำชี้แจงในการตอบแบบวัดอย่างชัดเจน
5. นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้จริง ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างควรมีอย่างน้อย 5 เท่าของจำนวนข้อความ เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อความและภาษาที่ใช้อีกครั้งและตรวจสอบคุณภาพด้านอื่น ๆ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของมาตราวัดเจตคติครั้งสุดท้าย
6. วิเคราะห์คุณภาพของข้อความแต่ละข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับตามลำดับ เหตุผลที่ต้องทำการวิเคราะห์ข้อความ ก็เพื่อจะเลือกเอาเฉพาะข้อความที่มีความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด กับกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำสุด เพราะถือว่าข้อความเหล่านั้นสามารถจะวัดความรู้สึกที่แตกต่างกันได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สนธยาพรพรษ์ ยาท้วม (2538, หน้า 81) ได้ทดลองการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความเชื่อมั่นในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนววรรณฐานและการสอนตามคู่มือครู โดยใช้นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำริดวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 35 คน ใช้เวลา 1 ภาคเรียน ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนววรรณฐาน และอีกห้องหนึ่งเป็นห้องควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู พบว่า

1. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนววรรณฐาน และการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. ความเชื่อมั่นในตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนววรรณฐาน และการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

พัชรพิมล บุญธรมย์ (2538, หน้า 106) ได้ทดลองการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดอนมดแดง อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มซึ่งไม่มีความแตกต่างกัน กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบ TPR กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ใช้เวลาเรียนวันละ 2 ชั่วโมงทุกวัน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบ TPR สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จุฑามาศ สุธรรมรักษ์ (2541, หน้า 49-55) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้กิจกรรมตามแนวการสอนแบบโต้ตอบด้วยสระ (TPR) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลวัดปิณฑลาราชรังษฤษฎี อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 18 คน ใช้เวลาเรียน 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ ๆ ละ 50 นาที พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในการพูดได้มีปฏิสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

อุไรวรรณ ชูพันธ์ (2541, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบโต้ตอบทางสระ และการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านท่าสองคอน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 66 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบ TPR กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 51 คาบ ๆ ละ 20 นาที พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการฟังสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีผลสัมฤทธิ์ทางการพูดสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนไม่แตกต่างกัน

ชูชาติ หล้าเพชร (2541, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนโดยใช้การสอนแบบใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเพชรราษฎร์บำรุง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนทั้งสิ้น 68 คน ด้วยวิธีการจับฉลากให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และอีกห้องเป็นกลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยการสอนแบบใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 39 คาบ ๆ ละ 20 นาที ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมและแยกเป็นรายด้าน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไม่แตกต่างกัน

นฤมล เลียบสวัสดิ์ (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศเบญจมราชาลัย เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อรอุมา ราชภู่วังศ์ศรี (2545, หน้า 77-79) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิธีสอนแบบใช้เพลงประกอบ และวิธีสอนแบบโต้ตอบทางสรีระ (TPR) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคูณ อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบใช้เพลงประกอบ กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบการโต้ตอบทางสรีระ (TPR) ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 48 คาบ ๆ ละ 20 นาที พบว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบใช้เพลงประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโต้ตอบทางสรีระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโต้ตอบทางสรีระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต มศว.ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กทม. ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่ใช้ชุดการสอนรายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชนิดวิธีการ รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนรายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชนิดรูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แรกขวัญ ครองงาม (2547, หน้า 92 - 95) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านตะโนน กิ่งอำเภอศรีณรงค์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 33 คน ใช้เวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง พบว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ รวมถึงเป็นวิธีการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

นภาพร กุลเรืองทรัพย์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

งานวิจัยต่างประเทศ

อัชเชอร์ และคนอื่นๆ (Asher and others, 1974, pp. 24 - 32) ได้ทำการทดลองสอนภาษาสเปนแก่นักศึกษาผู้ใหญ่ใช้เวลาในการทดลอง 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในเวลา 2 ภาคเรียน สอนด้วยวิธีใช้ประโยคคำสั่ง เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะพูด ก็ให้พูดโดยใช้ประโยคคำสั่งเช่นกัน เมื่อการสอนดำเนินไปได้ร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด ปรากฏว่าผู้เรียนสามารถพูดภาษาสเปนกับผู้สอนได้ ต่อมาก็สามารถแต่งเรื่อง และแสดงบทบาทสมมติเป็นภาษาสเปนได้ ในการสอนครั้งนี้ไม่มีการสอนอ่านและเขียนที่เป็นระบบ เมื่อดำเนินการสอนไปได้ครึ่งหนึ่งของเวลาเรียนทั้งหมด คือ 45 ชั่วโมง ผลปรากฏว่าผู้เรียนเข้าใจคำพูดซึ่งเป็นประโยคคำสั่งร้อยละ 70 สามารถพูดประโยคทั่วไปได้ร้อยละ 20 อ่านและเขียนร้อยละ 10 และผลสำเร็จในการฟังที่เรียนใน 45 ชั่วโมง เท่ากับการเรียนด้วยวิธีอื่นเป็นเวลา 200 ชั่วโมง และเท่ากับการเรียนด้วยวิธี Audio - Lingual 75 ชั่วโมง เมื่อเสร็จสิ้นการสอน 90 ชั่วโมง มีผลสำเร็จเท่ากับการเรียนด้วยวิธี Audio - Lingual ที่ใช้เวลาเรียน 150 ชั่วโมง

วูดรuff (Woodruff, 1978, p.27) แห่ง The American Association of Teacher of German ได้รายงานการสอนภาษาเยอรมันในปีแรก กับนักศึกษาจำนวน 350 คน โดยการนำของดร.เจเนท คิง สวาฟฟา (Janet King Swaffa) แห่งมหาวิทยาลัยเท็กซัส (The University of Texas) ซึ่งสอนโดยวิธี TPR ว่า

1. ทักษะการฟัง และการอ่าน ของผู้เรียนที่เรียนโดยวิธี TPR ใช้เวลาเรียน 1 ภาคเรียน จะมีผลการเรียนเท่ากับผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธี ฟัง - พูด (Audio - Lingual) ซึ่งใช้เวลาเรียน 2 ภาคเรียน

2. เมื่อเปรียบเทียบการสอบผ่านจากภาคเรียนที่ 1 ไปต่อในภาคเรียนที่ 2 ปรากฏว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธี TPR มีอัตราการสอบผ่านร้อยละ 75 ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธี Audio - Lingual มีอัตราการสอบผ่านเพียงร้อยละ 50

3. จากการประเมินผลผู้เรียนในด้านแรงจูงใจ ปรากฏว่าผู้เรียนในกลุ่มที่สอนด้วย TPR มีแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น

มาโจรีย ฮอล ฮาเลย์ (Majarie Hall Haley, 1987, p.3295-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการโต้ตอบทันทีและการใช้ท่าทางในการตอบสนองที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะคิด แรงจูงใจ และความสนใจของนักเรียนระดับปีที่ 1 ของสเปน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะประสบผลสำเร็จในทักษะการพูดหรือไม่ เมื่อได้รับการสอนแบบ TPR กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในบัลติมอร์ จำนวน 178 คน ซึ่งได้รับการวัดผลโดยการให้พูด วัดทัศนคติ แรงจูงใจและตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถสูงขึ้นและเป็นวิธีสอนที่ได้ผลดีในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ราเชด (Rashed, 1990, p.1732-A) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบ TPR และการสอนแบบฟัง-พูด (Audio- Lingual Method) ที่มีผลต่อการฟังเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศอียิปต์ ผู้เรียนเป็นนักเรียนชายจำนวน 100 คน ในระดับอุดมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย กลุ่มแรกสอนด้วยวิธีสอนแบบ TPR กลุ่มที่สองสอนด้วยการสอนแบบ Audio - Lingual พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าและมีความคงทนในการเรียนรู้มากกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการสอนแบบ Audio - Lingual

หวาง (Wang, 1991, p.2090-A) ได้ทดลองสอนทักษะการฟังภาษาจีน เพื่อความเข้าใจอันเป็นพื้นฐานไปสู่ทักษะการอ่าน และการเขียน โดยสอนนักเรียน 3 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นเด็กปฐมวัย จำนวน 19 คน กลุ่มที่สองเป็นนักเรียนมัธยม จำนวน 20 คน กลุ่มที่สามเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ จำนวน 7 คน ผู้เรียนได้มาจากการรับสมัคร ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง สอนแบบเดียวกันทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อครบ 5 สัปดาห์ ทำการทดสอบความเข้าใจ การพูดคำศัพท์ การเลียนแบบท่าทางและการออกเสียง พบว่า

1. วัยต่างกันมีทักษะในการเรียนรู้ที่ต่างกัน
2. เด็กเล็กสามารถตอบสนองคำสั่งที่เป็นการพูดได้ดีกว่าเด็กโต

3. ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจของเด็กและผู้ใหญ่แตกต่างกันน้อยมาก
4. การพูดเริ่มขึ้นเมื่อได้ผ่านการฟังมามากพอสมควร
5. เด็กเล็กต้องการปรับบทในการพูดมากกว่า
6. ทักษะฟังเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับทักษะอื่นต่อไป
7. ผู้เรียนทุภวัยต้องการความช่วยเหลือจากภาษาแม่
8. ผู้เรียนทุภวัยเรียนรู้การออกเสียงจากการฝึกฟัง
9. เด็กเล็กสามารถออกเสียงได้ชัดเจนกว่า ในขณะที่เด็กโตและผู้ใหญ่สามารถพูดคำศัพท์ และประโยคได้มากกว่า

แวลเลอร์เรียน โปสทอฟสกี (Valerian Postovsky, 1974, pp. 229 - 239) และ เจ สวาฟฟา และ เอ็ม วูดรuff (J. Swaffa and M. Woodruff, 1978, pp.27 - 32) ได้วิจัยเรื่องการให้ข้อมูลทางภาษา ทางการฟังเช่นเดียวกัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยการรับข้อมูลทางภาษาด้านการฟังนั้น มีการเรียนรู้ทักษะการฟังอย่างรวดเร็ว และมีพัฒนาการด้านการพูดที่ดีขึ้นเช่นกัน

ซวงเลอร์ (Zuengler, 1993, pp.403 - 432) ได้ทดลองส่งเสริมกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน - เมดิสัน สหรัฐอเมริกา กลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาชายในวิชาเอกเดียวกัน เป็นนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 22 คน กับนักศึกษาที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 23 คน รวม 45 คน โดยให้นักศึกษาทั้ง 45 คนนี้ ฟังบทสนทนาซึ่งเป็นเรื่อง เกี่ยวกับเนื้อหาในวิชาเอกของเขา ด้วยการใช้หูฟังในห้องปฏิบัติการพร้อมกัน 1 บท จากนั้นให้นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จับคู่กับนักศึกษาที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 15 คู่ ส่วนอีก 15 คนที่เหลือเป็นผู้สังเกตการณ์ จากนั้นให้นักศึกษาทั้ง 15 คู่ ฟังบทสนทนาที่ 2 ด้วยกัน ในขณะที่ฟังการสนทนาให้ทุกคนมีโอกาสพูดคุยกันให้มากที่สุด มีการหยุดเทปเพื่อทำความเข้าใจเป็นระยะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงปฏิกิริยาตอบสนองว่า เข้าใจหรือไม่ เข้าใจด้วยท่าทาง หรือน้ำเสียง จนผู้พูดและผู้ฟังสามารถสื่อสารเข้าใจตรงกัน ผู้สอนจะใช้คำถามเพื่อให้คู่สนทนา ได้มีโอกาสพูดคุยถึงสิ่งอื่น ๆ ที่ขยายออกไปจากการสนทนา หลังการเรียนปรากฏว่า ผู้เรียนมีการปฏิสังสรรค์กันเป็นอย่างดีและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว และผู้สังเกตการณ์ก็สามารถเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน เมื่อผู้ทำการทดลองได้นำไปทดลองกับกลุ่มนักศึกษาหญิง และกลุ่มสหศึกษาก็ปรากฏว่า ได้ผลดีเช่นเดียวกัน

ผลจากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังกล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาทุกภาษา เนื่องจากใช้หลักการเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของเด็กทารก ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้เร็ว มีความคงทนในการเรียนรู้ มีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อไป ส่วนวิธีสอน

ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ มีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น ส่งเสริมความคงทนในการจำ และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน ที่สำคัญวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นที่ยอมรับว่าเป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้วยังพบว่าวิธีสอนทั้งสองวิธีมีข้อดีต่าง ๆ ที่สนับสนุน ส่งเสริมและเป็นที่ยอมรับในการนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษกันอย่างกว้างขวาง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาและเปรียบเทียบวิธีสอนแบบตนเองด้วยท่าทางกับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าการสอนวิธีใดจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์และเจตคติการเรียนของนักเรียนมากกว่ากัน เพื่อเป็นข้อเสนอแนะให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงและพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ในสหวิทยาเขตเมืองสามชุก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 3 จำนวน 14 โรงเรียน จำนวน 416 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยวิธีจับสลากเลือกโรงเรียนและจับสลากอีกครั้ง ได้กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 35 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จำนวน 12 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 12 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แล้วนำไปหาคุณภาพความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson)

4. แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของ ลิเคิร์ท (Likert) แบ่งระดับความรู้สึกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วนำไปหาค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สำหรับการสอนกลุ่มทดลองที่ 1 มีขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาวิชา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หน่วยการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จากหนังสือ Learning Another Language Through Actions: The Complete Teacher's Guide Book, หนังสือ Action Sequence Stories

1.1.3 ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จากหนังสือ Instructor's Notebook: How to Apply TPR for Best Results รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.4 ศึกษาและกำหนดเนื้อหา โดยนำเนื้อหาจากหนังสือ Learning Another Language Through Actions: The Complete Teacher's Guide Book, หนังสือ Instructor's Notebook: How to Apply TPR for Best Results, หนังสือ Action Sequence Stories, หนังสือ Super Kids 1 - 3, Get Set Go 1 - 3, Gogo Loves English 1 - 3, Step Out 1 - 2 มาดัดแปลงและจัดเนื้อหาที่เหมาะสมกับการสอนนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ได้จำนวน 4 เรื่องหลัก ได้แก่ Ability, Sports, My Classroom และ Parts of the body

1.1.5 ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีจำนวนทั้งสิ้น 12 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการสอน 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

1.2 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับการสอนกลุ่มทดลองที่ 2 มีขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.2.1 ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาวิชา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หน่วยการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จากหนังสือ Learning Another Language Through Actions : The

Complete Teacher's Guide Book, หนังสือ Action Sequence Stories, Young Learners, Approaches and Methods in Language Teaching รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.3 ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจากหนังสือ Take 5: Games and Activities for Young Learners, Young Learners, Heinemann Children Games รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.4 ศึกษาและกำหนดเนื้อหา โดยนำเนื้อหาจากหนังสือ Learning Another Language Through Actions: The Complete Teacher's Guide Book, หนังสือ Super Kids 1 - 3, Get Set Go 1 - 3, Gogo Loves English 1 - 3, Step Out 1 - 2 มาดัดแปลงและจัดเนื้อหาที่เหมาะสมกับการสอนนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ได้จำนวน 4 เรื่องหลัก จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ Ability, Sports, My Classroom และ Parts of the body

1.2.5 ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจำนวนทั้งสิ้น 12 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการสอน 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

1.3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ของพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2544, หน้า 245 – 250) หนังสือวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 96 - 98) หนังสือการวิจัยเบื้องต้น ของบุญชม ศรีสะอาด (2535, หน้า 83) และหนังสือการวัดผลการศึกษาของสมนึก ภัททิยชนี (2537, หน้า 55 – 111)

1.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาจากเนื้อหา ทั้ง 4 เรื่อง และตามจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 80 ข้อ

1.4 แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) จากหนังสือวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 106 – 108) หนังสือวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยชนี (2537, หน้า 30 – 34) และศึกษาแนวการสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของ อุไรวรรณ ชูพันธ์ (2541, หน้า 371 – 378)

1.4.2 สร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งระดับความรู้สึก

เป็น 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert) คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่ง เกณฑ์การให้คะแนนมาตรฐานวัดเจตคติ โดยยึดหลักดังนี้

ตาราง 1 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนมาตรฐานวัดเจตคติ

ระดับความรู้สึก	คะแนน	
	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

2. การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

2.1.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอประธานและกรรมการ
ควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วแก้ไขให้ถูกต้องตามคำแนะนำ

2.1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญด้าน
การสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา
กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความสอดคล้องของวิธีการสอนกับจุดประสงค์การเรียนรู้
พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ แล้วปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามคำแนะนำ โดยใช้แบบประเมินแผนการ
จัดการเรียนรู้ มีเกณฑ์การให้คะแนนในการจัดคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- +1 แน่ใจว่ารายการตรวจสอบคุณภาพนั้นมีความถูกต้อง
- 0 ไม่แน่ใจว่ารายการตรวจสอบคุณภาพนั้นมีความถูกต้อง
- 1 แน่ใจว่ารายการตรวจสอบคุณภาพนั้นไม่มีความถูกต้อง

2.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2.1 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
จำนวน 80 ข้อ เสนอประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ

2.2.2 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและลงความเห็นว่ามีข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นของ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2544, หน้า 272 – 273) ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1 แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

นำคะแนนแต่ละข้อของแบบประเมินผลความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาข้อสอบวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งนี ตั้งแต่ 0.8 – 1.00

2.2.3 นำแบบทดสอบเสนอประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.2.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดนางพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 36 คน แล้วนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบมาตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด, ไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ความยากง่าย (Difficulty) แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจสอบความยากง่ายเป็นรายข้อ เกณฑ์ความยากของข้อสอบกำหนดไว้ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 ผลการตรวจสอบความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งนี พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.97 โดยครอบคลุมทุกจุดประสงค์ ให้เหลือจำนวน 40 ข้อ และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้สูตรสัดส่วนของความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยใช้สัดส่วน 50 % หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ผลจากการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งนี พบว่าอยู่ระหว่าง 0.44 – 0.78

2.2.5 นำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) รวบรวมในพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 123 –124) ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

2.2.6 พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.3 การหาคุณภาพแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.3.1 หลังจากผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับความรู้สึกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 40 ข้อ นำไปให้ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษา

ตลอดจนดูว่าคำถามนั้นวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ พร้อมข้อเสนอแนะ แล้วนำแบบวัดเจตคติปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.3.2 นำแบบวัดเจตคติที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปหาคุณภาพ โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดนางพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 36 คน

2.3.3 นำผลจากการตอบแบบวัดเจตคติมาตรวจให้คะแนน และหาค่าอำนาจจำแนกโดยนำคะแนนมาเรียงค่าคะแนนจากสูงไปหาค่า ต่ำกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยใช้สัดส่วน 50% แล้วนำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำมาทดสอบหาความสำคัญ โดยการแจกแจงแบบ t - test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 131 - 133) คัดเลือกเอาข้อคำถามที่มีค่าที (t) สูง ซึ่งแสดงว่าข้อความนั้นจำแนกความรู้สึกของผู้ตอบได้ดี เกณฑ์ของค่าที (t) ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป (หมายถึงมีความสำคัญที่ระดับ 0.05) จำนวน 20 ข้อ

2.3.4 นำแบบวัดเจตคติที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (คิลปีชัย นิลกรณ์, 2544, หน้า 77) (พิชิต ฤทธิจรรยา, 2544, หน้า 278 -279) ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แผนการวิจัย Post-test - Only Experimental Group Design (พิชิต ฤทธิจรรยา, 2544, หน้า 163)

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized group post-test design

กลุ่ม	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
R (E ₁)	X ₁	T ₂
R (E ₂)	X ₂	T ₂

E ₁	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1
E ₂	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2
X ₁	แทน	การเรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
X ₂	แทน	การเรียนโดยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
T ₂	แทน	ทดสอบหลังเรียน

2. การดำเนินการทดลอง

เมื่อสร้างและหาคุณภาพแผนการสอนวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แล้วนำไปทดลองสอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก ช่วงเวลาที่ใช้ในการทดลองสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนที่จะดำเนินการทดลอง เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองที่ 1 สอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และกลุ่มทดลองที่ 2 สอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งสองกลุ่มใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน กล่าวคือ กลุ่มละ 12 คาบ ๆ ละ 60 นาที มีขั้นตอนดำเนินการสอนดังนี้

2.3.1 นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีความพร้อมที่จะเรียน

2.3.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้นักเรียนมีบทบาทในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้

2.3.3 ทดสอบนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หลังจากดำเนินการทดลองเสร็จแล้ว เพื่อดูความแตกต่างระหว่างวิธีสอน 2 วิธี แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 หลังการทดลอง

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถิติการทดสอบที (t - test)

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ย ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (ศักดิ์ศรี ปาณะกุล, 2543, หน้า 59)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (statistical package for the social sciences for Windows) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการทดสอบที (t – test) ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544, หน้า 300)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544, หน้า 312)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
x แทน	ข้อมูล หรือ คะแนนแต่ละตัว
Σx^2 แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
n แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. การทดสอบที t – test Independent (พีชิต ฤทธิจรูญ, 2544, หน้า 339)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ \bar{x}_1 แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1
\bar{x}_2 แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2
S_1^2 แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง 1 ยกกำลังสอง
S_2^2 แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง 2 ยกกำลังสอง
n_1 แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
n_2 แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) รวบรวมในพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 123 -124)

$$\text{สูตร } r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\Sigma pq}{s_i^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt}	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	หมายถึง	จำนวนข้อคำถาม

p	หมายถึง	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
q	หมายถึง	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ = 1 - p
s_i^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544, หน้า 278 -279) และคำนวณด้วยโปรแกรม SPSS for windows (คิลป์ชัย นิลกรณ์, 2544, หน้า 77) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน จำนวนข้อคำถาม
	s_i^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	s^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

6. หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544, หน้า 272 - 273) ตามสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

7. วิเคราะห์ความยากง่าย (difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544, หน้า 281) โดยใช้สูตร

$$P = R/N$$

เมื่อ	P	หมายถึง	ค่าความยากของคำถามแต่ละข้อ
	R	หมายถึง	จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

8. หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) โดยใช้สูตรสัดส่วนของความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ โดยใช้สัดส่วน 50 % การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 130) โดยใช้สูตร

$$r = \frac{R_u - R_l}{N / 2}$$

เมื่อ	r	หมายถึง	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
	R_u	หมายถึง	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มเก่ง
	R_l	หมายถึง	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มอ่อน
	N	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้เสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง โดยดำเนินการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พร้อมทั้งทดสอบนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำคะแนนมาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติ t – test Independent ปรากฏผลดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีสอน	<i>n</i>	\bar{x}	S.D.	t - test
วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	35	23.23	3.93	2.293*
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	35	21.08	3.89	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีสอน	<i>n</i>	\bar{x}	S.D.	t - test
วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	35	6.97	1.886	2.475*
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	35	5.80	2.069	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีสอน	<i>n</i>	\bar{x}	S.D.	t - test
วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	35	8.83	1.339	3.002*
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	35	7.69	1.811	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีสอน	<i>n</i> (คน)	\bar{x}	S.D.	t - test
วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	35	7.43	2.559	-.283
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	35	7.60	2.511	

จากตาราง 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง โดยดำเนินการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พร้อมทั้งทดสอบนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วผู้วิจัยได้นำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนตอบหลังจากเรียนเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำคะแนนมาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติ t – test Independent ปรากฏผลดังตาราง 7 และ ตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ที่	รายการ	วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง			วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร		
		\bar{x}	S.D.	แปลความ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด	4.66	0.48	มากที่สุด	3.57	0.56	มาก
2	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนสนุก	4.23	0.65	มาก	3.71	0.75	มาก
3	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ	4.09	0.98	น้อย	2.03	0.57	มาก
4	อยากเรียนภาษาอังกฤษทุกวัน	4.09	1.07	มาก	3.89	0.96	มาก
5	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ	4.11	0.76	มาก	4.06	1.19	มาก
6	บรรยากาศการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ	4.20	0.53	น้อย	2.74	1.40	ปานกลาง
7	ภาษาอังกฤษช่วยให้มองเห็นโลกกว้างขึ้น	4.66	0.48	มากที่สุด	4.03	1.07	มาก
8	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ง่าย	4.23	0.65	มาก	3.57	1.24	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ที่	รายการ	วิธีสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง			วิธีสอนตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร		
		\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ
9	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์ สำหรับข้าพเจ้า	4.00	1.08	น้อย	2.54	1.34	ปาน กลาง
10	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบฟังเพลง หรืออ่านหนังสือภาษาอังกฤษ	3.69	0.96	มาก	4.26	0.85	มาก
11	ในชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้าพยายาม จะฝึกพูดภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด	4.03	0.95	มาก	4.14	0.91	มาก
12	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างกว้างขวาง	4.00	0.87	มาก	4.34	0.84	มาก
13	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ได้เรียนรู้ วัฒนธรรมต่างชาติ	4.14	0.60	มาก	3.97	1.20	มาก
14	การฟังภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ต้องใช้ เวลาฝึกฝนมาก	4.40	0.60	มาก	4.03	1.01	มาก
15	ข้าพเจ้ามีความตื่นตัวทุกครั้งเมื่อเรียน ภาษาอังกฤษ	4.14	0.69	มาก	3.74	1.01	มาก
16	การอ่านเรื่องราวภาษาอังกฤษเป็นสิ่ง ที่ยากและน่าเบื่อ	4.23	0.84	น้อย	2.49	1.60	น้อย
17	คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีย่อมเป็น ที่ยอมรับในสังคม	4.14	0.55	มาก	4.09	0.95	มาก
18	การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็น สิ่งที่จำเป็น	3.91	0.66	มาก	3.91	0.85	มาก
19	การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ	4.40	0.50	มาก	4.11	1.18	มาก
20	เมื่อเปรียบเทียบวิชาภาษาอังกฤษกับ วิชาอื่น ๆ แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	4.29	0.79	น้อย	2.40	1.24	มาก
	รวม	4.16	0.20	มาก	3.58	0.29	มาก

จากตาราง 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.20 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.29 จะพบว่าโดยรวมนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนทั้ง 2 วิธี อยู่ในระดับมาก เมื่อดูรายด้าน พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความเห็นว่ารายการวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด และภาษาอังกฤษช่วยให้มองเห็นโลกกว้างขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเห็นว่าอยู่ในระดับมาก รายการวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความเห็นอยู่ในระดับน้อย ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเห็นว่าอยู่ในระดับมาก รายการบรรยากาศการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ และภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์สำหรับข้าพเจ้า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความเห็นอยู่ในระดับน้อย ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง รายการเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความเห็นอยู่ในระดับน้อย ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเห็นว่าอยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีสอน	<i>n</i>	\bar{x}	S.D.	t - test
วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	35	74.94	6.249	
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	35	71.31	6.502	2.380*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) แตกต่างกับวิธีสอนตาม
แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกัน
2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 จำนวน 2 ห้องเรียน ๆ ละ 35 คน รวมทั้งสิ้น 70 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 1 ทดลองสอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และกลุ่มทดลอง 2 ทดลองสอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Ability, Sports, My Classroom และ Parts of the body กลุ่มทดลอง 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จำนวน 12 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Ability, Sports, My Classroom และ Parts of the body กลุ่มทดลอง 2 ที่ใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 12 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและหาคุณภาพแล้ว มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.33 - 0.97 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.44 - 0.78 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.87
4. แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลิเคิร์ท (Likert) แบ่งระดับความรู้สึกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก จำนวน 2 กลุ่มทดลอง กลุ่มทดลอง 1 ทดลองสอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และกลุ่มทดลอง 2 ทดลองสอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนที่จะดำเนินการทดลอง เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลอง 1 วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และกลุ่มทดลอง 2 วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้งสองกลุ่ม ใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน กล่าวคือ กลุ่มละ 12 คาบ ๆ ละ 60 นาที มีขั้นตอนดำเนินการสอน ดังนี้
 - 2.1 นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีความพร้อมที่จะเรียน

2.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้นักเรียนมีบทบาทในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้

2.3 ทดสอบนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หลังจากที่ดำเนินการทดลองเสร็จแล้ว เพื่อดูความแตกต่างระหว่างวิธีสอน 2 วิธี แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน

5. คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

การวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วจะพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.23 ซึ่งสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเท่ากับ 21.08 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนที่ฝึกทักษะโดยเริ่มจากการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เมื่อเริ่มต้นเรียนนักเรียนไม่ต้องใช้ทักษะการอ่านและการเขียน ใช้แต่ทักษะการฟัง เป็นการสอนที่ใช้ประโยคคำสั่งเพื่อเชื่อมโยงให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาที่จะสอน โดยครูจะเป็นผู้สาธิตการปฏิบัติตามคำสั่งก่อนทุกครั้ง จากนั้นนักเรียนจะปฏิบัติตามคำสั่งทันทีไม่ต้องคอยคำตอบเหมือนการสอนแบบอื่น ๆ วิธีนี้เป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการที่จะปฏิบัติตามคำสั่งและแสดงออกมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนจะไม่มี ความกังวลในเรื่องการทำผิด เพราะก่อนที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติ นักเรียนมีโอกาสได้สังเกตการปฏิบัติของครูหรือจากการปฏิบัติของเพื่อนที่เป็นตัวแทนนักเรียนหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งทำให้นักเรียนจดจำและปฏิบัติเองได้ จุดสำคัญที่ทำให้วิธีการเรียนรู้แบบนี้ได้ผลคือการปฏิบัติ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้ว การปฏิบัติยังมีความสำคัญอย่างมากในการช่วยให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ สามารถจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน เป็นวิธีสอนภาษาที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของสมองจึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวดเร็วและสมบูรณ์ ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน เกิดความมั่นใจในตนเองยิ่งขึ้น และเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป ซึ่ง สุนีย์ ภูพันธ์ (2545, หน้า 88) กล่าวถึงพัฒนาการวัยเด็กตอนกลาง (6-10 ปี) ว่าเด็กมีความต้องการทำกิจกรรมร่วมกับหมู่คณะ มีความสุขสนุกสนานกับการทำกิจกรรม ความต้องการเสาะแสวงหากิจกรรมใหม่ ๆ แปลก ๆ ทำอยู่เรื่อยไป ซึ่งจะทำให้เขามีความสุข นอกจากนี้แล้วสิ่งสำคัญที่จะสนับสนุนให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ คือ ครู ผู้สอน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541, หน้า 12) ตรงกับคำกล่าวของ ชัยฤทธิ์ ศิลาดเดช (2540, หน้า 195) ว่าครูต้องคอยทำหน้าที่ชี้แนะสังเกตประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน ติดตามให้คำปรึกษาและให้กำลังใจเพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น สอดคล้องกับ สุคนธ์ สินธพานนท์ และคนอื่น ๆ (2545, หน้า 19-20) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์ คือ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร พรหมอินทร์ (2536, หน้า 98-99) พิชรพิมล บุญรมย์ (2538, หน้า 106) อุไรวรรณ ชูพันธ์ (2541, หน้า 116) และ แรกขวัญ ครองงาม (2547, บทคัดย่อ) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แสดงว่าวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งวิธีการสอนที่เน้นพัฒนาที่ทักษะการฟัง เพราะทักษะการฟังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดเป็นการสอนที่ไม่ฝืนหลักธรรมชาติของการสอนภาษา ในกิจกรรมนักเรียนได้ปฏิบัติตามการแสดง

ท่าทางของครูหลาย ๆ ครั้ง ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดออกเสียงคำศัพท์ รูปประโยค และไม่อายที่จะแสดงออกในการร่วมกิจกรรม ก่อให้เกิดความสนุกสนานซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ทักษะด้านการฟังและด้านการพูด จากการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และนักเรียนที่เรียนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีค่าคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการฟังสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนักเรียนจะได้รับการสื่อสารทั้งประสาทสัมผัสทางหู ประสาทสัมผัสทางตา กล่าวคือ ครูใช้ประโยคคำสั่งโดยครูเป็นผู้สาธิตการปฏิบัติก่อนทุกครั้งที่จะเริ่มคำศัพท์หรือคำสั่งใหม่ นักเรียนจะได้รับการสื่อสารทางประสาทสัมผัสทางหู คือ การได้ยินครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ฟังหลาย ๆ ครั้ง และได้รับการสื่อสารทางประสาทสัมผัสทางตา คือการได้เห็นการปฏิบัติ การแสดงออกด้วยท่าทางของครู สาธิตให้นักเรียนดูหลาย ๆ ครั้ง เป็นการใช้ประโยคคำสั่งเพื่อเชื่อมโยงให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น ยังช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ความหมายและเข้าใจคำศัพท์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว โดยที่ครูไม่ต้องเสียเวลาแปลหรืออธิบายให้นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น มีความมั่นใจในการที่จะปฏิบัติตามคำสั่งภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องกังวลเรื่องการทำผิด เพราะในการปฏิบัติของนักเรียนนั้น นักเรียนมีโอกาสดำเนินการปฏิบัติของครูที่เป็นแม่แบบอยู่แล้ว และเมื่อครูปฏิบัติตามคำสั่งให้นักเรียนดูหลาย ๆ ครั้ง นักเรียนส่วนมากจะจดจำได้และสามารถปฏิบัติเองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ สุธรรมรักษ์ (2541, หน้า 49) อุไรวรรณ ชูพันธ์ (2541, บทคัดย่อ) พบว่าการใช้กิจกรรมการสอนตามแนวการสอนแบบ T.P.R สามารถพัฒนาความสามารถในการฟังและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับแรกขวัญ ครองงาม (2547, หน้า 92 - 95) พบว่าวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ รวมถึงเป็นวิธีการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ยังสอดคล้องกับ สนธยาพรรณ ยาท่วม (2538, หน้า 81) พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ชัดแย้งกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ แก้วกันหา (2542, หน้า 68) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดไม่แตกต่างกัน

1.2 ทักษะด้านความรู้ทางภาษา จากการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ

ตอบ สนองด้วยท่าทาง และนักเรียนที่เรียนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนวิธีแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เริ่มแรกจะเน้นทักษะการฟังและตามด้วยการปฏิบัติทันที เวลาที่ใช้เรียนร้อยละ 70 จะเป็นทักษะการฟังและการปฏิบัติตามคำสั่ง ร้อยละ 20 จะเป็นทักษะการพูดและการอ่าน อีกร้อยละ 10 จะเป็นทักษะการเขียน การสอนด้วยวิธีนี้จะฝึกทักษะการอ่านโดยครูผู้สอนเขียนคำศัพท์และประโยคที่เรียนบนกระดานดำแล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 2 - 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนอ่านตามครู ซึ่งการสอนวิธีนี้จะเน้นทักษะการฟัง เมื่อเห็นว่านักเรียนมีความพร้อมที่จะพูด จึงจะให้นักเรียนพูด ส่วนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนักเรียนได้ฝึกอ่านในชั้นสอน โดยเริ่มจากการฝึกฟัง ฝึกพูด และอ่านมักจะฝึกพร้อมกันในชั้นนี้ ส่วนการฝึกเขียนเมื่อฝึกพูดและอ่านได้ถูกต้องแล้ว จึงจะเขียน ซึ่งทักษะการอ่านนั้นนักเรียนได้อ่านออกเสียงตามครู เมื่อครูออกเสียงให้ฟัง 2 - 3 ครั้ง นักเรียนออกเสียงตามแล้วให้นักเรียนอ่านคำในประโยคคำสั่ง หรือประโยคคำถามตามครู ฝึกเช่นนี้บ่อย ๆ จะเห็นได้ว่าการสอนจะเน้นทั้งทักษะการฟัง พูด อ่านไปด้วยกัน ส่วนทักษะการเขียนเป็นทักษะสุดท้ายในสี่ทักษะ การจะเขียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้นนักเรียนต้องฟังพูดและอ่านภาษาอังกฤษให้ดีเสียก่อน แต่นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นปีแรกที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ การฝึกทักษะการเขียนจึงมีไม่มากพอ สำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนักเรียนได้ฝึกเขียนหลังจากเรียนจบในหนึ่งเนื้อหา ช่วงเวลาในการฝึกทักษะการเขียนมีน้อย เหตุผลดังกล่าวน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ ชูพันธ์ (2541, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบโต้ตอบทางสระและการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนไม่แตกต่างกัน ยังสอดคล้องกับ ไพโรจน์ แก้วกันหา (2542, หน้า 69 - 70) ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบการโต้ตอบทางสระกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโต้ตอบทางสระกับนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีเจตคติต่อการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในระหว่างเรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนเรียนด้วยบรรยากาศสนุกสนาน มีปฏิสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมคู่

นักเรียนสนุกสนานทุกบทเรียนกับการทำกิจกรรมการแสดงท่าทาง การวาดภาพ ภาษาใบ้และ บทบาทสมมติ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี สอดคล้องกับ งานวิจัยของ จุฑามาศ สุธรรมรักษ์ (2541, หน้า 53) พบว่านักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน สอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนากุล (2539, หน้า 86) ที่กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของวิธีสอนแบบ ตอบสนองด้วยท่าทางนี้เน้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุกสนานและกระตุ้นให้ผู้เรียน อยากรู้ จากเหตุผลเหล่านี้จึงน่าจะเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่เรียนด้วย วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นหลักสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อ รวมทั้งมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของต่างประเทศ และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมของไทยให้กับชาว ต่างประเทศได้อย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้แล้วหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 เป็นระดับเตรียมความพร้อม ที่เน้นการพัฒนาความสามารถ ในทักษะด้านการฟังและการพูดโดยการจัดกิจกรรมที่สนุกสนานและหลากหลาย เพื่อสร้างเจตคติ ที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (จันทรา ดันติพงศานุรักษ์, 2546, หน้า 21) ดังนั้น ครูผู้สอน จึงควรจัดแหล่งประสบการณ์ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน เพื่อนำไปสู่เป้าประสงค์นั้น ให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง กล้าแสดงออก ยอมรับและเชื่อมั่นในตนเอง เป็นที่ ยอมรับของผู้อื่น ส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น สอดคล้องกับคำกล่าว ด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์ (2539, หน้า 10 – 15) กล่าวว่า การศึกษาหาความรู้ของนักเรียน การสอนของครูหรือแม้กระทั่งการทำงานต่าง ๆ ของบุคคล ทั่วไปจะต้องอาศัยความรักความชอบในสิ่งที่ทำหรือที่เรียกว่าเจตคติที่ดี การมีเจตคติที่ดีต่อวิชา ที่เรียนเป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้วิชานั้น ๆ ได้ดี สนใจที่จะเรียนตั้งใจเรียนขยันและทำงาน ในวิชานั้นเป็นพิเศษ ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น นอกจากนี้แล้วยังสอดคล้องกับ สาคร พุทธิผล (2545, หน้า 54) กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษจะมีประสิทธิผลก็ต่อเมื่อสามารถ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ การสร้างเจตคติ ที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผู้เรียนย่อมแสวงหาความรู้ใน สิ่งนั้นด้วยตนเองอย่างไม่หยุดนิ่ง จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนสนใจ ยังสอดคล้องกับ บัญชา อึ้งสกุล (2545, หน้า 54) กล่าวว่าเจตคติและแรงจูงใจจะเป็นสิ่งที่ทำให้ ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประสบความสำเร็จหรือไม่ได้อย่างหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีผลต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แม้ผลการศึกษาก็จะชี้ให้เห็นว่าวิธีสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ดีได้ในระดับหนึ่ง แต่น่าสังเกตว่าวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก็สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนสามารถนำวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ และครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1.1 ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนตลอดเวลา และให้เปลี่ยนกิจกรรมทันทีที่สังเกตเห็นได้ว่านักเรียนเริ่มเบื่อ โดยใช้กิจกรรมเสริมการสอน เช่น เกม การแสดง ท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในกิจกรรมนั้นๆ ครูควรให้คำแนะนำและการเอาใจใส่อย่างจริงจัง

1.2 วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกทั้งท่าทางและคำพูด โดยการเลียนแบบจากตัวแบบคือครู ดังนั้น ครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน โดยทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษากระบวนการจนเกิดความมั่นใจในการสอน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดในตัวนักเรียน ทำให้ไม่เขินอายและกล้าที่จะแสดงออก

1.3 การให้กำลังใจและเสริมแรงสำหรับนักเรียนที่ไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา หรือมีพื้นฐานความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและกระตือรือร้นที่จะใช้ภาษา โดยครูอาจให้นักเรียนใช้ภาษาแบบลองผิดลองถูกก่อน แล้วจึงให้คำชมเชยเป็นการเสริมแรง ให้กำลังใจแก่นักเรียน

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรใช้กิจกรรมที่หลากหลาย และเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ มีความสุขและสนุกสนาน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะต้องดึงดูดใจของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมต่อกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

1.5 วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ให้ผลดีแก่นักเรียนในด้านทักษะการฟัง และทักษะการพูด ครูผู้สอนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ควรพิจารณานำเทคนิคและวิธีสอนวิธีนี้ไปใช้สอนผสมผสานกับวิธีการสอนอื่น ๆ เพื่อช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดียิ่งขึ้น

1.6 วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เหมาะสำหรับสอนนักเรียนในชั้นเริ่มต้น เพราะเป็นการสอนที่เข้าใจง่ายและไม่เสียเวลามาก นักเรียนได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการฟังและปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยผลการสอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กับกลุ่มตัวอย่างที่มีวัยและระดับความสามารถทางการเรียนรู้ต่างกัน เพื่อศึกษาว่าเมื่อใช้วิธีสอนดังกล่าว กับนักเรียนที่มีวัยและระดับความสามารถทางการเรียนรู้ต่างกันแล้ว จะมีแรงจูงใจในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ควรมีการทดลองวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความคงทนในการเรียนรู้ ความเชื่อมั่นในตนเองและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบเรียนที่หลากหลายเป็นสื่อการสอนซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความเหมาะสม

บรรณานุกรม

- กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม. (2545). การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ชุด การสอนรายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชนิดวิธีการ รูปแบบที่ 1 กับ การสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กัญญา นาคสกุล. (2549, กันยายน 27). คลังความรู้ เจตคติ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.royin.go.th/th/board/board-content.php?QID=245> .
- เกศินี วัชรเสถียร. (2540). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วย ทำทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3, สำนักงาน, กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัด การศึกษา. (2548). รายงานการสอบวัดผลสัมฤทธิ์นักเรียน ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 (เอกสารหมายเลข 13 / 2548).
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2541). คู่มือนิเทศการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- จันทร์ทรงกลด คชเสนี. (2548). มิติเพื่อการพัฒนาภาษา: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่าง ประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์ตา ดันดีพงศานุรักษ์. (2546, กุมภาพันธ์). หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. วารสารวิชาการ, ปีที่ 6 (2), 20–26.
- จุฑามาศ สุธรรมรักษ์. (2541). การศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟัง และการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้กิจกรรมตามแนวการ สอนแบบโต้ตอบด้วยสระ. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2540). การพัฒนาเพิ่มสัมผลงานในการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ชูชาติ หล้าเพชร. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นภาพร กุลเรืองทรัพย์. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤมล เลียบสวัสดิ์. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิสัย แก้วแสนไชย. (2537). การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กาญจนบุรี: พรวรรค์การพิมพ์.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545, กรกฎาคม). การพัฒนากระบวนการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ: หลักการทักษะ และการปฏิบัติ. วารสารวิชาการ, ปีที่ 5(7), 52-70.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปราณี กุลละวณิชย์. (2548, กันยายน 23). หัวหน้าชุดโครงการ "นโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของไทย" สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. สัมภาษณ์. มติชนรายวัน, ปีที่ 4 (ฉบับที่ 1428), 27.
- พรรณี ชูทัย. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วราวุฒิกการพิมพ์.
- พวงพยอม แก้วเขียว. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนเพื่อการสื่อสารและการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรพิมล บุญรมย์. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2544). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2538, กุมภาพันธ์). ฝึกพูดแบบไหนดี. **วารสารก้าวไกล**, ปีที่ 5(10), 76-77.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2539). **จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพโรจน์ แก้วกันหา. (2542). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบการโต้ตอบทางสระกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น, สถาบัน. (2549, กันยายน 27). **วัฒนธรรมของมนุษย์ [ออนไลน์]**. เข้าถึงได้จาก: <http://vdo.kku.ac.th/mediacenter/mediacenter-uploads/libs/html/1031/lesson6.html> .
- แรกขวัญ ครองงาม. (2547). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วงกต จันทพานิช. (2546). **ปฏิกิริยาความคิดพิชิตภาษาอังกฤษร่วมกันแก้วิกฤติประเทศไทย เล่ม 1**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ต้นตำรับ.
- วราภรณ์ ตระกูลสุภะดี. (2549, กันยายน 27). **ธรรมชาติและความต้องการของมนุษย์ [ออนไลน์]**. เข้าถึงได้จาก: <http://www.kmutt.ac.th/organization/ssc334/asset1.html> .
- ศศิธร พรหมอินทร์. (2536). **การเปรียบเทียบแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองตุ จังหวัดอุดรธานี ที่ได้รับการสอนภาษาโดยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง (TOTAL PHYSICAL RESPONSE) และวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมาย (COMMUNICATIVE APPROACH)**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2543). **การประเมินหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉิลปชัย นิลกรณ์. (2544). **เอกสารประกอบการฝึกอบรม การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยโดย SPSS v. 10**. กลุ่มงานฝึกอบรมการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง,กรมวิชาการ. (2539). **หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____, กระทรวง,กรมวิชาการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____, กระทรวง,กรมวิชาการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____, กระทรวง,กรมวิชาการ,กองวิจัยทางการศึกษา. (2546). **สรุปย่อรายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสาร ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____, กระทรวง,กรมวิชาการ. (2546). **การจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____, กระทรวง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา. (2548). **เทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สนทยาพรรณ ยาท้วม. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2537). **การวัดผลการศึกษา**. กทม. สันติ: ประสานการพิมพ์.
- สาคร พุทธผล. (2545, ธันวาคม). **เคล็ดลับของการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผล**. วารสารวิชาการ, ปีที่ 5(7), 52-70.
- สุคนธ์ สินธพานนท์และคนอื่น ๆ. (2545). **การจัดกระบวนการการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2549, กันยายน 27). **เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน [ออนไลน์]**. เข้าถึงได้จาก: <http://suthep.ricr.ac.th/chapter3.doc> .
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2545). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร**. เชียงใหม่: โรงพิมพ์แสงศิลป์.

- สมิตรา อังวัฒน์กุล. (2539). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.
- อรอุมา ราชภูวรงค์ศรี. (2545). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนแบบใช้เพลงประกอบและการสอนแบบการโต้ตอบทางสระ (TPR)**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุไรวรรณ ชูพันธ์. (2541). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนแบบโต้ตอบทางสระและการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Asher, J.J. (1979). **Learning Another Language Through Actions: The Complete Teacher's Guide Book**. Los Gatos, California. Sky Oaks Publication.
- Finocchiaro, Mary & Bonomo, Michael. (1973). **The Foreign Language Learner**. New York. Regents Publishing Company, Inc..
- Good, Carter. (1973). **Dictionary of Education**. 3rd ed. New York. McGraw-Hill.
- Haley, Majorie Hall. (1987, March). **A Study of the Effectiveness of Simultaneous Oral Production and the Total Physical Response Strategy on the Speaking Achievement, Attitude, Motivation and Interest of Level 1 Spanish**. Dissertation Abstracts International. : 3295 – A.
- Judd, Elliott L. (1989). **Language Planning and English Language Teaching**. Edited by Christ Kenedy. Great Britain. Prince Hall International Ltd.
- Krashen, Stephen D. (1983). **Second Language Acquisition and Second Language Learning**. New York. Pergamon Press.
- Kusudo Anne Jo and Torre de la Lita. (1974, January-February). Learning A Second Language Through Commands : The Second Field Test. **The Modern Language Journal**, 58 (1-2), 24-32.
- Longman Dictionary. (2006, November 10). **TPR in the primary classroom** (online). Available: <http://www.longman-elt.com>.

- McQuire, W.J.. (1969). The Nature of Attitudes and Attitude Change. **Handbook of Social Psychology, Vol. III. The Individual in a Social Context.** Mass. Addison Wesley Publishing Co..
- Morrow, K. (1983). **Principles of Communicative Methodology Communication in the Classroom Applications of method for a Communicative Approach.** London. Longman.
- Muhren, Arnold. (2006, November 10). **TOTAL PHYSICAL RESPONSE(TPR) An effective language learning method at beginner/ intermediate levels** (online). Available: <http://home.planet.nl/~mhren000/tpr/primer-tpr.pdf>.
- Oller, John W. (1979). **Language Tests at School.** Longman Group Ltd..
- Postovsky, V. (1974). Effects of Deley Oral Practice at the Beginning of Second Language Learning. **Modern Language Journal, 58,** 229-239.
- Rashad, Mohamed Khynt Mahmoud. (1990, September). **The Effects of the Total Physical Response Method Versus The Audio – Lingual Method on the Rate of Attainment in Listening Comprehension of Egyptian Beginners of English as a Foreign Language.** **Dissertation Abstracts International.** 51 / 30 A : 1732.
- Richard, Jack C., Platt, John and Heidi. (1992). **Dictionary of Language Teaching & Applied Linguistics.** Singapore: Longman.
- Shearon, Ben. (2006, November 10). **James Asher's Total Physical Response** (online). Available: <http://www.c-english.com/files/tpr.pdf>.
- Strevens, Peter. (1977). **New Orientations in the Teaching of English.** Great Britain. Oxford University Press.
- Swaffa, J. and Wooddruff M. (1978). Language for Comprehension: Focus on Reading. **Modern Language Journal, 62,** 27-32.
- Wang, Shali. (1991, December). **Listening Comprehension Through TPR as a Component of Readiness for Speaking and Reading Chinese.** **Dissertation Abstracts International.** 52 / 06 A: 2090.
- Wikipedia Encyclopedia. (2006, November 10). **Total Physical Response** (online). Available: http://en.wikipedia.org/wiki/Total_Physical_Response#The_Basis.
- Zuengler, Jane. (1993, September). "Encouraging Learners Conversational Participation: The Effects of Content Knowledge." **Language Learning.**

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้

วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2. แผนการจัดการเรียนรู้

วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง My classroom

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
3. นักเรียนสามารถพูดและเขียนโดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามสถานการณ์

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Things – book, pen, pencil, ruler, rubber, table

New Items: Things – notebook, pencil case, schoolbag, desk, chair

Grammar : Subject + be + noun

Function : Identifying things (It's a / an.....)

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ และบัตรภาพ - notebook, pencil case, schoolbag, desk, chair
2. ของจริง – หนังสือ, สมุด, ดินสอ, ปากกา, ไม้บรรทัด, ยางลบ, กระเป๋า, กล้องดินสอ, โต๊ะ (ครู, นักเรียน), เก้าอี้
3. บัตรอักษร

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน แจงเรื่องและจุดประสงค์ในการเรียน
2. ทบทวนคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของในชั้นเรียน (pen, pencil, ruler, book, rubber, table)

โดยการใช้ประโยคคำสั่ง นักเรียนปฏิบัติตาม

T : Show me a ruler. / Point to a ruler.

Ss : (Act out and Say)

This is a ruler.

3. สอนคำศัพท์ใหม่ (notebook, pencil case, schoolbag, desk, chair) โดยใช้ประโยค คำสั่งและแสดงท่าทางประกอบ 2 - 3 ครั้งต่อคำศัพท์ 1 คำ นักเรียนฟัง ดูการแสดงท่าทางและ ปฏิบัติตามครู

T : (Say and Act out)

Show me a **notebook**. This is a **notebook**.

4. ครูพูดประโยคคำสั่งและปฏิบัติ นักเรียนพูดคำศัพท์

ขั้นปฏิบัติ

5. ครูพูดประโยคคำสั่งและปฏิบัติ นักเรียนปฏิบัติตามทั้งชั้น เป็นกลุ่ม และรายบุคคล

6. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่ง เพื่อนนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง เมื่อนักเรียน ปฏิบัติเสร็จในแต่ละคำสั่ง ครูแสดงบัตรคำ ชักถาม นักเรียนอ่านคำ

S1 : Show me a schoolbag.

Ss : (Act out)

T : (Show the word card & Ask)

What's this?

Ss : It's a schoolbag.

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

7. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้ คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

8. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 – 8 คน ครูอธิบายการปฏิบัติกิจกรรมแจกบัตรเล็ก กลุ่มละ 20 บัตร ให้นักเรียนวาดภาพ และเขียนคำศัพท์ทั้งเก่าและใหม่

9. แต่ละกลุ่มนั่งล้อมวง ผลัดกันจับบัตรภาพและใช้คำถาม สมาชิกภายในกลุ่มตอบ คำถามตามบัตรภาพหรือบัตรคำที่ใช้ถาม

10. แต่ละคนเขียนประโยคที่ตนเองตอบลงในสมุด

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการออกเสียงคำศัพท์ การบอกความหมายคำ การเขียนคำศัพท์ การเข้าร่วม กิจกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจสอบผลงานจากการเขียนคำศัพท์และภาพวาดแสดงความหมาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง My classroom

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนบอกความหมายของคำ in, on, under, near ได้
2. นักเรียนเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามสถานการณ์
3. นักเรียนสามารถพูดและเขียนบอกตำแหน่งสิ่งของได้ถูกต้อง

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Classroom Objects – book, pen, pencil, ruler, rubber, desk, table, chair, notebook, pencil case, schoolbag

New Items : in, on, under, near

Grammar : Prepositions

Function : Describing the location of objects

4. สื่อการเรียน

1. บัตรคำ และบัตรภาพ - notebook, pencil case, schoolbag, table, book, pen, pencil, ruler, rubber, desk, chair
2. ของจริง – หนังสือ, สมุด, ดินสอ, ปากกา, ไม้บรรทัด, ยางลบ, กระเป๋า, กล้องดินสอ, โต๊ะ(ครู, นักเรียน), เก้าอี้

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน
2. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว โดยนักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม

3. ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่ (in, on, under, near) โดยใช้ประโยคคำสั่ง และแสดงท่าทางประกอบ 2 – 3 ครั้งต่อคำศัพท์ใหม่ 1 คำ นักเรียนฟังและสังเกต

T : Show a pencil case. Put a pencil case **on** the desk.

4. ครูนำเสนออีกครั้ง นักเรียนแสดงท่าทางตามครู 2 – 3 ครั้ง

T : Put a notebook **in** the schoolbag.

Put a notebook **on** the schoolbag.

Put a notebook **under** the schoolbag.

Put a notebook **near** the schoolbag.

5. ครูพูดประโยคคำสั่งต่าง ๆ นักเรียนปฏิบัติพร้อมกันทั้งชั้น เป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นปฏิบัติ

6. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนในชั้นปฏิบัติและพูดตามนักเรียนอาสาสมัคร หลังประโยคคำสั่งในแต่ละครั้ง นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำตามครู

7. ครูเขียนประโยคที่แสดงตำแหน่งของสิ่งของบนกระดาน หลังจากประโยคคำสั่งที่นักเรียนปฏิบัติเรียบร้อยแล้ว และอ่านประโยคพร้อมกัน

8. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 3 คน ครูอธิบายวิธีทำกิจกรรม

คำอธิบาย 1. นักเรียนแต่ละกลุ่มยื่นเรียงแถว ท้ายชั้นเรียน

2. แต่ละกลุ่มจัดวางอุปกรณ์การเรียน (คำศัพท์ที่เรียน)บนโต๊ะ

3. นักเรียนคนที่ 1 ของกลุ่ม จับบัตรคำ (Preposition) in, on, under, near จากกล่อง 1 บัตร พร้อมทั้งอ่านคำ

4. นักเรียนคนที่ 2 ฟังแล้วออกคำสั่งให้นักเรียนคนที่ 3 ใช้อุปกรณ์บนโต๊ะวางตามตำแหน่งของบัตร Preposition ตามที่ได้ยินจากนักเรียนคนที่ 1 อ่าน

5. สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนประโยคที่บรรยายตำแหน่งของสิ่งของบนกระดาน

9. นักเรียนอาสาสมัคร 3 คน ออกมาสาธิตหน้าชั้นเรียน

10. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

11. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

12. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม "Listen and Draw" ครูอธิบายกิจกรรมใน worksheet ให้
นักเรียนวาดภาพตามประโยคที่ได้ยิน เสร็จแล้วเขียนบรรยายจากภาพ
13. สาธิตการปฏิบัติ โดยนักเรียนอาสาสมัครฟังประโยคจากครู และวาดภาพบน
กระดาน นักเรียนช่วยกันพูดและเขียนบรรยาย
14. แจก worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดบรรยายตำแหน่งของสิ่งของ การเขียนประโยค การร่วมมือในการ
ปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง My classroom

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนพูดและเขียนบอกตำแหน่งของสิ่งของได้
2. นักเรียนสามารถตั้งประโยคคำถามเพื่อใช้ถามตำแหน่งของสิ่งของได้
3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนประโยคคำถามและคำตอบได้
4. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามสถานการณ์

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : objects – book, pen, pencil, ruler, rubber, desk, chair,
notebook, pencil case, schoolbag, table, in, on, under, near

New Items : where

Grammar : Wh - questions (where)

Function : Asking and answering about location of objects

4. สื่อการเรียน

1. บัตรคำ และบัตรภาพ - notebook, pencil case, schoolbag, table
2. ของจริง – หนังสือ, สมุด, ดินสอ, ปากกา, ไม้บรรทัด, ยางลบ, กระเป๋า, กล่องดินสอ,
โต๊ะ(ครู, นักเรียน), เก้าอี้
3. worksheet

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทบทวนคำสั่งที่เรียนมาแล้ว นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง 3 – 5 คำสั่ง ดังตัวอย่าง

T : Show me a pencil.

Ss : (Listen & Act)

T : Put the pencil **on** your desk.

Ss : (Listen & Act)

2. จากประโยคคำสั่งในข้อ 1 ครูใช้คำถาม “where” ในการนำเสนอประโยคคำถาม – คำตอบ 2 – 3 ตัวอย่าง นักเรียนฟังประโยคคำถาม - คำตอบ และสังเกตการปฏิบัติของครู

T : Put the pencil **on** your desk.

Where is the pencil?

It's on the desk.

3. นักเรียนฟังประโยคคำสั่งจากครู และปฏิบัติพร้อมกันทั้งชั้น หลังจากการตอบคำถาม ให้นักเรียนฝึกพูดประโยคคำถาม – คำตอบ จนกระทั่งนักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบได้

T : Show me a book and put it in your schoolbag.

Ss : (Listen & Act)

T : Where is the book?

Ss : It's in the schoolbag.

ขั้นปฏิบัติ

4. นักเรียนอาสาสมัคร 3 – 5 คน ผลัดกันพูดประโยคคำสั่งให้นักเรียนในชั้นปฏิบัติ หลังจากประโยคคำสั่งแต่ละประโยค นักเรียนอาสาสมัครซักถาม นักเรียนในชั้นตอบคำถาม พร้อมกัน

5. นักเรียนอาสาสมัครวางสิ่งของในตำแหน่งต่าง ๆ นักเรียนในชั้นตั้งคำถามและตอบ พร้อมกัน

6. นักเรียนทั้งชั้นอ่านประโยคคำถาม – คำตอบบนกระดาน

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

7. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

8. ครูอธิบายกิจกรรมใน worksheet “นักเรียนดูภาพที่กำหนดให้ เขียนประโยคคำถาม และประโยคคำตอบลงในช่องที่กำหนดให้”

9. นักเรียนอาสาสมัคร 2 คน วาดรูปบนกระดาน และให้เพื่อน ๆ ช่วยกันตั้งคำถามและตอบ โดยเขียนประโยคบนกระดานเพื่อสาธิต โดยดูจากภาพที่วาด

10. แจก ใน worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดโต้ตอบ การอ่านประโยค การเขียนประโยคตามตอบโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Parts of the body

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
3. นักเรียนสามารถพูดและเขียนโดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามสถานการณ์

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action Verbs : touch, point

New Items : Nouns (body parts) : ear(s), eye(s), head, hair, nose(s), mouth(s)

Grammar : (It's a / an...../ They're).

Function : Identifying part of the body

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ - ear, eye, head, hair, nose, mouth
2. บัตรภาพ - ear, eye, head, hair, nose, mouth

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน แจงเรื่องและจุดประสงค์ในการเรียน
2. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วด้วยประโยคคำสั่ง นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและนักเรียนผลัดกันสั่งให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติตาม

T : Point to the table.

Ss : (Listen and Act out)

S1 : Touch your schoolbag.

Ss : (Listen and Act out)

S2 :

3. นำเสนอคำศัพท์ใหม่ (ear, eye, head, hair, nose, mouth) โดยใช้ประโยคคำสั่งและแสดงท่าทางประกอบ 2 – 3 คำสั่งต่อ 1 คำศัพท์ใหม่ นักเรียนฟังและสังเกต

T : (Say and Act out)

Point to an eye. It's **an eye**.

Point to your eyes. They're **eyes**.

4. ครูใช้ประโยคคำสั่งและแสดงท่าทางประกอบกับคำศัพท์ใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง
ขั้นปฏิบัติ

5. ครูพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง และพูดประโยคตามครู

6. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตามคำสั่ง และพูดประโยค

ตาม

7. นักเรียนทั้งชั้นพูดประโยค และปฏิบัติตามความหมายของประโยค

8. ครูแสดงบัตรคำ นักเรียนอ่านและพูดประโยคคำสั่งพร้อมปฏิบัติ

9. ครูอธิบายวิธีปฏิบัติกิจกรรม

- คำอธิบาย 1. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 – 8 คน ครูแสดงท่าทาง นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันพูดประโยคตามท่าทางที่ครูแสดง กลุ่มละ 1 ประโยค
2. ครูเขียนประโยคบนกระดาน นักเรียนอ่านพร้อมกัน เมื่อมีประโยคใหม่ให้อ่านย้อนประโยคเดิมทุกครั้ง
3. เมื่อครบทุกประโยค นักเรียนอ่านพร้อมกันอีกครั้ง ครูนำร้องเพลงจากประโยคบนกระดานพร้อมแสดงท่าทางประกอบที่ละประโยค
4. นักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน 2 – 3 เที่ยว

10. นักเรียนอาสาสมัครสาธิตการปฏิบัติกิจกรรม

11. ปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

12. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้องต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

13. ครูอธิบายวิธีปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet “นำคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเขียนให้ถูกต้องกับส่วนของอวัยวะในภาพที่กำหนดให้”

14. แจก worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตความเข้าใจในการฟัง การพูดโต้ตอบ การอ่านและเขียนคำ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจผลงานจาก worksheet

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Parts of the body

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถพูดบรรยายตนเองและผู้อื่นเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้
3. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายตนเองและผู้อื่นโดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามสถานการณ์

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Nouns (body parts) : ear, eye, head, hair, nose, mouth

Adjectives : black, brown, red, big, small

New Items : Nouns (body parts) : arm(s), hand(s), leg(s), foot(feet)

Adjectives : long, short

Grammar : I've got...../ You've got.....(have got)

Function : Describing people

4. สื่อการเรียน

1. บัตรคำ - ear, eye, head, hair, nose, mouth arm, hand, leg, foot, feet, black, brown, red, big, small, long, short
2. บัตรภาพอวัยวะ, สี และขนาด

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน
2. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วด้วยประโยคคำสั่ง นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง
T : Point to your head.

Ss : (Listen and Act out)

T : Touch your ears.

Ss : (Listen and Act out)

T :

3. นำเสนอคำศัพท์ใหม่ (arm, hand, leg, foot, feet, long, short) โดยใช้ประโยคคำสั่ง และแสดงท่าทางประกอบ นักเรียนฟังและสังเกต

T : (Say and Act out)

Touch your small ears.

Point to your big foot (feet).

4. ครูใช้ประโยคคำสั่งและแสดงท่าทางประกอบ นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง และพูด ประโยคตามครู

5. จากประโยคคำสั่งในข้อ 4 ครูนำเสนอประโยคบรรยายลักษณะของตนเองและผู้อื่น (ผู้ที่เราพูดด้วย)

T : (Touch two legs and Say)

These are my long legs.

(กางแขนแสดงถึงความยาวและชี้ที่ตัวเอง)

I've got long legs. (2 – 3 ครั้ง)

(ชี้ที่นักเรียนและแสดงมือย่อเข้าหากัน)

You've got short legs. (2 – 3 ครั้ง)

6. ครูแสดงบัตรภาพ (คำขยายและอวัยวะ)

T : (Show picture cards " long, legs")

long legs

Ss : (Look and Say)

T :

7. ครูแสดงบัตรคำ บัตรภาพทีละคู่ นักเรียนอ่านพร้อมกัน

8. นำเสนอครบแล้วครูพูดประโยคถึงตนเองที่เกี่ยวกับคำศัพท์ทั้งหมดที่นำเสนออีกครั้ง และเขียนประโยคบนกระดาน และประโยคถึงผู้อื่น (ผู้ที่เราพูดด้วย) อีกครั้งและเขียนประโยคบนกระดาน

T : (Say and Write on the board)

I've got _____. (have got)

You've got _____. (have got)

ขั้นปฏิบัติ

9. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตามคำสั่ง พูดประโยคบรรยายลักษณะของตนเองโดยชี้ที่ตนเองและผู้อื่นโดยชี้ไปยังนักเรียนที่อยู่ในชั้น จากคำศัพท์ที่เรียนแล้ว

10. นักเรียนทั้งชั้นพูดประโยค ปฏิบัติตามความหมายของประโยคคำสั่ง พูดประโยคบรรยายลักษณะของตนเองโดยชี้ที่ตนเองและผู้อื่นโดยชี้ไปยังนักเรียนอาสาสมัคร

11. ครูอธิบายวิธีปฏิบัติกิจกรรม

คำอธิบาย 1. พูดคำศัพท์ส่วนของอวัยวะจากการแสดงท่าทางของครู

2. นักเรียนร้องเพลงตามครูโดยใช้คำศัพท์ส่วนของอวัยวะในข้อ (1) พร้อมทั้งสัมผัสส่วนของอวัยวะนั้น ๆ ตามเนื้อร้องของเพลง

3. นักเรียนจับคู่ยืนหันหน้าเข้าหากัน พูดประโยคบรรยายลักษณะของตนเองและคู่ของตนหลังจากที่จบเพลงในที่ละเที่ยว

12. นักเรียนอาสาสมัครสาธิตการปฏิบัติกิจกรรม

13. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

14. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้องต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

15. ครูอธิบายวิธีปฏิบัติโดยให้นักเรียนจับคู่ ผลัดกันพูดบรรยายตนเองและคู่ของตนเอง และเขียนในสมุดงาน

16. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนประโยคบรรยาย การเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจผลงานจากสมุดงาน

เพลง Parts of the body

Head Ears Eyes Nose Mouth

Hair Arms Hands Foot Feet

Head Ears Eyes Nose Mouth

Hair Arms Hands Foot Feet

I've got _____.

You've got _____.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Parts of the body

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถพูดบรรยายผู้อื่นเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้
2. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายผู้อื่นโดยใช้คำขยายได้ถูกต้องตามสถานการณ์
3. นักเรียนสามารถใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องในการสนทนา

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Nouns (body parts) : ear, eye, head, hair, nose, mouth arm, hand, leg, foot, feet

Adjectives : black, brown, red, big, small, long, short

New Items : -

Grammar : He / She's got.....(has got) / They've got.....(have got)

Function : Describing people

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ - ear, eye, head, hair, nose, mouth arm, hand, leg, foot, feet, black, brown, red, big, small, long, short
2. บัตรภาพอวัยวะ, สี และขนาด
3. ตารางโครงสร้างประโยค
4. worksheet
5. กระดาษ A4

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน

2. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วโดยใช้ประโยคคำสั่ง เมื่อปฏิบัติแล้วเสร็จให้นักเรียนพูดประโยคบรรยายลักษณะของตนเอง และชี้มายังตัวครูพร้อมพูดบรรยายลักษณะตามคำศัพท์ในการปฏิบัติ

T : Touch your legs.
 Ss : (Listen and Act out)
 S1 : I've got short legs.
 (Point to the teacher)
 You've got long legs.

3. นักเรียนอาสาสมัครชาย – หญิงออกมายืนหน้าชั้น ครูนำเสนอรูปแบบประโยคที่ใช้บรรยายลักษณะของผู้อื่น โดยครูพูดประโยคคำสั่งให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงท่าทาง หลังจากแสดงท่าทางแล้วเสร็จ ครูพูดประโยคบรรยายลักษณะของนักเรียนชาย – หญิงทีละคน และพร้อมกัน

T : Point to your hair.
 S1, 2 : (Listen and Act out)
 T : (Point to **the boy** and Say)
He's got short hair. (2 - 3 ครั้ง)
 (Point to **the girl** and Say)
She's got long hair. (2 - 3 ครั้ง)
 (Point to **the girls** and Say)
They've got long hair. (2 - 3 ครั้ง)
 (Point to **the boys** and Say)
They've got short hair. (2 - 3 ครั้ง)

4. นำเสนอครบแล้วครูพูดประโยคที่นำเสนออีกครั้งและเขียนประโยคบนกระดาน นักเรียนบอกความแตกต่างของแต่ละประโยค ครูสรุป

T : (Say and Write on the board)
He's got _____. (has got)
She's got _____. (has got)
They've got _____. (have got)

ขั้นปฏิบัติ

5. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตามคำสั่ง พูดประโยคบรรยายลักษณะของผู้อื่นโดยชี้ไปยังนักเรียนที่เป็นเป้าหมายในชั้น

6. นักเรียนทั้งชั้นพูดประโยค ปฏิบัติตามความหมายของประโยคคำสั่ง พูดประโยคบรรยายลักษณะของผู้อื่นโดยชี้ไปยังนักเรียนที่เป็นเป้าหมายในชั้น

7. ครูอธิบายวิธีปฏิบัติกิจกรรม

- คำอธิบาย
1. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 3 – 5 คน แจกกระดาษ A4 กลุ่มละ 1 แผ่น
 2. ครูพูดบรรยายลักษณะของบุคคล นักเรียนวาดภาพตามที่ครูพูดบรรยาย
 3. นักเรียนเขียนบรรยายจากภาพที่วาด

8. นักเรียนอาสาสมัครสาธิตการปฏิบัติกิจกรรม

9. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

10. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

11. นักเรียนทำกิจกรรม Draw and Write โดยแบ่งกลุ่มนักเรียน วาดภาพชาย – หญิง กลุ่มละ ภาพและเขียนบรรยายภาพ

12. ครูอธิบายวิธีปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet “อ่านคำบรรยายและวาดภาพ”

13. แจก worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูด การเขียนบรรยาย โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

ตารางโครงสร้างประโยค

I	have	got
You		
They		
He	has	
She		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Ability

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายได้
2. นักเรียนฟังและแสดงท่าทางตามความหมายของคำศัพท์ได้
3. นักเรียนเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามสถานการณ์
4. นักเรียนบอกความสามารถของตนเองได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – sit down, stand up

New Items: Action verbs - read, write, draw, colour

Grammar : I can

Function : Talking about abilities

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ - read, write, draw, colour
2. บัตรภาพ - read, write, draw, colour
3. แถบประโยค – I can read. (write, draw, colour)

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน แจงเรื่องและจุดประสงค์ในการเรียน
2. ครูทบทวนคำศัพท์ที่เป็นคำกริยาโดยให้นักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตามและสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติ
3. ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่โดยใช้ประโยคคำสั่ง แสดงท่าทางประกอบ นักเรียนฟัง และดูการปฏิบัติ

T : (Say & Act out)

Draw a cat on the board. (2 - 3 ครั้ง)

Colour the cat blue. (2 - 3 ครั้ง)

Write the name. (2 - 3 ครั้ง)

Read the name. (2 - 3 ครั้ง)

4. ครูพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนปฏิบัติพร้อมครู
5. ครูพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนปฏิบัติพร้อมครูและพูดตาม 3 – 5 ครั้ง
6. ครูแสดงบัตรภาพที่ละภาพ พูดคำสั่งและปฏิบัติตามบัตรภาพ

T : (Show a picture card, Say & Act out)

I **can** draw a tree. (2 - 3 ครั้ง)

T : (Show a picture card, Say & Act out)

I **can** _____.

ขั้นปฏิบัติ

7. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติพร้อมนักเรียนอาสาสมัคร
8. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่งให้นักเรียน 1 คนปฏิบัติ และพูดส่งต่อกันไปประมาณ 10 – 15 คน
9. ครูพูดคำสั่งต่าง ๆ ให้นักเรียนปฏิบัติอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจโดยเฉพาะกับคำสั่งใหม่ ๆ พร้อมทั้งแสดงบัตรคำ นักเรียนอ่านพร้อมกัน
10. ครูแจกบัตรภาพให้นักเรียนอาสาสมัคร 3 – 5 คน ที่ละคน ออกคำสั่งแทนครู นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตามพร้อมพูดประโยคแสดงความสามารถของตนเองตามครู
11. แบ่งกลุ่มนักเรียน 3 กลุ่ม อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม
 - คำอธิบาย 1. นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนเรียงกันเป็นแถวต่อกันเป็นรูปครึ่งวงกลม พร้อมทั้งตั้งชื่อกลุ่ม
 2. ครูพูดประโยคคำสั่ง 2 – 3 คำสั่งต่อกันและเรียกชื่อกลุ่ม กลุ่มที่ถูกเรียกชื่อเป็นผู้ปฏิบัติ
 3. กลุ่มที่ปฏิบัติแล้วพูด 1 คำสั่งให้นักเรียนอีก 2 กลุ่มปฏิบัติ
 4. ทุกกลุ่มต้องคิดประโยคเตรียมไว้ และทุกครั้งที่ปฏิบัติตามคำสั่งกลุ่มอื่น กลุ่มนั้น ๆ ต้องส่ง 1 คำสั่งเสมอ
11. นักเรียนอาสาสมัครสาธิตการปฏิบัติกิจกรรม
12. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

13. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

14. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ครูอธิบายกิจกรรม “แต่ละกลุ่มยื่นเป็นวงกลม นักเรียนแต่ละคนผลัดกันยื่นในวงกลมพร้อมแสดงท่าทาง และใช้ประโยคบอกความสามารถของตนเอง” และนำเสนอตัวอย่าง

T : (act out)

I can draw.

15. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม และเขียนประโยคแสดงความสามารถของตนเองลงสมุด

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดเลียนแบบ การเขียนคำศัพท์และประโยค การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจผลงานจากสมุดงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Ability

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายได้
2. นักเรียนฟังและแสดงท่าทางตามความหมายของคำศัพท์ได้
3. นักเรียนเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามสถานการณ์
4. นักเรียนพูดและเขียนสิ่งที่ตนเองทำได้ หรือทำไม่ได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – stand, sit, read, write, draw, colour

New Items : Action verbs - swim, play _____, ride a bike, jump, fly

Grammar : I can _____. / I can't _____

Function : Talking about the action can or can't do.

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ - read, write, draw, colour, jump, fly, swim, ride (a bike), play _____
2. บัตรภาพ - read, write, draw, colour, jump, fly, swim, ride (a bike), play _____
3. แถบประโยค – I can _____. / I can't _____

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทบทวนคำศัพท์โดยนักเรียนแสดงท่าทางและพูดประโยคแสดงความสามารถของตนเองจากประโยคคำสั่งของครู

T : **Write** " a pen" on your notebook. **Read** it.

Ss : (Listen, Act out and Say)

2. ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่โดยใช้ประโยคคำสั่ง แสดงท่าทางประกอบ นักเรียนฟัง และดู การปฏิบัติ

T : (Say & Act out)

Jump. (2 - 3 ครั้ง)

Swim. (2 - 3 ครั้ง)

Ride a bike. (2 - 3 ครั้ง)

Fly like a duck. (2 - 3 ครั้ง)

3. ครูพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนฟังและปฏิบัติตามครู

4. ครูพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนปฏิบัติ

5. ครูพูดประโยคคำสั่ง นักเรียนปฏิบัติและพูดตาม 3 – 5 ครั้ง

6. ครูพูดคำสั่งต่าง ๆ ให้นักเรียนปฏิบัติอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจโดยเฉพาะกับ คำสั่งใหม่ ๆ พร้อมทั้งแสดงบัตรคำ นักเรียนอ่านพร้อมกัน

7. ครูแสดงบัตรภาพทีละภาพ พูดคำสั่งและปฏิบัติตามบัตรภาพ และพูดประโยคแสดง ความสามารถ และนำเสนอประโยคที่แสดงการกระทำที่ไม่สามารถทำได้ของตนเอง

T : (Show a picture card, Say & Act out)

I can ride a bike. (2 - 3 ครั้ง)

T : (Show a picture card, Say & Act out)

I can't fly. (2 - 3 ครั้ง)

ขั้นปฏิบัติ

8. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยค นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติพร้อมนักเรียนอาสาสมัคร

9. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคให้นักเรียน 1 คนปฏิบัติ และพูดสั่งต่อกันไป

10. ครูแจกบัตรภาพให้นักเรียนอาสาสมัคร 3 – 5 คน ทีละคน ออกคำสั่งแทนครู นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตามพร้อมพูดประโยคแสดงความสามารถ/ไม่สามารถของตนเองตามครู

11. นักเรียนทั้งชั้นดูบัตรภาพ พูดประโยคคำสั่ง ปฏิบัติ และพูดประโยคแสดง ความสามารถ/ไม่สามารถของตนเองตามบัตรภาพในแต่ละครั้ง

12. ครูอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5 – 8 คน

คำอธิบาย 1. นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผลัดกันออกคำสั่งให้นักเรียนในกลุ่มปฏิบัติ

2. ปฏิบัติแล้วเสร็จ นักเรียนแต่ละคน ผลัดเปลี่ยนกันพูดประโยคแสดง ความสามารถ/ไม่สามารถของตนเองตามคำศัพท์นั้น

13. สาธิตการปฏิบัติกิจกรรม

14. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ชั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

15. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ชั้นทำแบบฝึก

16. นักเรียนทำกิจกรรมใน worksheet โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายลงในช่อง can เมื่อตนเองสามารถทำกริยาอาการนั้นได้ และทำเครื่องหมายลงในช่อง can't เมื่อตนเองไม่สามารถทำกริยาอาการนั้นได้ พร้อมทั้งเขียนบรรยาย

17. แจก worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการอ่านคำ การพูดและการเขียนประโยค การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Ability

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ด. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 2.1(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถใช้คำถามเพื่อถามความสามารถของผู้อื่นได้
2. นักเรียนสามารถตอบสิ่งที่ผู้อื่นสามารถทำได้และไม่สามารถทำได้
3. นักเรียนสามารถสนทนาโต้ตอบได้ตามสถานการณ์

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – read, write, draw, colour, swim, play____,
ride a bike, jump, fly

New Items : -

Grammar : Yes – No question

Can + subject + v? Yes, +subject +can. / No, + subject +
can't. (cannot)

Function : Asking and saying what someone can or can't do

4. สื่อการเรียน

1. บัตรคำ - read, write, draw, colour, jump, fly, play _____, ride (a bike)
2. บัตรภาพ - read, write, draw, colour, jump, fly, play _____, ride (a bike)
3. แถบประโยค – Can you / he / she / they _____?
Yes, I / he / she / they / it can.
No, I / he / she / they / it can't.

6. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน

2. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วโดยใช้ประโยคคำสั่ง เมื่อปฏิบัติแล้วเสร็จให้นักเรียนพูดประโยคแสดงความสามารถ/ไม่สามารถของตนเองตามคำศัพท์นั้น ๆ

T : Swim

Ss : (Listen ,Act out and Say)

S1 : I can swim.

S2 : I can't swim.

Ss : I can...../ I can't.....

3. ครูนำเสนอประโยคคำถามและคำตอบ โดยครูพูดประโยคคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติ เมื่อนักเรียนปฏิบัติแล้วเสร็จ ครูพูดประโยคแสดงความสามารถตามคำศัพท์ในประโยคคำสั่งนั้น ๆ และใช้ประโยคคำถาม และประโยคคำตอบ (เป้าหมาย) ชักถามนักเรียนเป้าหมาย นักเรียนสังเกตและฟัง

T : Swim. I can swim

Can you swim? (2 – 3 ครั้ง)

S1: (Listen. Act out and answer)

Yes. (**Yes, I can.**) (2 – 3 ครั้ง)

No. (**No, I can't.**) (2 – 3 ครั้ง)

4. ครูแสดงท่าว่ายน้ำ สมมติชื่อของบุคคลในภาพ และพูดบรรยายภาพ

T: (Act out, Show a picture card & Say)

This is Pam. **She can** swim. (2 – 3 ครั้ง)

5. ครูแสดงท่าขี่รถจักรยาน สมมติชื่อของบุคคลในภาพ และพูดบรรยายภาพ

T : (Act out, Show a picture card & Say)

This is Tom. **He can't** ride a bike.

ขั้นปฏิบัติ

6. ครูแสดงท่าว่ายน้ำอีกครั้ง ถามชื่อของบุคคลในภาพและถามความสามารถของบุคคลนั้น นักเรียนตอบคำถาม

T : (Act out, Show a picture card & ask)

What's her name?

Ss : Pam

T : **Can she** swim?

Ss : **Yes, she can.**

7. ครูแสดงท่าขี่รถจักรยานอีกครั้ง ถามชื่อของบุคคลในภาพและถามความสามารถของบุคคลนั้น นักเรียนตอบคำถาม

T : (Act out, Show a picture card & ask)
What's his name?

Ss : Tom

T : **Can he swim?**

Ss : **No, he can't.**

8. ครูเขียนประโยคคำถามและคำตอบบนกระดาน ครูอ่านประโยคหน้า นักเรียนอ่านตาม

T : (Write & Say)

Can she swim?

Ss : Can she swim?

T : (Write & Say)

Ss : Yes, she can.

T :

9. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่งให้นักเรียนในชั้นปฏิบัติ นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคแสดงความสามารถตามคำศัพท์ในประโยคคำสั่งนั้น ๆ และใช้ประโยคคำถาม (เป้าหมาย) ซักถามนักเรียนในชั้น

S1 : Ride a bike. I can ride a bike.

Can you ride a bike?

Ss : **Yes, I can.**

10. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่งให้นักเรียนในชั้นพูดและปฏิบัติ นักเรียนในชั้นพูดประโยคแสดงความสามารถของตนเอง ๆ และซักถามนักเรียนที่นั่งข้าง ๆ

11. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่งให้นักเรียนในชั้นพูดและปฏิบัติ นักเรียนในชั้นพูดประโยคแสดงความสามารถของตนเอง ครูแสดงบัตรภาพและให้นักเรียนในชั้นซักถามนักเรียนอาสาสมัคร

S1 : Play football.

Ss : (Say and Act out)

I can / can't play football.

T : (Show a picture card)

Ss : Can he play football?

S1 : Yes, he can. / No, he can't.

12. ครูอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม

คำอธิบาย 1. ให้นักเรียนพูดประโยคแสดงความสามารถจากท่าทางของครู
(draw, colour, read, write)

2. ครูเขียนประโยคบนกระดาน นักเรียนอ่านประโยคนั้น ๆ
3. ครูซักถามนักเรียนเมื่อได้คำตอบ เขียนประโยคทั้งคำถามและคำตอบบนกระดานต่อจากประโยคในข้อ 2
4. นักเรียนอ่านประโยคบนกระดาน 2 – 3 เทียบ
5. ครูนำร้องเพลงจากประโยคบนกระดาน
6. จับคู่กันร้องเพลง จากประโยคคำถามในเนื้อร้อง ให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริงของตนเอง

13. นักเรียนอาสาสมัครสาธิตการปฏิบัติกิจกรรม

14. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

15. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

16. ครูอธิบายวิธีปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet "เติมคำในประโยคให้สมบูรณ์"

17. แจก worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดสนทนาได้ตอบ การเขียนประโยคถาม-ตอบโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจผลงานจาก worksheet

เพลง Can you _____?

I can draw. I can colour.

I can read and I can write.

Can you swim? Can you swim?

Yes, I can swim. Yes, I can swim.

(No, I can't swim. No, I can't swim.)

(ในการตอบคำถามจากเนื้อเพลงให้เลือกตอบตามความเป็นจริง และคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้อาจเปลี่ยนแปลงเป็นคำศัพท์อื่นตามแต่ผู้ร้องจะเปลี่ยน)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Sports

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนฟังเข้าใจความหมายคำศัพท์และปฏิบัติตามได้
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถพูดเลียนแบบและพูดสื่อความได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Objects - desk, chair, table, ball,

Sports - football, basketball, volleyball, chair ball

Action verbs – sit down, stand up, touch, point

New Items: Action verbs – pick up, put down, roll, kick, hit

Grammar : Present continuous

Function : Talking about actions

4. สื่อการเรียน

1. ของจริง – ลูกบาสเกตบอล ลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล
2. บัตรคำ

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน แจงเรื่องและจุดประสงค์ในการเรียน
2. ครูทบทวนศัพท์เก่าโดยพูดประโยคคำสั่ง และสัญญาณมือเป็นการช่วยชี้ให้นักเรียน

นักเรียนแสดงท่าทางได้ถูกต้อง เช่น

T : Stand up (พร้อมกับหงายและยกมือขึ้นทั้ง 2 ข้าง)

Ss : ยืนขึ้น

T : Touch the desk. (ครูแตะโต๊ะเรียน)

Ss : แตะโต๊ะเรียนของตนเอง

T : Sit down

Ss : นั่งลง

T :

Ss :

3. ครูขออาสาสมัคร 2 - 3 คน พูดคำสั่งแทนครู ให้เพื่อนนักเรียนปฏิบัติตาม เช่น

S1 : Point to the table.

Ss : ชี้มือที่โต๊ะเรียน

S2 :

Ss :

4. ครูพูดคุยเรื่องกีฬา ให้นักเรียนบอกชนิดกีฬาที่รู้จัก โดยครูแสดงลูกบอลชนิดต่างๆ

T : This is a ball to play (แสดงลูกบาสเกตบอล)

Ss : Basketball

T : This is a ball to play(แสดงลูกวอลเลย์บอล)

Ss : Volleyball

T : This is a ball to play

Ss :

5. ครูพูดประโยคคำสั่งเพื่อนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่เป็นลักษณะการเล่นของกีฬานิต
ต่างๆ

T : Pick up a ball. (2 - 3 ครั้ง พร้อมทั้งหยิบลูกบอล)

Put down a ball. (2 - 3 ครั้ง พร้อมทั้งวางลูกบอล)

6. ครูพูดประโยคคำสั่งเพื่อนำเสนอคำศัพท์ใหม่ Roll a ball, Kick a ball, Hit a ball
พร้อมทั้งแสดงท่าทางในทำนองเดียวกันให้นักเรียนเข้าใจความหมาย

T : Roll a ball. (2 - 3 ครั้ง กลิ้งลูกบอล)

T : Kick a ball. (2 - 3 ครั้ง ใช้เท้าเตะลูกบอล)

T : Hit a ball. (2 - 3 ครั้ง ตีลูกบอล)

ชั้นปฏิบัติ

7. ครูพูดประโยคคำสั่งประโยคละๆ 3 - 5 ครั้ง ให้นักเรียนพูดเลียนแบบและปฏิบัติตาม

8. แบ่งนักเรียนเป็น 4 - 5 กลุ่ม ยืนเป็นวงกลม แจกลูกบอลเล็กกลุ่มละ 1 - 2 ลูก ครูพูด
ประโยคคำสั่ง นักเรียนพูดเลียนแบบและปฏิบัติตาม

9. ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม พร้อมอธิบายคำสั่ง และสาธิตการทำกิจกรรม แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 4 - 5 คน นักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม ผลัดกันพูดประโยคคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตาม จนสามารถพูดได้คล่องแคล่ว

10. นักเรียนร่วมกิจกรรม

11. ครูแสดงบัตรคำ ออกเสียงคำ ให้นักเรียนออกเสียงตามหลาย ๆ ครั้ง

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

12. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

13. แบ่งนักเรียนเป็น 2 ทีม ครูติดบัตรภาพ และบัตรคำบนกระดานโดยคว่ำหน้าบัตรลง ผลัดกันเล่นทีละครั้งโดยให้ตัวแทน 2 คนออกมาหยิบบัตรภาพและบัตรคำที่เป็นคู่คำ-ความหมายที่ถูกต้อง จะได้คะแนน ในกรณีที่หยิบบัตรไม่ตรงคู่คำ-ความหมายให้ติดบัตรบนกระดานไว้ตามเดิม เปลี่ยนให้อีกฝ่ายดำเนินกิจกรรมต่อจนครบทุกคำ

14. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์พร้อมทั้งวาดภาพ ประกอบตามความหมายของคำศัพท์ลงสมุด

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการฟัง การพูดเลียนแบบ การอ่านคำ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจสอบผลงานจากสมุดงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
เรื่อง Sports

ภาคเรียนที่ 2/2549

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์และปฏิบัติตามได้
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์และพูดประโยคได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถพูดและเขียนบรรยายการกระทำของผู้อื่นได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – sit down, stand up, touch, point, pick up,
put down, roll, kick

New Items : Action verbs – catch, throw

Grammar : Present continuous(Subject + be + V.ing)

Function : Talking about one's action

4. สื่อการเรียน

1. ของจริง – ลูกบอล (เทนนิส) คนละ 1 ลูก
2. บัตรคำ
3. แถบโครงสร้างประโยค

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน
2. ทบทวนคำศัพท์ (kick, roll, hit, pick up, put down) โดยครูแสดงบัตรคำ นักเรียนอ่านและพูดประโยคคำสั่งพร้อมทั้งปฏิบัติ

T : (Show word cards)

Ss : (Read & Act out)

Pick up (a pencil).

3. ครูพูดประโยคคำสั่ง แสดงท่าทางเพื่อนำเสนอคำศัพท์ใหม่ และประโยคแสดงการกระทำต่อคำกริยานั้น ๆ

T : Throw a ball. (2 - 3 ครั้ง พร้อมแสดงท่าขว้างลูกบอล)

I'm throwing a ball.

Catch a ball. (2 - 3 ครั้ง พร้อมแสดงท่าจับลูกบอล)

I'm catching a ball.

ชั้นปฏิบัติ

4. ครูพูดประโยคคำสั่ง ประโยคละ 3 - 5 ครั้ง นักเรียนปฏิบัติตาม

5. นักเรียนอาสาสมัครออกคำสั่ง นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติและพูดตาม

6. นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติและพูดตามครู ขณะปฏิบัติพูดประโยคตามท่าทางที่ตนเองปฏิบัติ

T : Throw a ball. I'm throwing a ball.

Ss : (Repeat, act out and say)

Throw a ball. I'm throwing a ball.

7. ครูพูดประโยคคำสั่งให้นักเรียนชายหญิงปฏิบัติทีละคนใน 2 ครั้งแรก ในครั้งที่ 3 ให้ทั้งคู่ปฏิบัติพร้อมกันในการนำเสนอประโยคกับนักเรียนในชั้น โดยขณะที่นักเรียนชายหญิงปฏิบัติครู พูดประโยคตามท่าทางที่นักเรียนปฏิบัติด้วย

T : (Suwit) Pick up a ball. (2 - 3 ครั้ง)

Suwit : (Listen & Act out)

T : (Point to Suwit and say)

He's picking up the ball. (2 - 3 ครั้ง)

T : (Dara) Roll a ball. (2 - 3 ครั้ง)

Dara : (Listen & Act out)

T : (Point to Dara and say)

She's rolling up the ball. (2 - 3 ครั้ง)

T : (Suwit and Dara) Put down a ball. (2 - 3 ครั้ง)

Suwit and Dara : (Listen & Act out)

T : (Point to Suwit and Dara and say)

They're putting down the balls. (2 - 3 ครั้ง)

8. ครูซักถามความแตกต่างในประโยคที่นำเสนอ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

9. นักเรียนอาสาสมัครออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติ โดยใช้คำกริยาดัวอื่น นอกเหนือจากที่ครูนำเสนอ โดยให้นักเรียนทั้งชั้นพูดประโยคตาม

S1 : Catch a ball.

Ss : (Listen & Act out)

S1 : (Point to Somchai and say)

He's catching the ball. (2 - 3 ครั้ง)

Ss : (Listen & repeat)

He's catching the ball.

S1 :

Ss :

10. ให้นักเรียนเป็นวงกลม ถือลูกบอล (เทนนิส)คนละ 1 ลูก ครู(หรือนักเรียนอาสาสมัคร)พูดประโยคคำสั่ง นักเรียนพูดเลียนแบบและปฏิบัติตาม ครู(หรือนักเรียนอาสาสมัคร)เรียกชื่อนักเรียน 1 คน นักเรียนทั้งชั้นพูดประโยคจากที่เรียนมาแล้ว (He's/ She's/ They're + V.ing)

11. ให้นักเรียนทำกิจกรรม พร้อมอธิบายคำสั่ง และสาธิตการทำกิจกรรม

12. นักเรียนร่วมกิจกรรม

13. ครูแสดงบัตรคำ/แถบประโยค ออกเสียงคำ/ประโยค ให้นักเรียนออกเสียงตามหลาย ๆ ครั้ง

14. แบ่งกลุ่มนักเรียน ผลัดกันออกมาจับบัตรคำ แสดงท่าทาง นักเรียนในกลุ่มพูดประโยคบรรยายการกระทำของเพื่อน

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

15. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

16. ครูอธิบายวิธีการปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet "ดูภาพ เขียนประโยคที่แสดงการกระทำของบุคคลในภาพ"

17. แจก worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดคำศัพท์และประโยค การเขียนประโยค การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจผลงานจาก worksheet

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
เรื่อง Sports

ภาคเรียนที่ 2/2549

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์ ออกเสียงและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถถาม และตอบสิ่งที่ผู้อื่นกำลังกระทำได้
3. นักเรียนสามารถพูดและเขียนบรรยายการกระทำของผู้อื่นได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – pick up, put down, kick, roll, hit, catch, throw

New Items : -

Grammar : Present Continuous (Wh – questions)

Function : Asking and answering about one's action.

4. สื่อการเรียน

1. ของจริง – ลูกบอล (เทนนิส)
2. บัตรภาพ
3. worksheet

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ทักทายนักเรียน
2. ครูกระตุ้นนักเรียนให้คิดคำกริยาต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้ว
3. นักเรียนแสดงท่าทางและออกเสียงคำกริยานั้น ๆ
4. ครูพูดประโยคคำสั่งเพื่อทบทวนการใช้ Present Continuous

T : (Somchai) Kick a ball.

(Suda) Put a ball down when Somchai is kicking the ball.

5. ขณะที่ Suda และ Somchai ปฏิบัติ ครูอธิบายการกระทำของทั้งสองคน และซักถามถึงการกระทำของนักเรียน

T : Somchai is kicking the ball. Suda is putting the ball down.

What is he doing? (2 - 3 ครั้ง) He's kicking the ball.

What is she doing? (2 - 3 ครั้ง) She's putting the ball down.

ขั้นปฏิบัติ

6. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ออกคำสั่งให้นักเรียนกลุ่มที่ 1 ปฏิบัติ ตั้งคำถามให้นักเรียนกลุ่มที่ 2 ตอบ และผลัดกันปฏิบัติและตอบคำถาม

T : Group 1 Pick a pencil up.

Group 2 **What are they doing?** (2 - 3 ครั้ง)

Group 2 : They're picking the pencil up.

7. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มแสดงท่าทาง เพื่อนในกลุ่มตั้งคำถาม ให้นักเรียนอีกกลุ่มเป็นฝ่ายตอบ ผลัดกันถาม - ตอบในแต่ละรอบ

S1 : (Act out)

G1 : What is he / she doing?

G2 : He / She is _____.

Ss : (Act out)

G1 : What are they doing?

G 2 : They're _____.

8. อธิบายการทำกิจกรรมและสาธิต

คำอธิบาย

1. แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม A, B และ C เข้าแถวตอนลึก
2. ครูแสดงภาพทีละภาพ ที่เป็นภาพกริยาต่าง ๆ ของ Tom & Ann
3. คนแรกของแต่ละกลุ่มถามด้วยคำถาม "What is Tom/Ann doing?" ครูตอบตามภาพที่แสดง นักเรียนคนแรกวิ่งกลับไปแถว ถามนักเรียนที่ยืนเป็นคนที่ 2 ต่อจากตน เมื่อตอบจบ นักเรียนคนที่ตอบหันไปถามคนที่ต่อไป ส่งต่อ ๆ กันจนครบทุกคน เมื่อคนสุดท้ายตอบเสร็จให้ร้องตะโกนว่า "Goal" แล้ววิ่งมายืนแทนคนแรก เพื่อรอเริ่มในรอบต่อไป จนกว่าจะหมดภาพ

9. นักเรียนอาสาสมัคร 4 - 5 คนสาธิตการเล่น

10. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นการประเมินผลการปฏิบัติ

11. ครูบันทึกผลการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง/ดี ต้องให้คำชมเชยต่าง ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องให้คำแนะนำแก้ไขและพูดให้กำลังใจต่าง ๆ

ขั้นทำแบบฝึก

12. ครูอธิบายวิธีการปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet “ดูภาพ เขียนประโยคคำถามและคำตอบตามภาพ”

13. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาโต้ตอบ การเขียนประโยคถาม – ตอบ การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจผลงานจาก worksheet

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง My classroom

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
3. นักเรียนสามารถพูดและเขียนโดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามสถานการณ์

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Objects – book, pen, pencil, ruler, rubber, table

New Items: Objects – notebook, pencil case, schoolbag, desk, chair

Grammar : Subject + be + noun (It's a / an.....)

Function : Identifying things

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ และบัตรภาพ - notebook, pencil case, schoolbag, desk, chair
2. ของจริง – หนังสือ, สมุด, ดินสอ, ปากกา, ไม้บรรทัด, ยางลบ, กระเป๋า, กล่องดินสอ, โต๊ะ(ครู, นักเรียน), เก้าอี้

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน แจ้งจุดประสงค์และหัวข้อเรื่องที่จะเรียน
2. ชักถามสิ่งของที่ใช้ในการเรียนที่นักเรียนรู้จักมีอะไรบ้าง นักเรียนบอกเป็นภาษาอังกฤษและแสดงให้ดู
3. ทบทวนคำศัพท์โดยแสดงของจริงและชักถาม

T : (Show a pencil and ask.) Is this a pencil?

Ss : Yes, it is.

T : (Show a ruler and ask.) Is this a pen?

Ss : No, it isn't. It's a ruler.

4. นำเสนอคำศัพท์ใหม่โดยการใช้คำถามชี้แนะ นักเรียนฟัง พูดตามและอ่านบัตรคำ

T : สิ่งใดเป็นอุปกรณ์ที่ใช้เครื่องเขียนสำหรับนักเรียน

SS : กล่องดินสอ

T : (Show a pencil case, a word card and say .) pencil case - pencil case – pencil case

It's a pencil case.

Ss : (repeat , show and read) pencil case - pencil case - pencil case

5. นำเสนอคำศัพท์ notebook, pencil case, schoolbag, table ด้วยแนวการสอนเดียวกัน ใช้คำถามชี้แนะเพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมาย นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครูและอ่านบัตรคำ

T : สิ่งที่เป็นกระดาษซึ่งนักเรียนใช้ดินสอเขียนตัวหนังสือ

สิ่งที่เป็นอุปกรณ์ซึ่งนักเรียนใช้สำหรับเก็บอุปกรณ์การเรียนทั้งหมด

สิ่งที่ครูใช้วางสิ่งของต่าง ๆ และเป็นที่ยอมรับการเขียนหนังสือ

6. ครูแสดงบัตรคำ อ่านออกเสียง นักเรียนออกเสียงคำศัพท์และอ่านคำตามครู

Practice

1. ครูติดบัตรภาพบนกระดาน ชี้บัตรภาพทีละบัตร นักเรียนดูภาพ ฟังการออกเสียงคำศัพท์ทีละคำ และติดบัตรคำบนกระดาน

T : (Point to the picture card and say.) What's this?

It's a pencil case. (2 – 3 ครั้ง)

Ss : It's a pencil case.

2. ครูชี้บัตรคำ ออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนอ่านบัตรคำ

3. นักเรียนช่วยกันสลับบัตรภาพ บัตรคำบนกระดาน (โดยคว่ำบัตร)

4. อธิบายวิธีปฏิบัติกิจกรรม Match up โดยแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ตัวแทนกลุ่มออกมาหน้าชั้นที่ละกลุ่ม ๆ ละ 2 คน ฟังคำศัพท์จากครู ตัวแทนกลุ่มคนหนึ่งจับบัตรภาพ อีกคนหนึ่งจับบัตรคำ ถ้าจับคู่บัตรคำและบัตรภาพได้ถูกต้องตามคำศัพท์ที่ครูออกเสียงได้ 1 คะแนน (การจับบัตรให้จับได้ 1 ครั้ง)

Production

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน แจกบัตรเล็กกลุ่มละ 20 บัตร ให้นักเรียนวาดภาพ และเขียนคำศัพท์ทั้งเก่าและใหม่

2. แต่ละกลุ่มนั่งล้อมวง ผลัดกันจับบัตรภาพและใช้คำถาม สมาชิกภายในกลุ่มตอบคำถามตามบัตรภาพหรือบัตรคำที่ใช้ถาม

3. แต่ละคนเขียนประโยคที่ตนเองตอบลงในสมุด

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการออกเสียงคำศัพท์ การบอกความหมายคำ การเขียนคำศัพท์ การเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจากการเขียนคำศัพท์และภาพวาดแสดงความหมาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง My classroom

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ด. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนบอกความหมายของคำ in, on, under, near ได้
2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามสถานการณ์
3. นักเรียนสามารถพูดและเขียนบอกตำแหน่งสิ่งของได้ถูกต้อง

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Classroom Objects – book, pen, pencil, ruler, rubber, desk, table
chair, notebook, pencil case, schoolbag

New Items : in, on, under, near

Grammar : Prepositions

Function : Describing the location of objects

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ และบัตรภาพ - notebook, pencil case, schoolbag, table, book, pen,
pencil, ruler, rubber, desk, chair
2. ของจริง – หนังสือ, สมุด, ดินสอ, ปากกา, ไม้บรรทัด, ยางลบ, กระเป๋า, กล้องดินสอ,
โต๊ะ(ครู, นักเรียน), เก้าอี้
3. worksheet

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน
2. ทบทวนคำศัพท์เก่าโดยการพลิกภาพอย่างรวดเร็ว (flipping)

T : Guess, what is it?

Ss : Is it a _____?

3. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง

T : Point to the table.

Ss : (act out)

4. ครูแสดงกล่องดินสอและหนังสือทีละชนิด ชักถามนักเรียนและนำเสนอประโยค 2 – 3

ครั้ง

T : (show a pencil case and a book)

What's this?

Ss : It's a pencil case. / It's a book.

T : (put the pencil case on the book)

The pencil case is on the book.

5. ครูแสดงกระเป๋าหนังสือและไม่บรรทัดทีละชนิด ชักถามนักเรียนและนำเสนอประโยค 2 – 3 ครั้ง

T : show a schoolbag and a ruler)

What's this?

Ss : It's a pencil case./ It's a book.

T : (put the ruler in the schoolbag)

The ruler is in the schoolbag. (2 – 3 ครั้ง)

(put the ruler under the schoolbag)

The ruler is under the schoolbag. (2 – 3 ครั้ง)

(put the ruler beside the schoolbag)

The ruler is near the schoolbag. (2 – 3 ครั้ง)

6. ครูเขียนประโยคที่นำเสนอบนกระดาน อ่านทวนพร้อมแสดงการวางสิ่งของอีกครั้ง

Practice

1. นักเรียนยืนล้อมวง โดยมีอุปกรณ์การเรียนวางอยู่กลางวง

2. ครูแสดงสิ่งของและวางในตำแหน่งที่ต้องการ นักเรียนพูดประโยคบรรยาย ครูเขียนประโยคบนกระดาน อ่านโดยใส่ทำนองเพลง (The farmer in the dell) 2 – 3 ครั้ง นักเรียนอ่านตามครู

3. ครูจับสิ่งของเดิมและจัดวางในตำแหน่งใหม่ นักเรียนพูดประโยคบรรยาย ครูเขียนประโยคบนกระดานต่อจากประโยคแรก อ่านประโยคแรก 2 – 3 ครั้ง อ่านประโยคที่สองต่อโดยใส่ทำนองเพลง (The farmer in the dell) นักเรียนอ่านตามครู

4. นักเรียนร้องเพลงพร้อมกันจากตำแหน่งของสิ่งของที่วางในตำแหน่งตามข้อที่ 2 และ 3

อีกครั้ง

5. ครูแสดงสิ่งของ (ใหม่) และวางในตำแหน่งที่ต้องการ นักเรียนร้องเป็นเพลงพร้อมกัน (ตัวอย่างเพลงอยู่ต่อจากหัวข้อการวัดและประเมินผล)

Production

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม "Listen and Draw" ครูอธิบายกิจกรรมใน worksheet ให้ นักเรียนวาดภาพตามประโยคที่ได้ยิน เสร็จแล้วเขียนบรรยายจากภาพ
2. สาธิตการปฏิบัติ โดยนักเรียนอาสาสมัครฟังประโยคจากครู และวาดภาพบนกระดาน นักเรียนช่วยกันพูดและเขียนบรรยาย
3. แจก worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดบรรยายตำแหน่งของสิ่งของ การเขียนประโยค การร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

ตัวอย่างเพลง

(ครูวางปากกาบนโต๊ะ)

The pen is on desk. (2 ครั้ง)

(ครูวางปากกาใต้โต๊ะ)

Oh, oh now the pen is under the desk.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง My classroom

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ด. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนบอกตำแหน่งของสิ่งของได้
2. นักเรียนสามารถใช้คำถามเพื่อต้องการทราบตำแหน่งของสิ่งของได้
3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนประโยคคำถามและคำตอบได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : objects – book, pen, pencil, ruler, rubber, desk, chair, notebook, pencil case, schoolbag, table, in, on, under, near

New Items : where

Grammar : Wh Questions (where)

Function : Asking and answering about location of objects

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ และบัตรภาพ - notebook, pencil case, schoolbag, table
2. ของจริง – หนังสือ, สมุด, ดินสอ, ปากกา, ไม้บรรทัด, ยางลบ, กระเป๋า, กล่องดินสอ, โต๊ะ(ครู, นักเรียน), เก้าอี้
3. worksheet

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน
2. ทบทวนคำศัพท์โดยเล่นเกม Hangman
3. ครูแสดงดินสอ ตั้งคำถาม ส่งต่อนักเรียนถาม – ตอบ และส่งต่อกัน

T : Is it a ruler?

Ss : No, it isn't.

T : What's this?

Ss : It's a pencil.

S1 : Is it a _____?

4. ครูรับดินสอคืนมาและวางบนโต๊ะ พูดประโยคคำถามเป้าหมาย 2 – 3 ครั้ง และแสดงท่าทางหาสิ่งของ

T : Where is the pencil?

It's on the desk.

5. ครูวางไม้บรรทัดใกล้กับดินสอ และพูดประโยคเป้าหมาย 2 – 3 ครั้ง

T : Where is the ruler?

It's near the pencil.

Where is _____?

6. เขียนประโยคคำถามบนกระดาน ออกเสียง 2 – 3 ครั้ง

Practice

1. นักเรียนอ่านประโยคตามครู 3 – 5 ครั้ง

2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ปฏิบัติตามคำสั่ง และฝึกการถาม – ตอบจากการแสดงตำแหน่งของสิ่งของหลาย ๆ ครั้ง

T : Group 1, stand up and put a pen on the notebook.

Ask Group 2.

G1 : Where is the pen?

G2 : It's on the notebook.

T : Group 2, stand up and put a rubber under the chair.

Ask Group 1.

G2 : Where is the rubber?

G1 : It's under the chair.

3. นักเรียนทำกิจกรรม Q & A โดยแบ่งนักเรียนเป็น 6 กลุ่ม อธิบายวิธีเล่น “ผลัดกันตั้งคำถามจากอุปกรณ์ของจริงและตอบคำถาม”

4. นักเรียนกลุ่มที่พร้อมเริ่มกิจกรรมด้วยการตั้งคำถามก่อน กลุ่มอื่นผลัดกันถาม – ตอบจนครบทุกกลุ่ม

G1 : Where is the schoolbag?

G2 : It's on the chair.

Where is the chair?

G4 : It's near the desk.

Where is _____?

Production

1. ครูอธิบายกิจกรรมใน worksheet “นักเรียนดูภาพที่กำหนดให้ เขียนประโยคคำถาม และประโยคคำตอบลงในช่องที่กำหนดให้”
2. นักเรียนอาสาสมัคร 2 คน วาดรูปบนกระดาน และให้เพื่อน ๆ ช่วยกันตั้งคำถามและตอบ โดยเขียนประโยคบนกระดานเพื่อสาธิต โดยดูจากภาพที่วาด
3. แจก ใน worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดได้ตอบ การอ่านประโยค การเขียนประโยคตามตอบโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Parts of the body

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
3. นักเรียนสามารถพูดและเขียนโดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามสถานการณ์

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action Verbs : touch, point

New Items : Nouns (body parts) : ear(s), eye(s), head, hair, nose(s),
mouth(s)

Grammar : (It's a / an...../ They're).

Function : Identifying part of the body

4. สื่อการเรียน

1. บัตรคำ - ear, eye, head, hair, nose, mouth
2. บัตรภาพ - ear, eye, head, hair, nose, mouth
3. worksheet

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน แจงจุดประสงค์และหัวข้อเรื่องที่จะเรียน
2. เล่นเกมนับเลขและแตะอวัยวะต่าง ๆ ตามที่กำหนด (one : หัว, two : หู, three : จมูก, four : ปาก, five : ไหล่, six : คบมือ, seven : แขน, eight : สะโพก, nine : เข่า, ten : เท้า)
3. ครูวาดภาพบางส่วนของอวัยวะที่จะนำเสนอที่ละส่วน นักเรียนทายว่าเป็นอวัยวะส่วนใด

4. นักเรียนทายชื่ออวัยวะได้ถูกต้อง ครูชี้ที่อวัยวะส่วนนั้น ๆ และออกเสียงคำศัพท์บอกชื่ออวัยวะ นักเรียนฟัง สังเกตการออกเสียงคำศัพท์

T : (Point to an eye)
eye – eye, It's **an eye**.

T : (Point to an ear)
ear – ear, It's **an ear**.

T : (Point to a head)
head – head, It's **a head**.

5. ครูวาดภาพเพื่อนำเสนอคำศัพท์บอกชื่ออวัยวะจนครบ 6 ส่วน คือ ear, eye, head, hair, nose, mouth

6. แสดงบัตรคำ ออกเสียงคำศัพท์และชื่ออวัยวะตามความหมายของคำ นักเรียนฟัง ดูตัวสะกดของคำศัพท์ และทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์

Practice

1. ชี้ที่อวัยวะแต่ละส่วน และออกเสียงทีละคำจนครบ นักเรียนฟัง และออกเสียงตามครู

T : Point to an eye.
eye – eye, It's an eye.

Ss : (Listen, Act & Repeat)

T : Point to two eyes.
eyes – eyes – They're eyes.

2. แสดงบัตรคำ ออกเสียงทีละคำ ดัดบัตรคำบนกระดาน นักเรียนออกเสียงตาม อ่านคำ และสะกดคำ

3. นักเรียนทำกิจกรรม **Simon Says** ครูอธิบายวิธีปฏิบัติ “นักเรียนทุกคนยืนเป็นวงกลมฟังและปฏิบัติตามคำสั่งเมื่อมีคำว่า “**Simon Says**” ถ้าไม่มีคำว่า “**Simon Says**” ไม่ต้องปฏิบัติตาม ถ้าปฏิบัติจะต้องออกจากเกม”

4. สาธิตการเล่นโดยครูออกคำสั่งเป็นตัวอย่าง 3 – 5 คำสั่ง

T : Simon says, touch your nose.

Ss : (Act out)

T : Touch your mouth.

Ss : (Don't act out)

5. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

Production

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ให้นักเรียนเล่นเกม **Simon Says** ทุกคนต้องผลัดกันเป็นผู้ออกคำสั่ง
2. ครูอธิบายวิธีปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet “นำคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเขียนให้ถูกต้องกับส่วนของอวัยวะในภาพที่กำหนดให้”

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตความเข้าใจในการฟัง การพูดโต้ตอบ การอ่านและเขียนคำ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Parts of the body

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถพูดบรรยายตนเองและผู้อื่นเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้
3. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายตนเองและผู้อื่นโดยใช้คำศัพท์ที่ได้ถูกต้องตาม

สถานการณ์

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Nouns (body parts) : ear, eye, head, hair, nose, mouth

New Items : Nouns (body parts) : arm(s), hand(s), leg(s), foot(feet)

Adjectives : long, short

Grammar : I've got...../ You've got.....

Function : Describing people

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ - ear, eye, head, hair, nose, mouth arm, hand, leg, foot, feet, big, small, long, short
2. บัตรภาพอวัยวะ และรูปร่างลักษณะ / ขนาด

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน

2. ทบทวนศัพท์เก่าโดยนักเรียนพูดคำศัพท์และแสดงท่าทางจากการชี้และแสดง

ท่าทางจากครู

T : (Touch one eye)

Ss : (Say and Act out)

an eye

T : (Touch two eyes)

Ss : (Say and Act out)

two eyes

3. นำเสนอคำศัพท์ใหม่ (อวัยวะ) โดยนักเรียนทายคำศัพท์จากการบรรยายลักษณะหรือหน้าที่ของอวัยวะส่วนนั้น ๆ ที่นำเสนอ เมื่อได้คำเป้าหมาย นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์จากครู แล้วออกเสียงตามครูพร้อมกันทั้งชั้น 2 – 3 ครั้ง และทีละแถว อ่านบัตรคำจากครู 2 – 3 ครั้ง

T : อวัยวะใดที่อยู่ระหว่างไหล่กับมือ

Ss : แขน

T : In English : arm

(Touch one arm and Say)

an arm, an arm, an arm

(Touch two arms and Say)

two arms (Repeat after me)

Ss : arm, an arm, two arms (2 – 3 ครั้ง)

T : (Show a word card)

Ss : arm (2 – 3 ครั้ง)

T :

4. เมื่อได้คำศัพท์ครบแล้ว ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่ (long, short) และทบทวนศัพท์เก่า (big, small) ซึ่งเป็นคำขยายพร้อมประโยคบรรยายลักษณะของตนเองและผู้อื่น (ผู้ที่เราพูดด้วย)

T : (Touch two arms and Say)

These are my arms.

(กางแขนแสดงถึงความยาวและชี้ที่ตัวเอง)

I've got long arms. (2 – 3 ครั้ง)

(ชี้ที่นักเรียนและแสดงมือย่อเข้าหากัน)

You've got short arms. (2 – 3 ครั้ง)

5. ครูแสดงบัตรภาพ (คำขยายและอวัยวะ)

T : (Show picture cards " long, legs")

long legs

Ss : (Look and Say)

T :

6. นำเสนอครบแล้วครูพูดประโยคถึงตนเองที่เกี่ยวกับคำศัพท์ทั้งหมดที่นำเสนออีกครั้ง และเขียนประโยคบนกระดาน และประโยคถึงผู้อื่น (ผู้ที่เราพูดด้วย) อีกครั้งและเขียนประโยคบนกระดาน

T : (Say and Write on the board)

I've got _____.

You've got _____.

Practice

1. ชี้ที่อวัยวะแต่ละส่วน และออกเสียงทีละคำจนครบ นักเรียนฟัง และออกเสียงตามครู

T : (Point to an arm.)

arm – arm, an arm

Ss : (Listen, Act & Repeat)

T : (Touch two arms.)

arms – arms – arms

T : (Point to a foot.) foot – foot, a foot

(Point to two feet.) feet – feet, two feet

T : (Show picture cards “ long, hair”)

long hair, long hair, long hair

Ss : (Listen and Repeat)

2. แสดงบัตรคำ ออกเสียงทีละคำ ดัดบัตรคำบนกระดาน นักเรียนออกเสียงตาม อ่านคำ และสะกดคำ

3. ครูชี้ชวนนักเรียนดูรูปประโยคบนกระดาน ชักถามความแตกต่างระหว่าง “I've got ____.” และ “You've got ____.” เมื่อได้คำตอบแล้ว นักเรียนอ่านประโยคตามครูเป็นตัวอย่าง 2 – 3 ประโยค ที่เหลือนักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งชั้น

4. นักเรียนทำกิจกรรม ครูอธิบายวิธีปฏิบัติ โดยแบ่งฝ่ายนักเรียนชาย – หญิง ผลัดกัน เป็นฝ่ายบอกลักษณะของฝ่ายตนเองและฝ่ายตรงข้าม

A : I've got _____.

You've got _____.

B : I've got _____.

You've got _____.

5. สาธิตการปฏิบัติกิจกรรม

6. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

Production

1. นักเรียนจับคู่ ผลัดกันพูดบรรยายตนเองและคู่ของตนเองและเขียนในสมุดงาน

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนประโยคบรรยาย การเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจผลงานจากสมุดงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Parts of the body

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถพูดบรรยายผู้อื่นเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้
2. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายผู้อื่นโดยใช้คำขยายได้ถูกต้องตามสถานการณ์
3. นักเรียนสามารถใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องในการสนทนา

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Nouns (body parts) : ear, eye, head, hair, nose, mouth arm, hand, leg, foot, feet

Adjectives : black, brown, red, big, small, long, short

New Items : -

Grammar : He / She's got.....(has got) / They've got.....(have got)

Function : Describing people

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ - ear, eye, head, hair, nose, mouth arm, hand, leg, foot, feet, black, brown, red, big, small, long, short
2. บัตรภาพอวัยวะ, สี และรูปร่างลักษณะ / ขนาด
3. ตารางโครงสร้างประโยค
4. worksheet

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน

2. ทบทวนคำศัพท์โดยนักเรียนชาย - หญิง 3 - 4 คู่ ผลัดกันพูดบรรยายลักษณะของตนเองและคู่ของตน

S1 : I've got long hair.

You've got short hair.

S2 : I've got big eyes.

You've got a big head.

3. ครูแสดงภาพเด็กชาย - เด็กหญิง พูดแนะนำภาพและโดยใช้คำถามกับนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของบุคคลในภาพ

T : (Show pictures, Point to the girl, Say and Ask)

This is Jane. Has she got big eyes/black hair/long legs/small ears/a red mouth?

T : (Point to the boy, Say and Ask)

This is Tom. Has he got small eyes/short hair/long arms/big ears/big hands?

4. ครูชี้ข้อวิยวะที่ละส่วนของภาพทั้งสองทีละภาพและนำเสนอประโยคที่บรรยายลักษณะของภาพเป็นตัวอย่าง 1 - 2 ประโยคต่อภาพ เขียนประโยคบนกระดาน

T : (Say and Write)

Look at the girl. **She's got** black hair.

Look at the boy. **He's got** short hair.

Look at the boy and the girl. **They've got** big eyes.

5. ครูสรุปรูปแบบประโยคในการบรรยายลักษณะของตนเอง บุคคลที่เราพูดด้วย และบุคคลที่เราพูดถึง โดยใช้ตารางโครงสร้างประโยค

Practice

1. นักเรียนดูภาพเด็กชาย - เด็กหญิง พูดบรรยายภาพตามครู โดยเน้นคำที่แสดงภาคประธานและกริยาของประโยค ส่วนของอวัยวะที่เหลือ นักเรียนช่วยกันบรรยาย

T : (Point to the girl) **She's got** black hair.

Ss : **She's got** black hair.

T : (Point to the boy) **He's got** short hair.

Ss : **He's got** black hair.

T : (Point to the boy and the girl) **They've got** big eyes.

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 3 - 5 คน ให้นักเรียนในกลุ่มผลัดกันพูดประโยคบรรยายลักษณะของเพื่อนชาย - หญิงในกลุ่มอื่นและเขียนลงสมุด

3. สาธิตการปฏิบัติกิจกรรม

4. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

Production

1. นักเรียนทำกิจกรรม Draw and Write โดยแบ่งกลุ่มนักเรียน วาดภาพชาย – หญิง
กลุ่มละ ภาพและเขียนบรรยายภาพ

2. ครูอธิบายวิธีปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet “อ่านคำบรรยายและวาดภาพ”

3. แจก worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูด การเขียนบรรยาย โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

ตารางโครงสร้างประโยค

I		got
You	have	
They		got
He		
She	has	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Ability

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายได้
2. นักเรียนฟังและแสดงท่าทางตามความหมายของคำศัพท์ได้
3. นักเรียนเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามสถานการณ์
4. นักเรียนบอกความสามารถของตนเองได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – sit down, stand up

New Items: Action verbs - read, write, draw, colour

Grammar : I can

Function : Talking about the action can do

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ - read, write, draw, colour
2. บัตรภาพ - read, write, draw, colour
3. แถบประโยค – I can read. (write, draw, colour)

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียนและแจ้งเรื่องพร้อมจุดประสงค์ของเรื่องที่จะเรียน
2. นักเรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งครู

T : Stand up.

Ss : ยืนขึ้น

T : Sit down.

Ss : นั่งลง

T :

3. ครูหยิบหนังสือขึ้นมาและแสดงทำอ่านหนังสือให้นักเรียนช่วยกันบอกกิริยาที่ครูกระทำ เมื่อได้คำเป้าหมาย (อ่านหนังสือ) ครูออกเสียงคำ นักเรียนออกเสียงตามครู

T : (act out)

Ss: อ่านหนังสือ

T : I can read. (read, read, read) repeat

Ss : read, read, read

4. แสดงบัตรคำ ออกเสียงคำ เน้นเสียง /r/ ที่ต้นคำ และเสียง /d/ ที่ท้ายคำ นักเรียนอ่านตาม

T : (Show word card and read)

read, read, read

Ss : read, read, read

5. ครูแสดงทำเขียนหนังสือ (วาดภาพ, ระบายสีภาพ)ให้นักเรียนช่วยกันบอกกิริยาที่เห็นเพื่อนำเสนอคำศัพท์ทีละคำ เมื่อได้คำเป้าหมาย"เขียนหนังสือ" (วาดภาพ, ระบายสีภาพ) ครูออกเสียงคำ นักเรียนออกเสียงตามครู และอ่านบัตรคำจนครบทุกคำ (write, draw, colour) และแสดงแถบประโยค ครูอ่านนำ นักเรียนอ่านตาม

Practice

1. ครูออกเสียงคำศัพท์ทีละคำจนครบ นักเรียนแสดงท่าทางและออกเสียงตาม

T : read

Ss : (act & repeat) read, read, read

T :

2. นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มย่อย กลุ่มละ 6 – 8 คน โดยมีกลุ่มนักเรียนกลุ่มหนึ่งปฏิบัติตามคำสั่งหน้าชั้นเรียน ซึ่งมีนักเรียนกลุ่มอื่นๆ ช่วยกันพูดคำศัพท์ตามบัตรภาพที่ครูแสดง ให้ผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติตามคำสั่งทีละกลุ่ม

T : (show word card)

G2, 3,... : read

G1 : (act out)

T :

3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงท่าทางและพูดอธิบายความสามารถของตนทีละกลุ่มตามความพร้อม

G4 : (act out & say)

I can read.(write, draw, colour)

G. :

Production

1. ทำกิจกรรม Fire in the forest อธิบายวิธีเล่น “นักเรียนยืนเป็นวงกลม 2 วงซ้อนกัน วงในแสดงเป็นสัตว์ (กระต่าย, ช้าง ฯลฯ) วงนอกเป็นต้นไม้ เมื่อผู้นำออกคำสั่ง สัตว์ทุกตัวปฏิบัติท่าทางตามคำสั่ง เมื่อได้ยินคำว่า Fire in the forest สัตว์ทุกตัวต้องวิ่งไปซ่อนหลังต้นไม้ สัตว์หนึ่งตัวต่อต้นไม้หนึ่งต้น สัตว์ตัวใดที่ไม่มีต้นไม้ให้หลบต้องเป็นผู้นำในครั้งต่อไป สลับให้นักเรียนที่ยืนวงนอกแสดงเป็นสัตว์แทน”

2. นักเรียนจัดกลุ่มยืนเป็นวงกลม 2 วงซ้อนกัน ครูเริ่มกิจกรรม สวิตซ์การเล่น นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง

T : (say) All animals write. (read, draw, colour)

Fire in the forest

Ss : (listen, act & stand behind a tree)

3. นักเรียนที่ไม่มีที่ซ่อนเป็นผู้นำคนต่อไป

4. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ครูอธิบายกิจกรรม “แต่ละกลุ่มยืนเป็นวงกลม นักเรียนแต่ละคนผลัดกันยืนในวงกลมพร้อมแสดงท่าทาง และใช้ประโยคบอกความสามารถของตนเอง” และนำเสนอตัวอย่าง

T : (act out)

I can draw.

5. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม และเขียนประโยคแสดงความสามารถของตนเองลงสมุด

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดเลียนแบบ การเขียนคำศัพท์และประโยค การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจผลงานจากสมุดงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Ability

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายได้
2. นักเรียนบอกความสามารถในสิ่งที่ตนเองทำได้และไม่สามารถทำได้
3. นักเรียนสามารถโต้ตอบบทสนทนาได้ตามสถานการณ์
4. นักเรียนเขียนประโยคแสดงความสามารถในสิ่งที่ตนเองทำได้และไม่สามารถทำได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – stand, sit, read, write, draw, colour

New Items : Action verbs - swim, play _____, ride a bike, jump, fly

Grammar : I can _____. / I can't _____

Function : Talking about the action can or can't do.

4. สื่อการเรียน

1. บัตรคำ - swim, play, ride a bike, jump, fly
2. บัตรภาพ - swim, play(กีฬาต่าง ๆ), ride a bike, jump, fly
3. แถบประโยค – I can swim. (play, ride a bike, jump, fly) / I can't.....

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน
2. ทบทวนคำศัพท์ (stand, sit, read, write, draw, colour) ด้วยการเล่นเกม Hangman (ฝึกการสะกดคำโดยทายตัวอักษรจากคำที่ครูออกเสียง)
3. ครูแสดงบัตรภาพปลาที่กำลังว่ายน้ำ ชักถามและนำเสนอคำศัพท์ นักเรียนฟัง ดู และ
พูดตาม

T : (Show a picture card and ask) What's this?

Ss : It's a fish.

T : A fish is swimming. A fish can swim. (Show the word card.)

swim – swim – swim (Repeat after me.)

Ss : swim – swim – swim

T : (ครูชี้ที่ตนเอง แสดงท่าว่ายน้ำและพูด) **I can swim.**

4. ครูแสดงท่าทางกระโดด นักเรียนเดาและทายคำ เมื่อได้คำศัพท์เป้าหมาย ออกเสียงคำ นักเรียนฟัง และออกเสียงคำศัพท์ตาม

T : (Act out)

Ss : กระโดด

T : (Show the word card.) jump – jump – jump (**I can jump.**)

Ss : jump – jump – jump

5. ครูแสดงท่าขี่จักรยาน นักเรียนบอกกริยาที่เห็น ครูนำเสนอคำศัพท์ นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครู

T : (Act out and say.)

Ride a bike. - Ride a bike.- Ride a bike.

I can ride a bike.

Ss :

6. ครูแสดงท่าบิน นักเรียนบอกกริยาที่เห็น ครูนำเสนอคำศัพท์ นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครู

T : (Act out and say.)

Fly – fly – fly

(แสดงบัตรภาพนกบิน) **Birds can fly.**

(ครูชี้ที่ตนเอง แสดงท่าบินและพูด) **I can't fly.**

Ss : Fly – fly – fly

7. ครูแสดงบัตรภาพการเล่นกีฬาต่าง ๆ ครูนำเสนอคำศัพท์ นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครู

T : (Show the picture card and say)

Play football. (tennis / badminton

(Repeat after me.) play – play – play

I can play badminton.

Ss : play – play – play

8. ครูสุรูปแบบประโยคที่บอกความสามารถในสิ่งที่ตนเองทำได้และไม่สามารถทำได้
(I can..... / I can't.....)

Practice

1. ครูแสดงบัตรคำและบัตรภาพ ออกเสียงคำศัพท์ที่ละคำ นักเรียนแสดงท่าทางและออกเสียงตาม

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 8 –10 คน ในแต่ละกลุ่มผลัดกันออกมาจับบัตรคำและอ่านพร้อมกัน ให้นักเรียนในกลุ่มพูดประโยคแสดงความสามารถของตนตามคำศัพท์ในบัตรและแสดง

ท่าทางประกอบการพูด

S1 : (Show the word card.)

Ss : swim

S1 : I can swim.

S2 : I can't swim.

S3 :

3. สาธิตการปฏิบัติกิจกรรม และดำเนินตามกิจกรรม

Production

1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม

2. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คนออกมายืนหน้าชั้น ครูจับบัตรคำ ส่งให้สมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งให้อ่านคำศัพท์ดัง ๆ พร้อมกัน ตัวแทนกลุ่มที่ยืนหน้าชั้นเมื่อได้ยินคำที่เพื่อนนักเรียนอ่าน ให้แสดงท่าทางตามความหมายของคำศัพท์และพูดประโยคที่บอกความสามารถในสิ่งที่ตนเองทำได้และไม่สามารถทำได้จากคำศัพท์ที่ได้ยิน ตัวแทนกลุ่มใดพูดก่อนและถูกต้องจะ
ได้ 2 คะแนน

3. สาธิตการปฏิบัติกิจกรรม และปฏิบัติ

4. นักเรียนทำกิจกรรมใน worksheet โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายลงในช่อง can เมื่อตนเองสามารถทำกริยาอาการนั้นได้ และทำเครื่องหมายลงในช่อง can't เมื่อตนเองไม่สามารถทำกริยาอาการนั้นได้ พร้อมทั้งเขียนบรรยาย

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการอ่านคำศัพท์ การพูดและการเขียนประโยค การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจผลงานจาก worksheet

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Ability

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 2.1(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนบอกความสามารถของผู้อื่นได้
2. นักเรียนสามารถใช้ประโยคในการถามถึงความสามารถของผู้อื่นได้
3. นักเรียนสามารถตอบสิ่งที่ผู้อื่นสามารถทำได้และไม่สามารถทำได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – read, write, draw, colour, swim, play____,
ride a bike, jump, fly

New Items : -

Grammar : Yes – No question

Can + subject + v? Yes, +subject +can. / No, + subject + can't.
(cannot)

Function : Asking and saying what someone can or can't do

4. สื่อการเรียน

1. บัตรคำ - read, write, draw, colour, swim, play, ride a bike, jump, fly
2. บัตรภาพ - read, write, draw, colour, swim, play, ride a bike, jump, fly
3. แถบประโยค – Can you / he / she / they _____?
Yes, I / he / she / they / it can.
No, I / he / she / they / it can't.

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน

2. ทบทวนบทเรียน โดยให้นักเรียนอาสาแสดงท่าทางและพูดประโยคจากท่าทาง

S1 : (act out & say)

I can ride a bike.

S2 : (act out & say)

.....

3. ครูเขียนประโยคที่นักเรียนพูดทั้งหมดบนกระดาน นักเรียนอ่านพร้อมกัน

4. ครูแสดงบัตรภาพว่ายน้ำ ให้นักเรียนเลือกบัตรคำที่ครูแสดงและอ่านคำโดยให้เลือก

T : (show a picture card & word cards) draw or swim

Ss: swim

5. ครูแสดงท่าว่ายน้ำและพูดประโยคแสดงความสามารถในการว่ายน้ำ ซึ่งไปที่นักเรียน และใช้ประโยคคำถาม (เป้าหมาย) ถามนักเรียน นักเรียนฟังครูและตอบ

T : (act out & say) I can swim.

Can you swim?

(show picture cards) yes or no

S1 : Yes. / No.

6. ครูพูดประโยคคำถามโดยชี้ไปยังนักเรียน และคำตอบโดยดูจากบัตรภาพ นักเรียนพูดตามครู

T : Can you swim? (point to the students)

(Show picture card)

Yes, I can. (I can swim.)

Ss : Can you swim? Yes, I can.

T : Can you swim? (point to the students)

(Show picture card)

No, I can't. (I can't swim.)

Ss : Can you swim? No, I can't.

7. ครูแสดงท่าเล่นฟุตบอล (กระโดด, ชี้อกรยาน) และพูดประโยคแสดงความสามารถในการแสดงกริยาที่กล่าวมาที่ละคำ ซึ่งไปที่นักเรียนและใช้ประโยคคำถาม (เป้าหมาย) ถามนักเรียน นักเรียนฟังครูและตอบจนครบคำศัพท์ทุกตัว

T : (act out & say) I can play football. (ride a bike, jump)

Can you play football? (ride a bike, jump)

S1 : Yes, I can. / No, I can't.

8. แสดงท่าทางหรือใช้บัตรภาพ ให้นักเรียนบอกคำศัพท์ ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ 5 - 6 ครั้ง

T : (act out or show a picture card)
I can ride a bike. Can you ride a bike?

Ss : Yes, I can. (I can ride a bike.)
No, I can't. (I can't ride a bike.)

9. ครูแสดงแถบประโยค ครูอ่านนำ นักเรียนอ่านตาม

10. ครูแสดงบัตรภาพว่ายน้ำ สมมติชื่อของบุคคลในภาพ และพูดบรรยายภาพ

T : (show a picture card & say)
This is Anna. She can swim.

11. ครูแสดงบัตรภาพขี่รถจักรยาน สมมติชื่อของบุคคลในภาพ และพูดบรรยายภาพ

T : (act out & say)
This is Jack. He can't ride a bike.

12. ครูแสดงบัตรภาพว่ายน้ำอีกครั้ง ตามชื่อของบุคคลในภาพและถามความสามารถของบุคคลนั้น นักเรียนดูบัตรภาพและตอบคำถาม

T : (Show picture card)
What's her name?

Ss : Anna.

T : Can she swim?

Ss : Yes, she can.

13. ครูแสดงบัตรภาพขี่รถจักรยานอีกครั้ง ตามชื่อของบุคคลในภาพและถามความสามารถของบุคคลนั้น นักเรียนดูบัตรภาพและตอบคำถาม

T : (Show picture card)
What's his name?

Ss : Jack.

T : Can he swim?

Ss : No, he can't.

14. ครูเขียนประโยคคำถามและคำตอบบนกระดาน ครูอ่านประโยคนำ นักเรียนอ่านตาม

T : (write & say)
Can she swim?

Ss : Can she swim?

T : (write & say)

Ss : Yes, she can.

T :

15. ครูแสดงบัตรภาพคำศัพท์อื่นครั้งละ 2 คำศัพท์ ดำเนินกิจกรรมเหมือนกับคำศัพท์ที่นำเสนอมาแล้วในข้อ 12 และ 13

Practice

1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ครูแสดงบัตรคำ นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงท่าทาง ผลัดกันตั้งคำถามและตอบ

T : (Show a word card.) "ride a bike"

Ss : (read and act out)

Ride a bike.

S1G1 : I can ride a bike. / I can't ride a bike.

T : (S1G1 ask the another group.)

S1G1 : S1G2, can you ride a bike?

S1G2 : Yes, I can. / No, I can't.

T : Show a word card. "swim"

Ss : (read and act out)

Swim.

S2G2 : I can swim. / I can't swim.

S3G1, can you swim?

S3G1 : Yes, I can. / No, I can't.

T : Show a word card. _____

2. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

Production

1. ครูอธิบายกิจกรรม Student Contest (นักเรียนในกลุ่ม 1 คน เป็นพิธีกรในการสัมภาษณ์บุคคลในกลุ่มซึ่งเป็นผู้เข้าประกวดทางด้านความสามารถ

2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 8 – 12 คน นักเรียน 1 คนในกลุ่มเป็นผู้สัมภาษณ์

3. นักเรียนอาสาสมัคร 4 – 5 คน สานิตหน้าชั้น

(S1 เป็นพิธีกรสัมภาษณ์)

S1 : What's your name?

S2 : My name's _____.

S1 : Can you _____?

S2 : Yes, I can. / No, I can't.

4. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

5. นักเรียนทำกิจกรรมใน worksheet "เติมคำในประโยคให้สมบูรณ์"

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดสนทนาโต้ตอบ การเขียนประโยคถาม-ตอบโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Sports

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และปฏิบัติตามได้
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถพูดเลียนแบบและพูดสื่อความได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Objects - desk, chair, table, ball,

Sports - football, basketball, volleyball, chair ball

Action verbs – sit down, stand up, touch, point

New Items: Action verbs – pick up, put down, roll, kick, hit

Grammar : Present continuous

Function : Talking about actions

4. สื่อการเรียนรู้

1. ของจริง – ลูกฟุตบอล, ลูกบาสเกตบอล, ลูกวอลเลย์บอล
2. บัตรภาพ - กีฬาฟุตบอล, กีฬาบาสเกตบอล, กีฬาวอลเลย์บอล
3. บัตรคำ - pick up, put down, roll, kick, hit

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียนและแจ้งเรื่องพร้อมจุดประสงค์ของเรื่องที่จะเรียน
2. ครูทบทวนคำศัพท์ (table, desk, chair) โดยให้นักเรียนช่วยกันอธิบายสิ่งที่ครูกระทำ (วาดภาพ) โดยครูพูดนำ "I draw a....."

T: วาดเส้นตรง 4 เส้นที่ละเส้นให้ต่อกันเป็นภาพความหมายของคำศัพท์
เป้าหมาย (table) I draw.....

Ss: a table

3. ครูแสดงภาพชนิดของกีฬาต่าง ๆ ให้นักเรียนบอกชื่อกีฬาแต่ละประเภท และช่วยกัน
บอกถึงอุปกรณ์การกีฬาแต่ละประเภทคืออะไร ถ้านักเรียนไม่สามารถบอกได้ ครูชี้ภาพ ครูติด
ภาพบนกระดาน

T: (แสดงภาพและชี้ลูกบอลในกีฬานั้น) What's this?

Ss: ลูกฟุตบอล (ลูกบาสเกตบอล, ลูกวอลเลย์บอล)

T: It's a ball. (repeat)

Ss: It's a ball.

4. ครูแสดงท่าวางลูกบอลบนโต๊ะและพูด "I put down a ball." 3 - 5 ครั้ง และแสดงท่า
หยิบลูกบอลขึ้นมาถือและพูด "I pick up a ball." 3 - 5 ครั้ง

5. ครูพูด Put down a ball. นักเรียนพูดตาม ครูแสดงบัตรคำ ออกเสียงคำศัพท์ 3 - 5
ครั้ง นักเรียนพูดตามหลาย ๆ ครั้ง

6. ครูพูด Pick up a ball. นักเรียนพูดตาม ครูแสดงบัตรคำ ออกเสียงคำศัพท์ 3 - 5 ครั้ง
นักเรียนพูดตามหลาย ๆ ครั้ง

7. ครูแสดงท่ากลิ้งลูกบอลและพูด "I roll a ball." 3 - 5 ครั้ง และแสดงท่ากลิ้งลูกบอล
และพูด "I roll a ball." 3 - 5 ครั้ง

8. ครูแสดงท่าเตะลูกบอลและพูด "I kick a ball." 3 - 5 ครั้ง และแสดงท่าเตะลูกบอล
และพูด "I kick a ball." 3-5 ครั้ง

9. ครูแสดงท่าตี/ตบลูกบอลและพูด "I hit a ball." 3-5 ครั้ง และแสดงท่าตี/ตบลูกบอล
และพูด "I hit a ball." 3 - 5 ครั้ง

10. ครูพูด Put down a ball. นักเรียนพูดตาม ครูแสดงบัตรคำ ออกเสียงคำศัพท์ 3 - 5
ครั้ง นักเรียนพูดตามหลาย ๆ ครั้ง

11. ครูพูด Pick up a ball. / Roll a ball. / Kick a ball. และ Hit a ball นักเรียนพูดตาม
ครูแสดงบัตรคำ ออกเสียงคำศัพท์ 3 - 5 ครั้ง ต่อคำศัพท์ 1 คำ นักเรียนพูดตามหลาย ๆ ครั้ง

Practice

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 8 คน แจกบัตรภาพ บัตรคำ กลุ่มละ 1 บัตร

2. ครูพูดคำศัพท์ครั้งละ 1 คำ นักเรียนกลุ่มที่มีบัตรภาพ บัตรคำที่ตรงกับคำศัพท์ที่ครู
พูดแสดงบัตร นักเรียนทุกกลุ่มพูดคำศัพท์พร้อมกัน

T: Pick up a ball.

G1: แสดงบัตรภาพ

G3: แสดงบัตรคำ

Ss : Pick up a ball.

3. ดำเนินกิจกรรมจนครบทุกคำศัพท์

Production

1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 ทีม ครูติดบัตรภาพ และบัตรคำบนกระดานโดยคว่ำหน้าบัตรลง ผลัดกันเล่นทีละครั้งโดยให้ตัวแทน 2 คนออกมาหยิบบัตรภาพและบัตรคำที่เป็นคู่คำ-ความหมายที่ถูกต้อง จะได้คะแนน ในกรณีที่หยิบบัตรไม่ตรงคู่คำ-ความหมายให้ติดบัตรบนกระดานไว้ตามเดิม เปลี่ยนให้อีกฝ่ายดำเนินกิจกรรมต่อจนครบทุกคำ
2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์พร้อมทั้งวาดภาพ ประกอบตามความหมายของคำศัพท์ลงสมุด

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการฟัง การพูดเลียนแบบ การอ่านคำ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจากสมุดงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Sports

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ. ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์และปฏิบัติตามได้
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถพูดสิ่งที่ผู้อื่นกำลังกระทำและโต้ตอบได้ตามสถานการณ์ได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – sit down, stand up, touch, point, pick up, put down, roll, kick

New Items : Action verbs – catch, throw

Grammar : Present continuous (Subject + be + V.ing)

Function : Talking about one's action

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ - บัตรภาพ sit down, stand up, touch, point, pick up, put down, roll, kick, catch, throw
2. ของจริง – ลูกฟุตบอล
3. แถบประโยค

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน
2. ครูทบทวนคำศัพท์โดยการเล่นทายคำจากการเล่นเกม Hangman โดยครูขีดเส้นเท่ากับจำนวนตัวอักษรในคำเป้าหมาย นักเรียนทายตัวอักษรและอ่านคำ

3. นำเสนอคำศัพท์ใหม่ โดยครูแสดงท่าทางขว้างลูกบอลและพูดประโยค 3 – 5 ครั้ง นักเรียนพูดคำศัพท์ตามครูหลาย ๆ ครั้ง

T : (Act out & Say)

I'm throwing a ball. (throw – throw – throw a ball)

Ss : throw – throw – throw a ball

4. ครูแสดงท่าทางรับลูกบอลและพูดประโยค 3 – 5 ครั้ง นักเรียนพูดคำศัพท์ตามครูหลาย ๆ ครั้ง

T : (Act out & Say)

I'm catching a ball. (catch – catch – catch a ball)

Ss : catch – catch – catch – catch a ball

5. ครูแสดงบัตรคำ ออกเสียงคำศัพท์ 3 - 5 ครั้ง ต่อคำศัพท์ 1 คำ นักเรียนพูดตามหลาย ๆ ครั้ง

6. นักเรียนชาย - หญิง 5 คน ออกมาหน้าชั้นเรียน จับบัตรคำและอ่าน ผลัดกันแสดงท่าทางตามความหมายของคำ ครูนำเสนอประโยค นักเรียนในชั้นพูดตามครู

S1 : (Act out)

T : He's throwing a ball. (2 - 3 ครั้ง)

S2 : (Act out)

T : She's catching a ball. (2 - 3 ครั้ง)

S3, S4 : (Act out)

T : They're throwing balls. (2 - 3 ครั้ง)

Practice

1. ครูแสดงบัตรภาพบุคคลต่าง ๆ กำลังแสดงท่าทางตามคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วทีละภาพ ครูพูดประโยค นักเรียนพูดตามครู 2 – 3 ครั้ง

T : (Show a picture card and Say)

He's hitting a ball.

Ss : (Look and Repeat)

He's hitting a ball. (2 - 3 ครั้ง)

2. จัดกลุ่มนักเรียน 5 – 8 คน ครูแสดงบัตรภาพและแถบประโยคติดคว่ำหน้าบนกระดาน ตัวแทนแต่ละกลุ่มผลัดกันออกมาจับบัตรภาพและแถบประโยค ถ้าได้ความหมายตรงกันและสามารถอ่านประโยคได้ถูกต้อง จะได้เก็บบัตรภาพและแถบประโยคนั้นไป จบเกมกลุ่มที่ได้บัตรภาพและแถบประโยคมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

Production

1. แบ่งกลุ่มนักเรียน ผลัดกันออกมาจับบัตรคำ แสดงท่าทาง นักเรียนในกลุ่มพูดประโยคบรรยายการกระทำของเพื่อน
2. ครูอธิบายวิธีการปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet "ดูภาพ เขียนประโยคที่แสดงการกระทำของบุคคลในภาพ"
3. แจก worksheet นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการพูดคำศัพท์และประโยค การเขียนประโยค การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Sports

ภาคเรียนที่ 2/2549

เวลา 60 นาที

1. จุดประสงค์ปลายทาง

มฐ ต. 1.1(1), (2), (3), 1.2(1), (3), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(1), 4.1(1)

2. จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนบอกสิ่งที่ผู้อื่นกำลังกระทำได้
2. นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่ผู้อื่นกำลังกระทำได้
3. นักเรียนสามารถพูดสนทนาโต้ตอบได้ตามสถานการณ์

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary : Action verbs – pick up, put down, kick, roll, hit, catch, throw

New Items : -

Grammar : Present Continuous (Wh – questions)

Function : Asking and answering about one's action.

4. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ - บัตรภาพ pick up, put down, kick, roll, hit, catch, throw
2. ลูกบอล
3. แถบประโยคโครงสร้าง (What + V.to be + S. + doing?) / (S. + V. to be + V.ing)

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

Presentation

1. ทักทายนักเรียน
2. ทบทวนคำศัพท์โดยครูแสดงท่าทาง พร้อมพูดประโยค

T : (act out "Pick a ball up.")

I am picking up a ball.

3. นักเรียน 4 – 5 คน แสดงท่าทาง นักเรียนในชั้นพูดประโยคที่บอกถึงอาการที่เพื่อนกำลังกระทำ

4. นักเรียนแสดงท่าทางตามบัตรภาพ ครูซักถามนักเรียนคนที่แสดงท่าทาง (ถ้านักเรียนพูดประโยคไม่ถูกต้องหรือไม่เต็มรูปประโยค ครูแนะรูปแบบหรือให้นักเรียนพูดตาม 2 – 3 ครั้ง)

T : What are you doing?

S1 : I am kicking a ball. (2 – 3 ครั้ง)

6. ครูชี้ไปที่นักเรียนที่แสดงท่าทาง พูดประโยคคำถาม (เขียนเครื่องหมายคำถามบนกระดาน) และคำตอบ 2 – 3 ครั้ง นักเรียนสังเกต ฟัง และพูดประโยคคำถามตาม

T : (Point to S1 & say)

What is he / she doing? (2 – 3 ครั้ง)

He / She is kicking a ball.

Ss : (Repeat)

7. ครูติดบัตรโครงสร้างประโยคทั้งคำถามและคำตอบบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบาย

Practice

1. นักเรียน 1 คนออกมาหน้าชั้นเรียน จับบัตรภาพและแสดงท่าทาง นักเรียนในชั้นหาคำจากท่าทางของเพื่อน ครูชี้ไปยังนักเรียนที่กำลังแสดงท่าทางและตั้งคำถาม นักเรียนทั้งชั้นชี้ไปยังนักเรียนที่กำลังแสดงท่าทางพูดคำถามตามครูกับนักเรียนที่แสดงท่าทาง

S1 : (Pick up a picture card and miming)

T : (Point to the S1 and Ask)

What are you doing?

(Repeat)

Ss : What are you doing? (2 – 3 ครั้ง)

S1 : I'm rolling a ball.

2. ครูชี้ไปที่นักเรียนที่กำลังแสดงท่าทาง พูดประโยคคำถามซักถามนักเรียนในชั้น นักเรียนในชั้นชี้ไปยังนักเรียนที่กำลังแสดงท่าทาง ตั้งคำถามกับครู ครูตอบคำถาม

T : (Point to S1 and Ask Ss)

What is he doing?

(Ask me)

Ss : (Point to S1 and Ask the teacher)

What is he doing? (2 – 3 ครั้ง)

T : He's putting down the ball.

3. แบ่งกลุ่มนักเรียน นักเรียนในกลุ่มผลัดกันจับบัตรภาพ แสดงท่าทาง นักเรียนที่ละคนในกลุ่ม ผลัดกันตั้งคำถามเพื่อนคนอื่นในกลุ่มช่วยกันตอบ

Production

1. แบ่งนักเรียนตามแถวที่นั่ง ครูอธิบายวิธีการดำเนินกิจกรรม "ครูแสดงบัตรภาพ

นักเรียนแต่ละแถวผลัดกันตั้งคำถาม โดยให้นักเรียนแถวที่เหลือเป็นผู้ตอบคำถาม"

2. สาธิตการปฏิบัติกิจกรรม

3. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

4. ครูอธิบายวิธีการปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet "ดูภาพ เขียนประโยคคำถามและคำตอบตามภาพ"

5. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมใน worksheet

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาโต้ตอบ การเขียนประโยคคำถาม – ตอบ การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจสอบผลงานจาก worksheet

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
จำนวนข้อสอบ 40 ข้อ

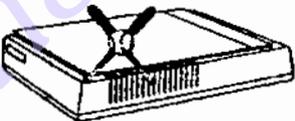
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เวลา 1 ชั่วโมง

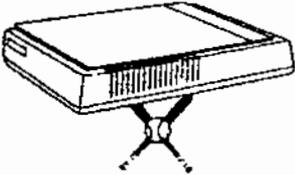
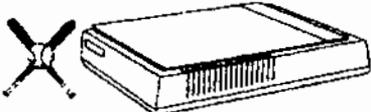
ตอนที่ 1 การฟัง

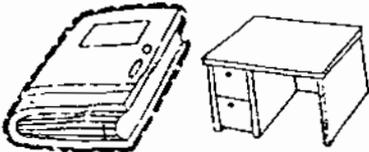
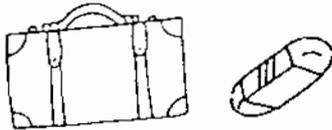
คำชี้แจง แบบทดสอบตอนนี้มี 10 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 1 – 10 เป็นการทดสอบการฟัง ให้นักเรียนฟังข้อความจากครู ข้อความละ 2 เที้ยว เมื่อครูอ่านจบแล้ว ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ที่กำหนดไว้ในกระดาษคำตอบ

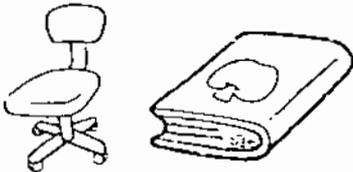
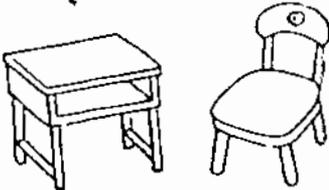
1. a. b.

c. d.

2. a. b.

c. d.

3. a. b.

c. d.

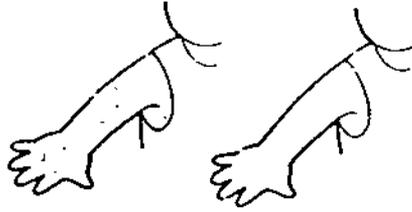
4. a.

b.

c.

d.

5. a.

b.

c.

d.

6. a.

b.

c.

d.

7. a.

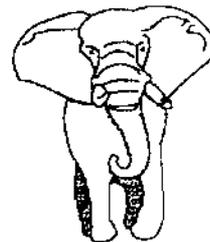
b.

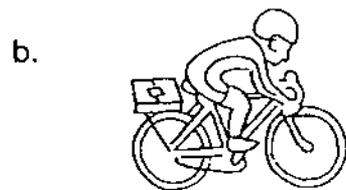
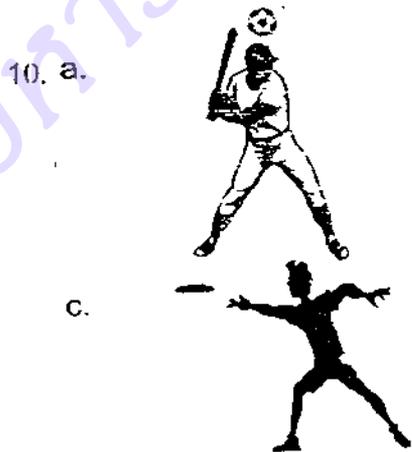
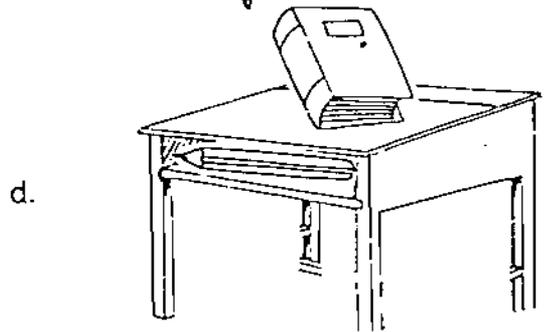
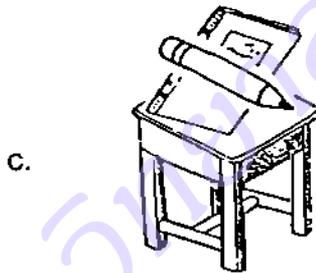
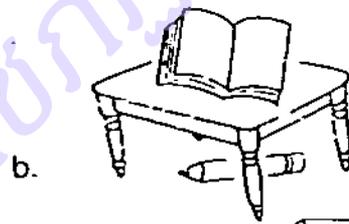
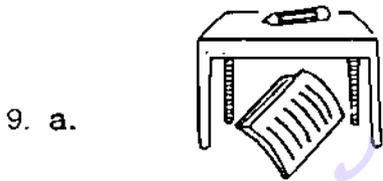
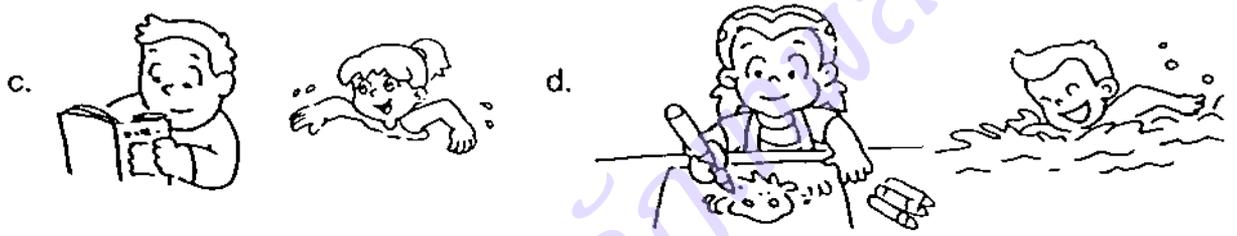
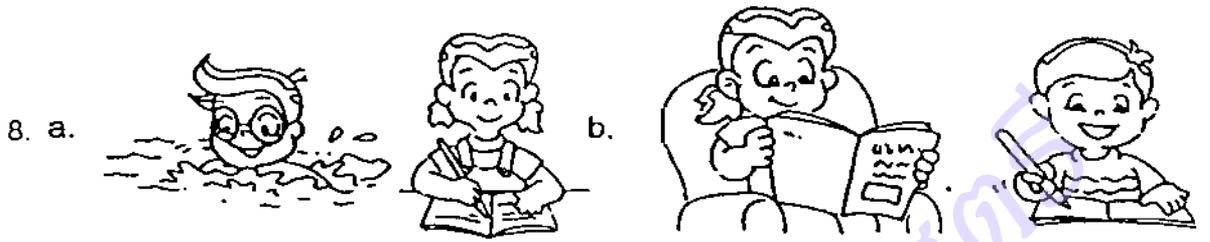

c.

d.

ตอนที่ 2 การพูด

คำชี้แจง แบบทดสอบตอนนี้มี 10 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 11-20 เป็นการทดสอบการพูด ให้นักเรียนฟัง สถานการณ์การพูดจากครู 2 เทียบ เมื่อครูพูดจบให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษตาม สถานการณ์ที่กำหนด

11. ถ้านักเรียนต้องการถามว่า ปากกาอยู่ที่ไหน จะถามว่าอย่างไร
12. ถ้านักเรียนต้องการจะบอกว่า นักเรียนขี่รถจักรยานได้ จะพูดว่าอย่างไร
13. ถ้านักเรียนต้องการบอกว่า นักเรียนมีดวงตาที่โต จะพูดว่าอย่างไร
14. ถ้านักเรียนต้องการบอกว่า กระเป๋าหนังสืออยู่บนโต๊ะ จะพูดว่าอย่างไร
15. ถ้านักเรียนต้องการบอกว่า เด็กชายคนหนึ่งกำลังขว้างลูกบอล จะพูดว่าอย่างไร
16. ถ้านักเรียนต้องการถามว่า ดินสอวางอยู่ใกล้กับไม้บรรทัดใช่หรือไม่ จะถามว่าอย่างไร
17. ถ้านักเรียนต้องการถามว่า พวกเขากำลังอ่านหนังสือใช่หรือไม่ จะถามว่าอย่างไร
18. ถ้านักเรียนต้องการบอกว่า แมวมี 4 ขา จะพูดว่าอย่างไร
19. ถ้านักเรียนต้องการถามว่า เพื่อนวาดภาพได้หรือไม่ จะถามว่าอย่างไร
20. ถ้านักเรียนต้องการบอกว่า นักเรียนว่ายน้ำไม่ได้ จะพูดว่าอย่างไร

ตอนที่ 3 ความรู้ทางภาษา

คำชี้แจง แบบทดสอบตอนนี้มี 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 21-40 เป็นการทดสอบความรู้ทางภาษา ให้นักเรียนเลือกตอบคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำเครื่องหมายกากบาท X ลงในกระดาษคำตอบ

21. คำในข้อใดมีความหมายต่างจากพวก

a. arm	b. ride
c. foot	d. hair

22. คู่คำในข้อใดที่มีเสียงสระเดียวกัน

a. read – write	b. ride – write
c. draw – jump	d. roll – touch

23. คำในข้อใดมีความหมายตรงกับภาพ

- a. kick
- b. swim
- c. play
- d. fly

24. คำในข้อใดไม่สัมพันธ์กัน

- a. kick - foot
- c. look - eyes

- b. write - hand
- d. swim - hair

25. คำในข้อใดมีเสียงสระต่างกัน

- a. hit - write
- c. fly - eye

- b. ride - write
- d. look - book

26. คำในข้อใดมีความหมายต่างจากพวก

- a. ruler
- c. near

- b. book
- d. schoolbag

27. คำในข้อใดสัมพันธ์กับคำ " chair "

- a. jump
- c. sit down

- b. pick up
- d. put down

28. You can do it with your foot.

- a. fly
- c. throw

- b. hit
- d. kick

29. You use it to write.

- a. a ruler
- c. a pencil

- b. a rubber
- d. a schoolbag

30. We can't.....in the classroom.

- a. draw
- c. swim

- b. read
- d. write

31. It is a part of the body. It 's on your face. We can open it.

We use it for eating.

- a. It's a nose.
- c. It's a mouth.

- b. It's an ear..
- d. It's a body.

38. At school

A :

B : No, it's got 4 legs.

a. Can the cat fly?

b. Is the bird flying?

c. Has the dog got 2 legs?

d. Is the boy in the room?

39. It has no legs. It's long. It can swim. What is it?

a.b.

b.d.

40. ประโยคในข้อใดไม่ตรงกับความเป็นจริง

a. Fish can swim.

b. Birds can fly.

c. A cat has got two legs.

d. You have got two hands.

แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบวัดเจตคติแต่ละข้อความและทำเครื่องหมาย

√ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนเพียงช่องเดียวเท่านั้น

ที่	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด					
2	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนสนุก					
3	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ					
4	อยากเรียนภาษาอังกฤษทุกวัน					
5	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ					
6	บรรยากาศการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น สิ่งที่น่าเบื่อ					
7	ภาษาอังกฤษช่วยให้มองเห็นโลกกว้างขึ้น					
8	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ง่าย					
9	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์ สำหรับข้าพเจ้า					
10	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบฟังเพลงหรือ อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ					
11	ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าพยายามจะ ฝึกพูดภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด					
12	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าไปใช้ในชีวิต ประจำวันได้อย่างกว้างขวาง					
13	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ได้เรียนรู้ วัฒนธรรมต่างชาติ					
14	การฟังภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลา ฝึกฝนมาก					

ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
15	ข้าพเจ้ามีความตื่นตัวทุกครั้งเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ					
16	การอ่านเรื่องราวภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากและน่าเบื่อ					
17	คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีย่อมเป็นที่ยอมรับในสังคม					
18	การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็น					
19	การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่จะต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ					
20	เมื่อเปรียบเทียบวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก					

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
2. คุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
3. คุณภาพแบบวัดเจตคติ

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านแผนการจัดการเรียนรู้แล้วประเมินตามหัวข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องที่กำหนดให้ ดังนี้

- +1 แนใจว่ารายการตรวจสอบคุณภาพนั้นมีความถูกต้อง
- 0 ไม่แนใจว่ารายการตรวจสอบคุณภาพนั้นมีความถูกต้อง
- 1 แนใจว่ารายการตรวจสอบคุณภาพนั้นไม่มีความถูกต้อง

รายการ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม
	1	2	3	4	5	
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้						
1. มีองค์ประกอบครบถ้วนและสัมพันธ์กัน						
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ						
3. กระบวนการเรียนรู้ครบทั้ง 4 ทักษะ						
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง						
4. สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้						
5. ครอบคลุมองค์ความรู้ ทักษะ เจตคติ						
สาระการเรียนรู้						
6. สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง						
7. สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน						
กระบวนการจัดการเรียนรู้						
8. เป็นไปตามขั้นตอนของวิธีสอนที่กำหนด						
9. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามผล การเรียนรู้ที่คาดหวัง						
10. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย						
11. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน						
12. เน้นกระบวนการคิด การปฏิบัติ						
สื่อและแหล่งการเรียนรู้						
13. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง						
14. มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน						

รายการ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม
	1	2	3	4	5	
การวัดผลประเมินผล						
15. ประเมินตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง						
16. แบบของการประเมินมีครบทุกทักษะ						
17. มีเกณฑ์การประเมินชัดเจน						

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตาราง 9 แสดงผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผลความสอดคล้อง
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	1	1	5	1
2	1	1	1	1	1	5	1
3	1	1	1	1	1	5	1
4	1	1	1	1	1	5	1
5	1	1	1	1	1	5	1
6	1	1	1	1	1	5	1
7	1	1	1	1	1	5	1
8	1	1	1	1	1	5	1
9	1	1	1	1	1	5	1
10	1	1	1	1	1	5	1
11	1	1	1	1	1	5	1
12	1	1	1	1	1	5	1
13	1	1	0	1	1	4	0.8
14	1	1	1	1	1	5	1
15	1	1	0	1	1	4	0.8
16	1	1	1	1	1	5	1
17	1	1	0	1	1	4	0.8
18	1	1	1	1	1	5	1
19	1	0	1	1	1	4	0.8
20	1	1	0	1	1	4	0.8
21	1	1	1	1	1	5	1
22	1	1	1	1	1	5	1
23	1	1	1	1	1	5	1
24	1	1	1	1	1	5	1
25	1	1	1	1	1	5	1
26	1	1	1	1	1	5	1
27	1	1	1	1	1	5	1
28	1	1	1	1	1	5	1

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
29	1	0	1	1	1	4	0.8
30	1	0	1	1	1	4	0.8
31	1	0	1	1	1	4	0.8
32	1	1	1	1	1	5	1
33	1	1	1	1	1	5	1
34	1	0	1	1	1	4	0.8
35	1	1	1	1	1	5	1
36	1	1	1	1	1	5	1
37	1	1	1	1	1	5	1
38	1	1	1	1	1	5	1
39	1	1	1	1	1	5	1
40	1	1	1	1	1	5	1
41	1	1	1	1	1	5	1
42	1	1	1	1	1	5	1
43	1	1	0	1	1	4	0.8
44	1	1	1	1	1	5	1
45	1	1	1	1	1	5	1
46	1	1	1	1	1	5	1
47	1	1	1	1	1	5	1
48	1	1	1	1	1	5	1
49	1	1	1	1	1	5	1
50	1	1	1	1	1	5	1
51	1	1	1	1	1	5	1
52	1	1	1	1	1	5	1
53	1	0	1	1	1	4	0.8
54	1	1	1	1	1	5	1
55	1	1	1	1	1	5	1
56	1	1	1	1	1	5	1

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
57	1	1	1	1	1	5	1
58	1	0	1	1	1	4	0.8
59	1	1	1	1	1	5	1
60	1	1	1	1	1	5	1
61	1	1	1	1	1	5	1
62	1	1	1	1	1	5	1
63	1	1	1	1	1	5	1
64	1	1	1	1	1	5	1
65	1	1	1	1	1	5	1
66	1	1	1	1	1	5	1
67	1	1	0	1	1	4	0.8
68	1	1	1	1	1	5	1
69	1	1	1	1	1	5	1
70	1	1	1	1	1	5	1
71	1	1	1	1	1	5	1
72	1	1	1	1	1	5	1
73	1	1	1	1	1	5	1
74	1	1	1	1	1	5	1
75	1	1	1	1	1	5	1
76	1	1	1	1	1	5	1
77	1	0	1	1	1	4	0.8
78	1	1	1	1	1	5	1
79	1	1	1	1	1	5	1
80	1	1	1	1	1	5	1

ตาราง 10 แสดงค่า p, r และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่า p	ค่า r
1	.64	.39
2	.64	.50
3	.44	.00
4	.69	.39
5	.81	.39
6	.64	.17
7	.36	.39
8	.72	.50
9	.94	.11
10	.92	.06
11	.75	.50
12	.50	.44
13	.56	.78
14	.67	.50
15	.61	.11
16	.67	.44
17	.97	.06
18	.86	.06
19	.72	.50
20	.61	.50
21	.89	.11
22	.42	.50
23	.67	.50
24	.67	.50
25	.36	.06

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ค่า p	ค่า r
26	.67	.50
27	.39	.44
28	.44	.56
29	.58	.72
30	.81	.17
31	.67	.56
32	.56	.50
33	.31	.39
34	.69	.50
35	.56	.50
36	.67	.56
37	.17	.11
38	.50	.22
39	.58	.17
40	.61	.22
41	.72	.50
42	.28	.22
43	.36	.17
44	.14	.06
45	.58	.50
46	.42	.17
47	.44	.50
48	.33	.11
49	.33	.44
50	.28	.44

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ค่า p	ค่า r
51	.44	.11
52	.39	.22
53	.33	.44
54	.56	.50
55	.33	.44
56	.81	.17
57	.44	.44
58	.50	.50
59	.25	.17
60	.44	.11
61	.56	.44
62	.56	.50
63	.58	.61
64	.25	.28
65	.56	.44
66	.86	.28
67	.44	.44
68	.44	.44
69	.72	.50
70	.94	.11
71	.92	.06
72	.94	.11
73	.86	.06
74	.61	.50
75	.39	.44

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ค่า p	ค่า r
76	.44	.56
77	.58	.72
78	.44	.44
79	.33	.11
80	.72	.50

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 80

N of Items = 36

Alpha = .87

ตาราง 11 แสดงค่า t - test และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ

T-Test

Group Statistics

GROUP		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
X1	1	18	5.00	-	-
	2	18	4.67	0.49	0.11
X2	1	18	4.61	0.50	0.12
	2	18	3.94	0.94	0.22
X3	1	18	1.89	0.32	0.08
	2	18	1.67	0.84	0.20
X4	1	18	4.39	0.50	0.12
	2	18	3.44	0.98	0.23
X5	1	18	4.89	0.32	0.08
	2	18	3.78	1.40	0.33
X6	1	18	2.44	1.20	0.28
	2	18	1.56	0.51	0.12
X7	1	18	4.44	0.70	0.17
	2	18	3.50	1.42	0.34
X8	1	18	4.50	0.51	0.12
	2	18	2.94	1.00	0.24
X9	1	18	2.33	0.97	0.23
	2	18	1.89	0.96	0.23
X10	1	18	4.67	0.49	0.11
	2	18	3.94	1.00	0.24
X11	1	18	4.67	0.49	0.11
	2	18	4.33	0.77	0.18

ตาราง 11 (ต่อ)

GROUP		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
X12	1	18	4.89	0.32	0.08
	2	18	3.83	1.04	0.25
X13	1	18	4.56	0.70	0.17
	2	18	3.33	1.41	0.33
X14	1	18	4.06	1.21	0.29
	2	18	3.72	1.07	0.25
X15	1	18	4.50	0.51	0.12
	2	18	4.06	0.73	0.17
X16	1	18	2.44	1.46	0.35
	2	18	2.22	1.40	0.33
X17	1	18	4.44	0.70	0.17
	2	18	4.06	0.87	0.21
X18	1	18	3.94	0.73	0.17
	2	18	3.89	0.83	0.20
X19	1	18	4.89	0.32	0.08
	2	18	3.72	1.41	0.33
X20	1	18	3.00	1.19	0.28
	2	18	2.22	1.00	0.24
X21	1	18	2.44	1.20	0.28
	2	18	1.56	0.51	0.12
X22	1	18	4.44	0.70	0.17
	2	18	3.50	1.42	0.34

ตาราง 11 (ต่อ)

GROUP		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
X23	1	18	4.50	0.51	0.12
	2	18	2.94	1.00	0.24
X24	1	18	2.33	0.97	0.23
	2	18	1.89	0.96	0.23
X25	1	18	4.67	0.49	0.11
	2	18	3.94	1.00	0.24
X26	1	18	4.67	0.49	0.11
	2	18	4.33	0.77	0.18
X27	1	18	4.89	0.32	0.08
	2	18	3.83	1.04	0.25
X28	1	18	4.56	0.70	0.17
	2	18	3.33	1.41	0.33
X29	1	18	4.06	1.21	0.29
	2	18	3.72	1.07	0.25
X30	1	18	4.50	0.51	0.12
	2	18	4.06	0.73	0.17
X31	1	18	2.44	1.46	0.35
	2	18	2.22	1.40	0.33
X32	1	18	4.44	0.70	0.17
	2	18	4.06	0.87	0.21
X33	1	18	3.94	0.73	0.17
	2	18	3.89	0.83	0.20

ตาราง 11 (ต่อ)

GROUP		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
X34	1	18	1.89	0.32	0.08
	2	18	1.67	0.84	0.20
X35	1	18	4.39	0.50	0.12
	2	18	3.44	0.98	0.23
X36	1	18	4.89	0.32	0.08
	2	18	3.78	1.40	0.33
X37	1	18	2.44	1.20	0.28
	2	18	1.56	0.51	0.12
X38	1	18	4.44	0.70	0.17
	2	18	3.50	1.42	0.34
X39	1	18	4.50	0.51	0.12
	2	18	2.94	1.00	0.24
X40	1	18	2.33	0.97	0.23
	2	18	1.89	0.96	0.23

ตาราง 11 (ต่อ)

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
X1	Equal variances assumed	136.00	0.00	2.92	34.00	0.01	0.33	0.11	0.10	0.57
	Equal variances not assumed			2.92	17.00	0.01	0.33	0.11	0.09	0.57
X2	Equal variances assumed	1.10	0.02	2.66	34.00	0.01	0.67	0.25	0.16	1.18
	Equal variances not assumed			2.66	26.00	0.01	0.67	0.25	0.15	1.18
X3	Equal variances assumed	28.23	0.68	1.05	34.00	0.30	0.22	0.21	0.21	0.65
	Equal variances not assumed			1.05	21.93	0.31	0.22	0.21	0.22	0.66
X4	Equal variances assumed	4.85	0.18	3.63	34.00	0.00	0.94	0.26	0.42	1.47
	Equal variances not assumed			3.63	25.28	0.00	0.94	0.26	0.41	1.48
X5	Equal variances assumed	33.53	0.00	3.29	34.00	0.00	1.11	0.34	0.42	1.80
	Equal variances not assumed			3.29	18.82	0.00	1.11	0.34	0.40	1.82
X6	Equal variances assumed	5.69	0.05	2.89	16.00	0.01	0.89	0.31	0.26	1.51
	Equal variances not assumed			2.98	10.11	0.01	0.89	0.31	0.25	1.52

ตาราง 11 (ต่อ)

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
X7	Equal variances assumed	7.97	0.01	2.52	34.00	0.02	0.94	0.37	0.18	1.71
	Equal variances not assumed			2.52	24.85	0.02	0.94	0.37	0.17	1.72
X8	Equal variances assumed	8.28	0.01	5.88	34.00	0.00	1.56	0.26	1.02	2.09
	Equal variances not assumed			5.88	25.43	0.00	1.56	0.26	1.01	2.10
X9	Equal variances assumed	0.18	0.68	1.38	34.00	0.18	0.44	0.32	-	1.10
	Equal variances not assumed			1.38	34.00	0.18	0.44	0.32	-	1.10
X10	Equal variances assumed	1.20	0.28	2.76	34.00	0.01	0.72	0.26	0.19	1.25
	Equal variances not assumed			2.76	24.60	0.01	0.72	0.26	0.18	1.26
X11	Equal variances assumed	6.18	0.02	1.56	34.00	0.13	0.33	0.21	-	0.77
	Equal variances not assumed			1.56	28.72	0.13	0.33	0.21	-	0.77
X12	Equal variances assumed	13.44	0.00	4.10	34.00	0.00	1.06	0.26	0.53	1.58
	Equal variances not assumed			4.10	20.24	0.00	1.06	0.26	0.52	1.59

ตาราง 11 (ต่อ)

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
X13	Equal variances assumed	7.62	0.01	3.28	34.00	0.00	1.22	0.37	0.47	1.98
	Equal variances not assumed			3.28	24.95	0.00	1.22	0.37	0.46	1.99
X14	Equal variances assumed	0.71	0.41	0.87	34.00	0.39	0.33	0.38	-	0.44
	Equal variances not assumed			0.87	33.52	0.39	0.33	0.38	-	0.44
X15	Equal variances assumed	0.05	0.83	2.12	34.00	0.04	0.44	0.21	0.02	0.87
	Equal variances not assumed			2.12	30.65	0.04	0.44	0.21	0.02	0.87
X16	Equal variances assumed	0.02	0.90	0.47	34.00	0.64	0.22	0.48	-	0.75
	Equal variances not assumed			0.47	33.92	0.64	0.22	0.48	-	0.75
X17	Equal variances assumed	0.27	0.60	1.47	34.00	0.15	0.39	0.26	-	0.15
	Equal variances not assumed			1.47	32.56	0.15	0.39	0.26	-	0.15
X18	Equal variances assumed	1.19	0.28	0.21	34.00	0.83	0.06	0.26	-	0.47
	Equal variances not assumed			0.21	33.38	0.83	0.06	0.26	-	0.47

ตาราง 11 (ต่อ)

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
X19	Equal variances assumed	25.23	0.00	3.43	34.00	0.00	1.17	0.34	0.48	1.86
	Equal variances not assumed			3.43	18.79	0.00	1.17	0.34	0.45	1.88
X20	Equal variances assumed	3.24	0.08	2.12	34.00	0.04	0.78	0.37	0.03	1.52
	Equal variances not assumed			2.12	33.07	0.04	0.78	0.37	0.03	1.52
X21	Equal variances assumed	5.69	0.02	2.89	34.00	0.01	0.89	0.31	0.26	1.51
	Equal variances not assumed			2.89	22.98	0.01	0.89	0.31	0.25	1.52
X22	Equal variances assumed	7.97	0.01	2.52	34.00	0.02	0.94	0.37	0.18	1.71
	Equal variances not assumed			2.52	24.85	0.02	0.94	0.37	0.17	1.72
X23	Equal variances assumed	8.28	0.01	5.88	34.00	0.00	1.56	0.26	1.02	2.09
	Equal variances not assumed			5.88	25.43	0.00	1.56	0.26	1.01	2.10
X24	Equal variances assumed	0.18	0.68	1.38	34.00	0.18	0.44	0.32	-	1.10
	Equal variances not assumed			1.38	34.00	0.18	0.44	0.32	0.21	1.10

ตาราง 11 (ต่อ)

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
X25	Equal variances assumed	1.20	0.28	2.76	34.00	0.01	0.72	0.26	0.19	1.25
	Equal variances not assumed			2.76	24.60	0.01	0.72	0.26	0.18	1.26
X26	Equal variances assumed	6.18	0.02	1.56	34.00	0.13	0.33	0.21	-	0.77
	Equal variances not assumed			1.56	28.72	0.13	0.33	0.21	-	0.77
X27	Equal variances assumed	13.44	0.00	4.10	34.00	0.00	1.06	0.26	0.53	1.58
	Equal variances not assumed			4.10	20.24	0.00	1.06	0.26	0.52	1.59
X28	Equal variances assumed	7.62	0.01	3.28	34.00	0.00	1.22	0.37	0.47	1.98
	Equal variances not assumed			3.28	24.95	0.00	1.22	0.37	0.46	1.99
X29	Equal variances assumed	0.71	0.41	0.87	34.00	0.39	0.33	0.38	-	1.11
	Equal variances not assumed			0.87	33.52	0.39	0.33	0.38	-	1.11
X30	Equal variances assumed	0.05	0.83	2.12	34.00	0.04	0.44	0.21	0.02	0.87
	Equal variances not assumed			2.12	30.65	0.04	0.44	0.21	0.02	0.87

ตาราง 11 (ต่อ)

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference		
									Lower	Upper	
X31	Equal variances assumed	0.02	0.90	0.47	34.00	0.64	0.22	0.48	-	0.75	1.19
	Equal variances not assumed			0.47	33.92	0.64	0.22	0.48	-	0.75	1.19
X32	Equal variances assumed	0.27	0.60	1.47	34.00	0.15	0.39	0.26	-	0.15	0.93
	Equal variances not assumed			1.47	32.56	0.15	0.39	0.26	-	0.15	0.93
X33	Equal variances assumed	1.19	0.28	0.21	34.00	0.83	0.06	0.26	-	0.47	0.58
	Equal variances not assumed			0.21	33.38	0.83	0.06	0.26	-	0.47	0.58
X34	Equal variances assumed	28.23	0.00	1.05	34.00	0.30	0.22	0.21	-	0.21	0.65
	Equal variances not assumed			1.05	21.93	0.31	0.22	0.21	-	0.22	0.66
X35	Equal variances assumed	4.85	0.03	3.63	34.00	0.00	0.94	0.26	-	0.42	1.47
	Equal variances not assumed			3.63	25.28	0.00	0.94	0.26	-	0.41	1.48
X36	Equal variances assumed	33.53	0.00	3.29	34.00	0.00	1.11	0.34	-	0.42	1.80
	Equal variances not assumed			3.29	18.82	0.00	1.11	0.34	-	0.40	1.82

ตาราง 11 (ต่อ)

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
X37	Equal variances assumed	5.69	0.02	2.89	34.00	0.01	0.89	0.31	0.26	1.51
	Equal variances not assumed			2.89	22.98	0.01	0.89	0.31	0.25	1.52
X38	Equal variances assumed	7.97	0.01	2.52	34.00	0.02	0.94	0.37	0.18	1.71
	Equal variances not assumed			2.52	24.85	0.02	0.94	0.37	0.17	1.72
X39	Equal variances assumed	8.28	0.01	5.88	34.00	0.00	1.56	0.26	1.02	2.09
	Equal variances not assumed			5.88	25.43	0.00	1.56	0.26	1.01	2.10
X40	Equal variances assumed	0.18	0.68	1.38	34.00	0.18	0.44	0.32	-	1.10
	Equal variances not assumed			1.38	34.00	0.18	0.44	0.32	-	1.10

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 36

N of Items = 40

Alpha = .88

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอน
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยโปรแกรม SPSS for windows

T-Test

Group Statistics

GR		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
คะแนน	TPR	35	23.23	3.926	.664
	CLT	35	21.09	3.891	.658

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances	t-test for Equality of Means								
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
คะแนน	Equal variances assumed	.004	.952	2.293	68	.025	2.14	.934	.278	4.007
	Equal variances not assumed			2.293	67.994	.025	2.14	.934	.278	4.007

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยโปรแกรม SPSS for windows

T-Test

Group Statistics

GR	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
คะแนน TPR	35	6.97	1.886	.319
CLT	35	5.80	2.069	.350

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances	t-test for Equality of Means								
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
คะแนน	Equal variances assumed	1.226	.272	2.475	68	.016	1.17	.473	.227	2.116
	Equal variances not assumed			2.475	67.424	.016	1.17	.473	.227	2.116

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยโปรแกรม SPSS for windows

T-Test

Group Statistics

GR	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
คะแนน TPR	35	8.83	1.339	.226
CLT	35	7.69	1.811	.306

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances	t-test for Equality of Means								
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
คะแนน	Equal variances assumed	6.800	.011	3.002	68	.004	1.14	.381	.383	1.903
	Equal variances not assumed			3.002	62.619	.004	1.14	.381	.382	1.904

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยโปรแกรม SPSS for windows

T-Test

Group Statistics

GR	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
คะแนน TPR	35	7.43	2.559	.432
CLT	35	7.60	2.511	.424

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
คะแนน	.003	.957	-.283	68	.778	-.17	.606	-1.381	1.038
Equal variances assumed									
Equal variances not assumed			-.283	67.976	.778	-.17	.606	-1.381	1.038

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอน
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยโปรแกรม SPSS for windows

T-Test

Group Statistics

GR		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
คะแนน	TPR	35	83.23	3.99	0.67
	CLT	35	71.63	5.90	1.00

Independent Samples Test

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
คะแนน	Equal variances assumed	3.93	0.05	9.64	68.00	0.00	11.60	1.20	9.20	14.00
	Equal variances not assumed			9.64	59.70	0.00	11.60	1.20	9.19	14.01

ภาคผนวก จ

1. รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
2. หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3. หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง	กศ.ด. (การทดสอบและวัดผลการศึกษา) อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
นายปรีชา ยิ้มสรวล	กศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) ครู คศ. 3 โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 1
นายวิเชียร สุกันธี	กศ.ม. (การประถมศึกษา) ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 3
นางสาวประภาพรณ นาคข้าพันธ์	กษ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 3
นายชัยรัตน์ โชติสิทธิเมธา	กศ.ม. (การประถมศึกษา) ครู คศ. 2 โรงเรียนวัดนางพิมพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 3

ที่ ศท ๐๕๔๙.๐๒/๔๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๔ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
เรียน นายปรีชา ยิ้มสรवल

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบวัดเจตคติ

ด้วย นางศิริภรณ์ ศรีนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุม และ นายชาเลียง ตรีเดชา เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไตร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุ.ทพ ม้วนไสเร)
คณบดีคณะครุศาสตร์ 1: วิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
วิทยาเขตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร. ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒, ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๙ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : education@tru.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๔ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางสาวประภาพรณ นาคข้าพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. แบบวัดเจตคติ

ด้วย นางศิริภรณ์ ศรีนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุม และ นายช่าเลียง ตรีเตชะ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุ.ทพ. ถิ่นนไธเร)
คณบดีคณะครุศาสตร์ 1 วิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
วิทยาเขตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๕๑-๑๑๑๒, ๐-๓๖๕๒-๒๖๐๗-๙ ตั๋ว ๕๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๕๒-๒๖๑๐

Email : education@tru.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๘๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๔ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นายชัยรัตน์ โชติสิทธิเมธา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. แบบวัดเจตคติ

ด้วย นางศิริภรณ์ ศรีนาถ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุม และ นายช่าเลียง ตรีเดชา เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุ.ทพ ม่อนไสเร)

คณบดีคณะครุศาสตร์ 1 วิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒, ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๙ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : education@tru.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๓๕๘/๔๘

วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ดร.ทรงศรี ดุ่นทอง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 3. แบบวัดเจตคติ

ด้วย นางศิริภรณ์ ศรีนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุม และ นายชำเลียง ตรีเดชา เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุเทพ ย่อนไธว)

คณบดีคณะครุศาสตร์ 1 วิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

วิทยาการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๒๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๖ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทุ่งแฝก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ฉบับ

ด้วย นางศิริภรณ์ ศรีนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง เป็นประธานผู้ควบคุม และ นายชำเลียง ศรีเตชะ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โค้รขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางศิริภรณ์ ศรีนาค ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๗๐ คน ในสถานศึกษาสังกัดของท่านได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อให้โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุ.ทพ น้อมไสร)

คณบดีคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒, ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๙ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : education@tru.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๒๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนาถนรินทร์
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๖ มกราคม ๒๕๔๙

เรื่อง ขอบขอมอนุเคราะห์เพื่อทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนางพิมพ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ฉบับ

ด้วย นางศิริภรณ์ ศรีนาถ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง เป็นประธานผู้ควบคุม และ นายชำเลียง ตริเดชา เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอขอมอนุเคราะห์จากท่านให้ นางศิริภรณ์ ศรีนาถ ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ในสถานศึกษาสังกัดของท่านได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อให้โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุ.ทพ ม่อนไสโร)
คณบดีคณะครุศาสตร์ 1 วิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
วิทยาเขตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒, ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๙ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : education@tru.ac.th

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางศิริภรณ์ ศรีนาค
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2505
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 212 หมู่ที่ 5 ตำบลสามชุก อําเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี 72130
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดนางพิมพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2525 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอก ภาษาอังกฤษ วิชาโท สังคมมานุษยวิทยา จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2550 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี